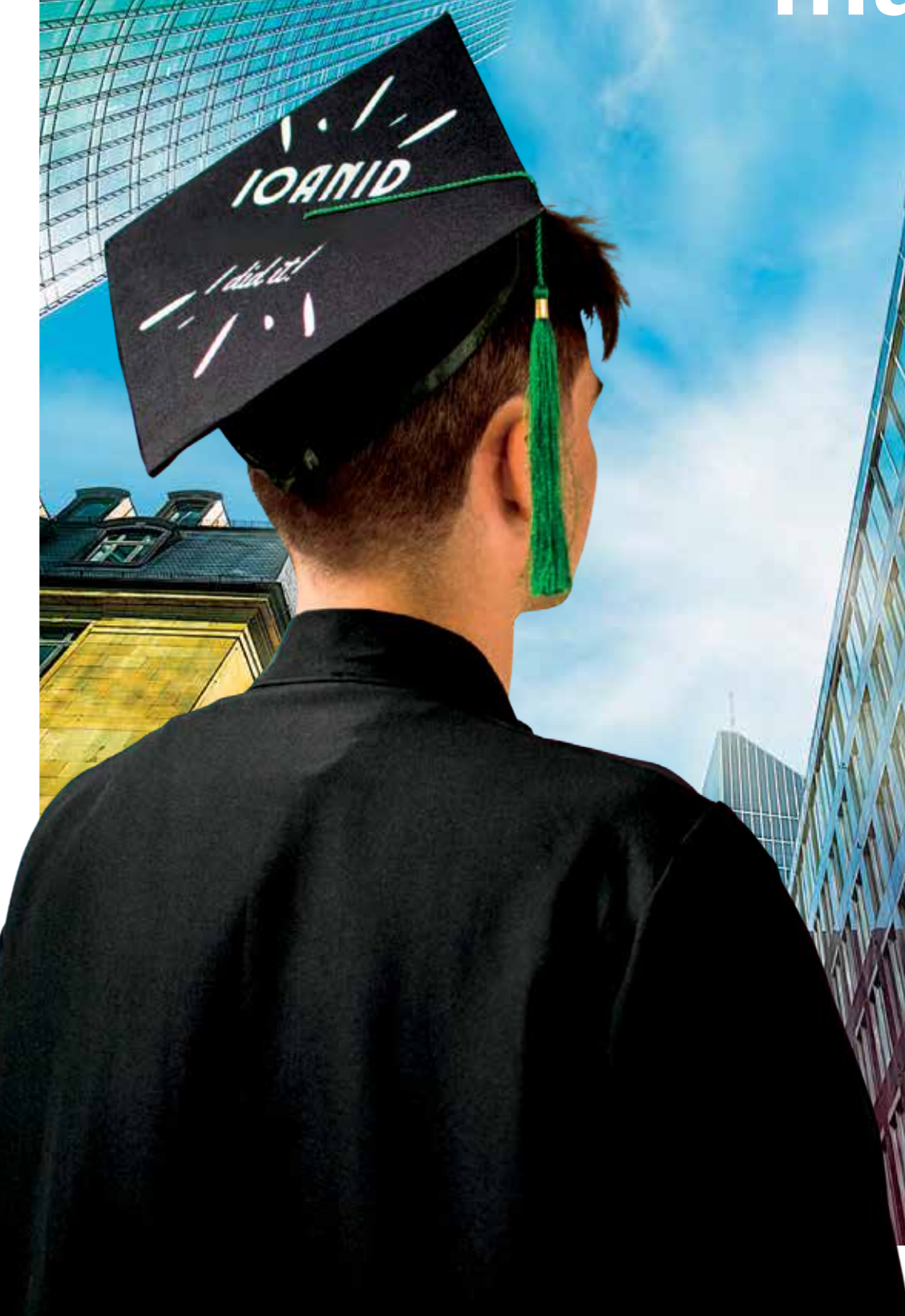
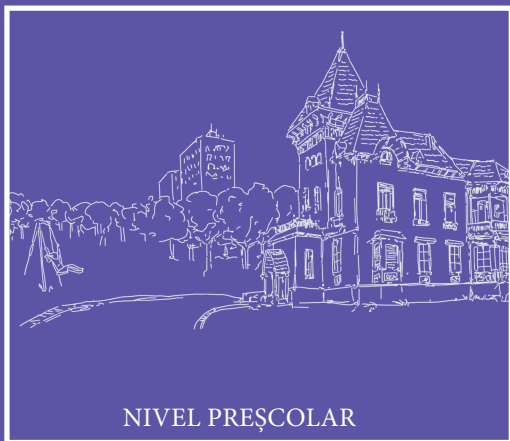

IOANID

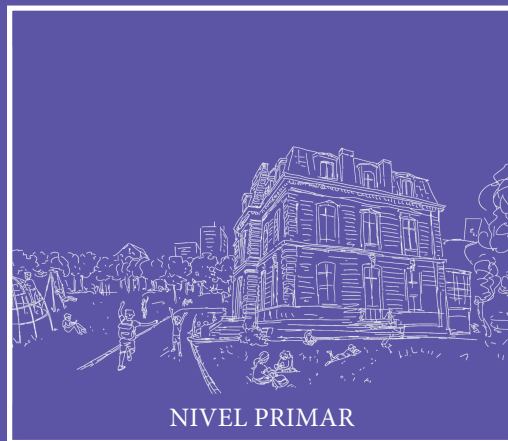
magazine

Nr.8/ 2023

NIVEL PREȘCOLAR

NIVEL PRIMAR

NIVEL GIMNAZIAL

NIVEL LICEAL

CUPRINS

- 3** Excelență în educație
- 10** Evenimente
- 30** Activități Wow
- 46** Creații literare
- 64** Psiho - Corner
- 68** Obiectiv pe portativ... subiectiv
- 70** Despre unii, despre alții

COLECTIVUL REDAȚIONAL

- Manuela Moscal, profesor de arte
- Diana Roșoiu, PR
- Alina Gheorghe, profesor înv. primar

DESIGN

- Anca Truța, PR

CORECTORI

- Florentina Bogdan,
director Liceul Internațional IOANID
- Profesori de limba și literatura română:
Dr. Natașa Delia-Delia Maier, Elena Văcaru
- Profesori de limba engleză: Adina Lazăr,
Mădălina Barbu, Mioara Cucu

MATURITATEA ÎN EDUCAȚIE:

ÎNVĂȚATĂ LA ȘCOALĂ, APLICATĂ CU SUCCES ÎN VIAȚĂ

Este cu siguranță un moment de mândrie și de satisfacție pentru întreaga comunitate IOANID, să sărbătorim atingerea maturității în educație. Din luna septembrie, beneficiem de sedii dedicate fiecărui nivel de studiu, de la preșcolar până la liceu, iar alături de mine se află o echipă puternică de dascăli minunați, dar și de specialiști în domenii conexe, toți cu o experiență vastă în educație. Maturitatea școlilor noastre nu este altceva decât un angajament puternic față de valorile noastre fundamentale, de a oferi **educație de calitate, bazată pe o înțelegere profundă a nevoilor și a aspirațiilor fiecărui elev**. Eforturile noastre de a crea un mediu de învățare stimulat, care să inspire creativitatea, curiozitatea și responsabilitatea, se reflectă acum în elevii noștri care ies din comunitatea noastră deja adulți și pregătiți pentru viață. Stadiul în care ne aflăm, cel de maturitate, reflectă **flexibilitatea noastră de a ne adapta unei lumi în mișcare și de a ne îmbunătăți constant**, lucruri de care am devenit pe deplin conștienți mai ales în ultimii doi ani, care ne-au demonstrat cu prisosință importanța unei abordări mature, a cărei bază constă în comunicare, colaborare și susținere reciprocă.

Perspectiva clară și realistă asupra misiunii și a valorilor noastre, atât a noastră, a dascălilor, cât și a celor în a căror mână puneam acum câțiva ani, pentru prima dată, stiloul, ne-a fost dată tocmai de maturitate. Pentru că am crescut (și noi, dar și ei), iată-ne ajunși și în momentul în care vorbim de maturitatea elevilor noștri. **Avem alături nu doar copii pe care îi modelăm, ci și tineri adulți, pregătiți să facă față provocărilor vieții și să își atingă obiectivele cu încredere și hotărâre.**

Maturitatea este esențială și pentru noi, individual, dar și pentru succesul academic și personal al fiecărui elev. La acest nivel, maturitatea se referă la abilitatea de a lua decizii înțelepte și responsabile, de a respecta valorile morale și etice și de a se adapta la situații noi și dificile. Ca dascăli, este important să ne concentrăm pe dezvoltarea acestor aptitudini la elevii noștri, prin exemple concrete și prin crearea de oportunități cu impact pozitiv.

Pentru noi, reprezentanții celor mai mici educabili ai comunității IOANID, maturitatea poate fi văzută ca un parcurs profesional, în care membrii echipei noastre au acumulat experiență și cunoștințe în domeniul educației timpurii. **Împreună, am învățat cum să ne adaptăm la nevoile individuale ale fiecărui copil**, cum să creăm un mediu sigur și stimulant și cum să comunicăm eficient cu părinții și colegii.

Ca nivel al dezvoltării Grădiniței IOANID în particular, maturitatea înseamnă modul în care am crescut continuu, cum am învățat din experiențele pozitive și negative sau cum am implementat noi strategii și tehnici pentru a ne îmbunătăți serviciile. Ne-am dezvoltat o comunitate puternică de părinți și colaboratori, care ne-au susținut și ne-au ajutat să ne îndeplinim viziunea pe care o împărtășim și pentru care ne-au ales.

Maturitatea nu este un punct de sosire, ci o continuă evoluție. Am învățat asta de-a lungul anilor în care m-am maturizat alături de IOANID și în care mi-am setat un singur obiectiv, valabil atât pe plan personal, cât și profesional: să fim hotărâți să rămânem la vârful jocului!

Ca și voi, cu siguranță, sunt mândră de nivelul atins, de tot ceea ce am realizat până acum și sunt încrezătoare că viitorul nostru va fi la fel de strălucitor precum prezentul. De ce? Pentru că am încredere deplină în toți oamenii care clădesc aici și acum, alături de noi, viitorul!

Profunzimea prefacerilor interioare și emiterea lor către ceilalți depinde nu doar de transmițător, ci și de destinatar. Pentru a putea fi perceput ca fiind matur, tu ca individ, proiectul tău, acțiunile tale, indicat ar fi să ai receptori educați. O condiție deci a maturității, ca transmitere și receptare, poate consta în educare. Iată un prim posibil ingredient care ar fi parte integrantă a conținutului maturității. **Nu doar adulții evaluează, ci și copilul poate aprecia maturitatea individului cu care intră în contact.** Sub aspectul unui fizic deplin dezvoltat se poate ascunde un adult imatur din punct de vedere emoțional, afectiv sau relațional, astfel că ajungem la ideea că, pentru evoluția fizică și pentru stabilirea deplinătății acesteia, parametrii de măsurare sunt facili; oricine poate spune despre un seamăn al său dacă este matur din punct de vedere fizic. În acest sens avansează ideea că procesul maturizării intelectuale continuă de-a lungul vieții, dincolo de ceea ce constituie convențiile de recunoaștere a aparențelor fizice, maturizarea profundă fiind un exercițiu personal, modelator, de durată.

NOUL SEDIU AL LICEULUI = HUB EDUCAȚIONAL DESTINAT ÎNVĂȚĂRII PRIN EXPERIMENT

Pentru echipa IOANID, al treisprezecelea an a venit cu idei noi, îndrăznețe, dar și cu surprize pentru întreaga comunitate. La finalul anului școlar trecut, toți membrii IOANID – elevi, părinți și profesori au fost invitați la un eveniment „colaj”, care a reunit creații plastice, muzicale, literare și video.

Astfel, în data de 2 iunie, ne-am reunit într-un spațiu arhitectural nou, din Calea Victoriei nr. 109, în care ne-am expus operele. Picturi colective, muzică live și colaje video, toate acestea s-au regăsit în programul evenimentului nostru, al cărui invitat special a fost îndrăgitul Selly. Pe lângă momentele pregătite de elevi, echipa IOANID a oferit multe alte surprize și activări (photo corner cu realitate augmentată, tatuaje interactive pentru elevi etc.), dar și o surpriză de final, ținută cu greu ascunsă de organizatori, din care au făcut parte și liceenii noștri.

Videoclipul realizat în întregime de elevii claselor a X-a și a XI-a a surprins perfect motivul real pentru care ne-am strâns în contextul respectiv. La treisprezece ani de la deschiderea porților primului sediu IOANID și la numai patru ani de la inaugurarea ultimei clădiri din cadrul grupului de instituții, echipa era pregătită să pășească în lumea viitorului, prin crearea nu doar a unei noi instituții de învățământ, ci a unui hub de învățare. Am inaugurat în acea seară, împreună, noul sediu IOANID, dedicat în întregime claselor de liceu, un loc cu o abordare educațională nouă, cu o nouă misiune, pentru a răspunde nevoilor actuale ale liceenilor și pentru a-i aduce mai aproape de școală și de profesiile viitorului. Până în luna septembrie, etajele campusului central au fost organizate sub forma unor laboratoare și ateliere de lucru, dotate cu instrumente de ultimă generație, în care elevii din clasele IX-XII din sistem românesc (clase de filologie și științe ale naturii), dar și din sistemul internațional Cambridge participă la experiențe practice de învățare.

Scopul nostru? Să ajutăm fiecare licean să devină mai încrezător în sine, să fie responsabil, ascultat, dinamic și să își dezvolte abilități precum managementul problemelor sau al situațiilor de criză și creativitatea, pregătindu-se să devină cetățean universal într-o lume în continuă schimbare.

Specialist comunicare, Diana Roșoiu

CE CRED ELEVII DESPRE NOUL SEDIU

Am pășit în prima zi pe poarta școlii, dar anul acesta știam că va fi diferit de cei din urmă. M-am îndreptat spre noul sediu al liceului. Știam încă de anul trecut că urma să se construiască, însă nu mi-am imaginat că va fi chiar așa de frumos. Un sediu nou, cu clase aspectuoase și un etaj doar pentru liceul românesc. Cantina cea nouă și aerul de clădire elegantă m-au făcut să mă simt de ca și cum începusem să merg la serviciu într-o clădire impunătoare de birouri. În cele din urmă, nu aș fi putut să îmi doresc mai mult de la noul sediu care mă face, o dată în plus, să am încredere că școala în care învăț este una de cel mai înalt nivel.

Tudor Boștină, a X-a R

Când am pășit pe poarta școlii ca elev de clasa a XI-a pentru prima oară, am avut un sentiment mult diferit față de cel de acum un an. Asemenea modificării sediului, am realizat că schimbarea vine din interior și își are numele de maturizare. Procesul de maturizare este unul lung și anevoios, dar este și unul plin de satisfacții, odată finalizat. În final, îmi doresc ca anul acesta experiențele avute să le depășească pe cele din trecut, atât pe plan academic, cât și personal.

Matei Păunescu, XI R

Atât eu, cât și colegii mei am fost încântați să aflăm, în clasa a X-a, despre decizia de a separa școala generală și liceul în sedii diferite. Cu toții am avut așteptări foarte înalte datorită laudelor din partea profesorilor care l-au vizitat, iar acestea au fost validate în momentul în care am fost invitați să ne acomodăm în noua noastră clasă. Primul lucru pe care cu toții l-am observat și apreciat a fost aspectul modern al clădirii. Este clar faptul că nu a fost scutită nicio cheltuială când a venit vorba de aspect, siguranță și dotare. Personal, îmi place prezența liftului, care oferă un aer modern fără pereche. Clasele sunt decorate minimalist, ceea ce este de apreciat: sunt prezente toate instrumentele necesare, fără ca acestea să încarce vizual clasa. Însă cea mai iubită este în mod cert tabla inteligentă. Am apreciat dintotdeauna existența unei table inteligente în vechiul sediu, însă cea nouă este mult mai interesantă. Funcțiile ei sunt apreciate de toți, acestea îmbunătățind substanțial decursul orelor de curs. Prin urmare, am fost plăcut surprinsă de noul sediu și aștept cu încântare viitoarele proiecte ale acestui colectiv din care am plăcerea să fac parte.

Medeea Puzdre, XI R

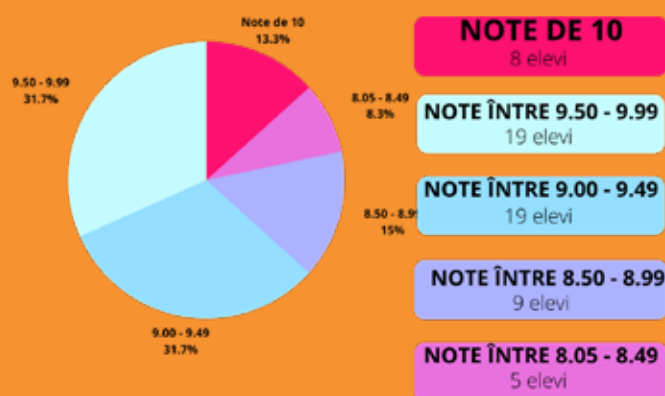
Prima mea zi de școală din clasa a XI-a a început similar cu prima zi din anii precedenți de liceu, bineînțeles fără emoțiile din clasa a IX-a și puțin mai încrezătoare decât în clasa a X-a. De cum pășești în noul sediu, poți observa că acesta este spațios, luminos și se poate vedea că a fost gândit pentru noi, pentru elevi. Clasele sunt dotate cu aparatură modernă; tabla inteligentă ne-a vrăjit pe toți, atât elevi, cât și profesori. Deși acest an va prezenta provocările sale, având în vedere că ne așteaptă câteva decizii importante, cred că îl vom traversa cu bine cu ajutorul profesorilor și al tuturor celorlalți implicați în formarea noastră.

Zinca Stan, XI R

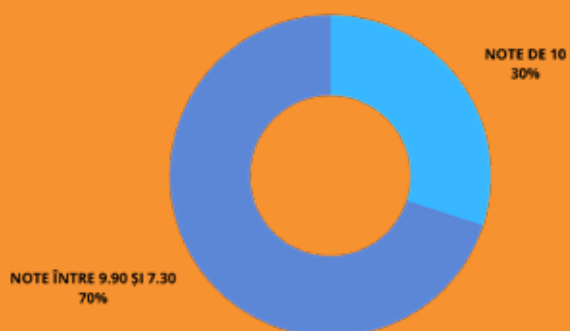
EXCELENȚĂ ÎN EDUCAȚIE

O vară de 10!
EVALUARE NAȚIONALĂ ȘI BAC 2022

Liceul Internațional IOANID a rămas în topul celor mai bune școli private din București, ocupând poziția 1 în vara anului 2022, în urma obținerii mediei 9.35 la Evaluarea Națională. Probele Evaluării Naționale, la limba și literatura română și matematică, sunt primele examene importante susținute de elevii nivelului gimnazial și, drept urmare, emoțiile au fost intense atât pentru ei, cât și pentru părinți și pentru profesori. Fiind școala cu cele mai multe medii generale peste 9.50, ne-am mândrit de performanța copiilor noștri de la cele două clase a VIII-a, obținută după un traseu plin de emoții, sacrificii și eforturi.

În 2022 am cunoscut, alături de prima generație de liceeni IOANID, și emoțiile participării la **primul examen de Bacalaureat**, care a început pe 6 iunie cu evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română. Probele au continuat cu evaluarea competențelor digitale și evaluarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională, urmate de probele scrise la materiile specifice fiecărui profil – filologie și științe ale naturii. Emoțiile absolvenților și profesorilor noștri au încetat la aflarea rezultatelor ale examenului de Bacalaureat, când **primii absolvenți de liceu au obținut note excepționale**. Peste 30% dintre note au fost de 10, iar **media Liceului Internațional IOANID a fost de 9.19, ceea ce ne-a plasat în top 15 medii la nivel național**. Felicitări tuturor, elevi și profesori, pentru succesul obținut, vă așteaptă o nouă etapă plină de aventuri și provocări!

Anul școlar 2022-2023 se prezintă, până la momentul scrierii acestor rânduri, unul rodnic, cu multiple calificări la etapele naționale și internaționale ale olimpiadelor sau ale concursurilor tematice. Îți felicităm, pe această cale, pe toți cei care s-au pregătit pentru fiecare competiție în parte, dar și întreaga echipă de profesori, pentru rezultatele frumoase pe care le centralizăm la final de an. Rezumatul statistic al reușitelor elevilor de nivel primar, gimnazial și liceal se regăsește mai jos:

- Concursul Școlar Național de Competență și Performanță Comper, obținând următoarele premii:
  - la Comunicare, limba română: 101 premii I, 112 premii II, 70 de premii III, 50 de mențiuni;
  - la Matematică :128 premii I, 49 premii II, 35 premii III și 27 mențiuni.
- Micul Isteț – 89 de premii I, 78 de premii II, 48 de premii III și 22 de mențiuni;
- Micii olimpici - 87 de premii I, 60 de premii II, 43 de premii III și 64 de mențiuni;
- Academia Junior - 74 de premii I, 12 premii II, 7 premii III și 2 mențiuni;
- Gazeta matematică - 7 premii I, 3 premii II, 7 premii III și 11 mențiuni;
- Mărțișoare muzicale (concurs internațional) : 8 premii I de Excelență;
- Muzica vindecă – 2 premii I de Excelență, 2 premii I, un premiu II;
- Recreația - 15 premii I, 9 premii II, 6 premii III.
- Concursul Koala International Competition
  - Premiul I la etapa națională - calificare la etapa internațională (Grecia);
  - Premiul III la etapa națională;
  - Mențiune la etapa națională.
- Concursul Public Speaking – etapă națională
  - Premiul II;

- Concursul Mirunette Language Competition – 1 premiu I – tabără internațională, 1 premiu II, 1 premiu III, 3 mențiuni;
- Mica olimpiadă de geografie-Terra et.sect - premiul II-2 elevi, premiul III 1 elev;
- Mica olimpiadă de geografie-Terra, etapa municipiu-premiul III-1;
- Concurs de artă plastică „Mama, o minune a minunilor” – premiul I – 1, premiul II – 1, mențiuni – 4 (primar);
- Concursul Național „Noi și chimia” – 3 premii III (gimnaziu).

De asemenea, Liceul Internațional IOANID s-a remarcat și prin premiile obținute la olimpiadele școlare organizate pentru elevii de gimnaziu și liceu, după cum urmează:

- Olimpiada de limba și literatura română, etapa sectoarelor – 4 premii III, 1 mențiune;
- Olimpiada de limba și literatura română, etapa județeană/a sectoarelor municipiului București – 5 premii III, 2 mențiuni;
- Olimpiada de lingvistică, etapa județeană – 1 premiu I – calificare la faza națională;
- Olimpiada de Lectură ca abilitate de viață – Sector – 1 premiu III, 1 mențiune;
- OLAV – Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață”, faza sectoarelor/pe municipiu – 4 mențiuni;
- Olimpiada de matematică – faza pe sector – 0 mențiuni;
- Olimpiada de limba engleză (faza pe sector/ județeană);
- Premiul I -7 elevi, Premiul II-6 elevi, Premiul III-8 elevi, 10 mențiuni;
- Calificare 2 elevi la etapa națională (gimnaziu și liceu).

La Liceul Internațional IOANID, excelența în educație este unul dintre principalele obiective urmărite, completând o abordare educațională inovativă, care se adresează deopotrivă minții, emoțiilor și simțurilor, având ca finalitate formarea unor personalități puternice și multilaterale dezvoltate ale elevilor noștri.

Pentru noi, PERFORMANȚA înseamnă profesionalism, perseverență, încurajare, reușită. Centrul de Excelență IOANID, aflat în cel de-al șaselea an de la înființare, oferă elevilor IOANID posibilitatea de a-și testa și de a-și dezvolta competențele academice de limba română și de matematică la nivel de excelență. În urma aplicării testelor de selecție și a înscrierii copiilor care au dovedit potențial pentru obținerea performanței, în anul școlar 2022-2023 s-au format 22 de grupe de limba română și de matematică, destinate clasele I-VII, un număr record de la înființarea Centrului de Excelență IOANID. Dintre acestea, 12 grupe au fost de limba română și 10 grupe de matematică, majoritatea elevilor calificați fiind înscriși, în urma selecției din luna septembrie 2022, la ambele discipline de studiu. La Centrul de Excelență IOANID, elevii din clasele primare s-au pregătit și au participat la două concursuri școlare prestigioase de profil, „Gazeta Matematică Junior”, sub egida Editurii Didactica Publishing House, și „comunicare.ortografie.ro”, organizat de Editura Nomina, iar elevii de gimnaziu s-au antrenat pentru participarea la olimpiadele școlare, competiții care au îmbogățit palmaresul Liceului Internațional IOANID cu zeci de premii.

Mulțumim profesorilor implicați în coordonarea cursurilor de performanță organizate la Centrul de Excelență IOANID în anul școlar 2022-2023: Mihaela Florea - coordonatorul Centrului de Excelență IOANID și profesor-coordonator al grupelor de limba română la clasele a II-a, și Alina Gheorghe și Mihaela Ionescu profesori-coordonatori ai grupelor de limba română la clasele I, Irene Popa-Scurtu și Andreea Mihai - profesori-coordonatori ai grupelor de matematică la clasele I, Ana Bădescu - profesor-coordonator al grupelor de matematică la nivelul claselor a II-a, Ecaterina Chirițoi - profesor-coordonator al grupelor de limba română la clasele a III-a, , Camelia Vasile - profesor-coordonator al grupelor de matematică la clasele a III-a, Lavinia Burlacu - profesor-coordonator al grupelor de matematică la clasele a IV-a și a V-a, Ionela Ioviță - profesor-coordonator al grupelor de limba română la clasele a IV-a și a V-a, Elena Văcaru - profesor-coordonator al grupelor de limba română la clasele a VI-a și a VII-a.

Dragii noștri, Centrul de Excelență își va redeschide porțile pentru cel de-al șaptelea an în luna octombrie 2023, iar noi vă dorim mult succes la testele de selecție din luna septembrie 2023, la care vor lua parte toți elevii IOANID din clasele I-VII.

Profesor Mihaela Florea,
coordonator nivel primar și
coordonator al Centrului de Excelență IOANID

Alpha și Omega, cele două perspective extreme ale vieții de licean. În timp ce unii abia încep această aventură alături de noi, absolvenții noștri au încheiat acest capitol important din viața lor, trăind acum emoțiile sesiunii la facultate. Alpha surprinde impresiile începutului – prima zi de liceu, prima întâlnire cu profesorii și colegii, experiențe noi și idei despre viitor.

Când am terminat clasa a VIII-a eram foarte nerăbdătoare să ajung la liceu. Timp de trei luni în vacanța de vară nu a existat moment în care să nu îmi imaginez cum va decurge prima zi. În timp ce mergeam spre clasă, am fost plăcut surprinsă de felul în care arăta liceul. Am reușit să mă acomodez ușor cu colectivul în care mă aflu și chiar am găsit persoane ale căror gusturi și interese sunt asemănătoare cu ale mele.

Alexandra Vasilescu, IX U 1

Ceea ce m-a surprins a fost liftul din liceu, la care nu mă așteptam. Aveam impresia că sunt într-un hotel frumos. Unii profesori mi s-au părut prea buni ca să fie adevărați; nu ți pă, nu ne jignesc... Nu sunt ireali, am fost eu învățat cu un alt sistem.

Alexandru Ciubotaru, IX U1

Prima zi de școală a început cu mari emoții. Fosta școală nu îmi provoca deloc curiozitatea la început de an, așa cum am simțit în prima zi la liceu. Mă gândeam că voi întâlni aceiași profesori duri, copii răutăcioși și o clasă în care ne adunăm treizeci și ceva de elevi. Liceul IOANID parcă mi-a zâmbit încă de la prima întâlnire. Clădirea este modernă, iar profesorii îmi transmit multă căldură și prietenie. M-a surprins pozitiv modul de predare, deoarece aici, spre deosebire de fosta școală, suntem o comunitate unde frica de a pune întrebări legate de materie dispare. Datorită acestor lucruri timpul trece precum vântul, iar oboseala nu pune stăpânire pe mine de-a lungul zilei.

Alessia Cișmelaru, IX U 1

Primul lucru care mi-a atras atenția și m-a luat oarecum pe nepregătite a fost numărul de copii fără precedent în clasele de liceu la IOANID. Nu cred că am mai văzut atât de multe persoane laolaltă în curtea școlii. Sunt elevă la IOANID încă de la grădiniță și sunt încântată să pot spune că mi-au fost depășite așteptările atât cu privire la colectiv, cât și la incintă și profesori. De asemenea, liftul m-a luat prin surprindere; cine mai poate spune că are lift la liceu? Sunt sigură că nu mulți au privilegiul de a merge la o școală la fel de modernă și bine echipată pentru toate nevoile liceenilor. Un confort în plus mi l-au adus figurile familiare din rândul profesorilor care mi-au amintit că, deși am făcut o trecere importantă și am avut parte de atâtea schimbări, unele lucruri au rămas la fel.

Hevrona Stoicescu, IX U 1

Am intrat în curtea liceului, în premieră, în ipostaza de licean. Emoționată de toate lucrurile și de toți oamenii noi care mă înconjurau și confuză din cauza mulțimii de părinți și elevi din curtea școlii, mă întrebam neliniștită cum îmi voi găsi clasa. Emoțiile au început să fie ținute în frâu odată cu întâlnirea doamnei diriginte, o fire caldă și blândă care mi-a inspirat un sentiment de siguranță, și a colegilor, cu care a fost nevoie doar să dau mâna ca să îmi dau seama că am parte de o atmosferă prietenoasă. Am intrat în liceu, o clădire luxoasă și modernă, cum nu îmi imaginam că poate fi o instituție de învățământ. Nu semăna cu nicio școală din ce văzusem până acum. Așa îmi imaginam că ar putea arăta o școală a viitorului, peste zeci de ani. Impresionată deja de cele văzute, am înaintat către sala de clasă. Colegii, doamna dirigintă, locul...totul era perfect, mai bine decât îmi puteam imagina.

Mara Dumitrescu, IX U1

OMEGA Ω

Omega, în schimb, este despre maturitate despre încheierea unei etape și despre cum liceul și-a pus amprenta asupra viitorului. Despre noi aventuri academice, despre schimbări și despre nostalgia trecutului. Indiferent de stadiu însă, rămâne o experiență copleșitoare și provocatoare pentru noi toți.

Ingrid Csaftari este acum studentă la Jacobs University Bremen (mai nou redenumită Constructor University), una dintre cele mai mari universități private din Germania, unde se pregătește în domeniul psihologiei. Încă din liceu era pasionată de această materie, precum și de științele umaniste, ceea ce a condus ca, alături de parcursul său academic de succes, să fie unul dintre studenții din cele 110 țări admise (motiv pentru care instituția se mândrește cu titlul „the most international University in Germany”). „Faptul că am învățat în sistem internațional la IOANID m-a ajutat enorm să mă integrez rapid și cu ușurință în sistemul de predare de la Jacobs, unde așteptările sunt diferite față de sistemul românesc.”

O altă absolventă IOANID, **Ivonne Maria Uzunov**, urmează cursurile din cadrul IED- Istituto Europeo di Design, una dintre cele mai de succes instituții de învățământ superior din Milano (IT), cu o tradiție de peste 50 de ani în domeniul modei. Ivonne a fost pasionată de styling încă din anii de liceu și, drept urmare, și-a ascultat chemarea. Ea studiază Fashion Styling and Communication și este una dintre cei peste 2000 de studenți străini admiși în acest program. „Liceul IOANID m-a ajutat să-mi dezvolt abilitatea de a lucra în echipă, dar și aptitudinile mele de comunicare.”

(Styling and shooting by Ivonne)

Ioana Cristescu a iubit istoria și a fost pasionată de diplomatie pe întreg parcursul liceal, iar în prezent este studentă la Facultatea de Istorie, în cadrul Universității București, una dintre cele mai prestigioase instituții de învățământ superior din țară. Aici se pregătește în domeniul relațiilor internaționale și al studiilor europene. Ioana a fost a treia persoană admisă dintre cei 120 de studenți înscriși la acest program și a obținut o bursă de merit. Ioana este acum șefă de secție și reprezentanta studenților de anul I în cadrul Consiliului Facultății.

Corina Zisu se pregătește în domeniul turismului la Universidad Europea de Valencia, o instituție de învățământ privat din Spania. Cu siguranță, pasiunea sa pentru călătorii și pentru a organiza evenimente turistice a stat la baza alegerii sale. „Datorită liceului și mai ales sistemului internațional am dobândit anumite abilități care îmi sunt de mare ajutor acum, fără de care nu aș putea să am rezultate atât de bune.”

Alexandru Lincariu este acum student la USAMVB, una dintre instituțiile de învățământ superior din România, unde se pregătește în domeniul medicinei veterinare. Încă din liceu sau mai demult era pasionat de biologie și de chimie, ceea ce a condus la decizia de a deveni medic veterinar. Pe lângă aceste două pasiuni ale sale, dragostea pentru animale a contribuit în mod special la alegerea sa de a urma Facultatea de Medicină Veterinară - București. În prezent, acesta se pregătește din greu pentru a-și asigura un viitor prosper atât lui, cât și viitorilor săi pacienți necuvântători.

Răzvan Chiorean studiază la Facultatea de Medicină Generală din cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, din Iași, fiind pasionat de biologie încă din gimnaziu. Ulterior, în liceu, a îndrăgit și chimia organică, ceea ce a condus la decizia de a urma aceste cursuri, aspirând la o carieră în domeniul psihiatriei. Este un tânăr creativ, interesat atât de științele umaniste, cât și de cele realiste. Boboc la IOANID fiind, a început să scrie poezii, pe care le-a publicat în ediții trecute ale revistei și care au fost premiate într-un an la concursul național „Ars Nova”. Cu susținerea cadrelor didactice și-a dezvoltat abilitățile literare, redactând și o năvelă în limba engleză, iar acum lucrează la un roman realist.

Andrei Loghin este student la Facultatea de Inginerie Aerospațială în cadrul Universității Politehnice București, unde se pregătește în domeniul construcției aparatelor de zbor, avioane, drone, rachete. De mic era pasionat de avioane, iar visul lui a fost zborul în toate formele lui, vis care începe să devină realitate. Încă din primul an de facultate a început să participe activ la DroWo (Drone Workshop) pentru a pune în practică informațiile primite la cursuri și pentru a-și dezvolta abilitățile tehnice. Motto-ul lui este: „Nu înceta nicio clipă să crezi în visurile tale!”

EVENIMENTE

π INTERNATIONAL DAY

I attended the PI Day Event at IOANID International High School with great enthusiasm. The event started off with a general presentation of PI made by myself. This presentation included fun facts about PI along with how it became popular and why it is used today. After that, another student completed a problem with pi in order to demonstrate its use in Mathematics. When the problem was completed, **a contest in which students had to write down as many decimals of PI started.** In this contest, the winner wrote down 61 decimals, whilst the second-best contestant wrote 49. The winner, Sara, was rewarded a cake with the PI symbol on top.

Overall, this event was both informative and fun as it allowed me to understand the PI symbol and also offered me the opportunity of finding out interesting facts about this number during my research for the presentation. One of the most interesting facts I found out is the fact that Pi was calculated in ancient times by taking a polygon and adding sides to it until it came close to being a circle. Finally, my favourite part of the event were the PI cookies, which had this symbol on them and were delicious.

Bogdan Cernisov, grade 11

For me, it was **an unforgettable experience!** My favorite part was the contest, where the one who remembered the most decimals received a cake decorated with decimals of PI. Furthermore, I want to thank Miss Georgiana for all of the efforts she put into making the event as successful and amazing as it was! **I can't wait to participate next year.**

Ana Enache, grade 11

The PI Day event featured a small presentation about the numbers history, a Maths equation and a contest that tested the participants' ability to guess the decimals of PI. The winner of the contest was able to recall an impressive 61 decimals of PI and was awarded with a cake. **It was a thrilling and engaging event that helped students appreciate the beauty and complexity of Mathematics.**

Alexandru Ilie, grade 11

By organising such events, I seized the opportunity of **reminding students of the importance of Mathematics.** Such moments clarify the role of this subject and allow them to have an interactive and fun moment. When transitioning from classroom to everyday life, there is an awareness of the usefulness of the subjects we study. Many students might understand why they make this sustained effort.

When transitioning from classroom to everyday life, there is an awareness of the usefulness of the subjects we study. Many students might understand why they make this sustained effort. The usefulness of Mathematics can be seen in the most basic abilities, such as receiving change correctly when shopping or calculating the fitting size of furniture in a room. **And yet Mathematics is not just numbers and calculations as we might suspect. It is of use in architecture or designing as well.** After all, the Egyptians did not build the pyramids only by calculating, but also taking into account the notions of grandeur and craftsmanship that made the process possible. The role of Mathematics extends to the world of Economy, where one might be able to interpret trends and change in monetary policies. Furthermore, the impact money has on our lives is closely linked to the way we are able to predict and interpret correctly the flow of income and possible losses that have a direct impact on our budget. Simple calculations turn into more in depth knowledge of functions, percentages and statistics. The role of such a subject shows its importance from basic needs to more complex situations which could allow us to invest, increase our revenue and even enjoy a plentiful life.

Georgiana Popovici, Phd in Mathematics

Are
you

We, the kids, are
the next generation.

June6 Studio moves ahead with
the **digital transformation.**

part
of it?

June6 Studio is a multi-disciplinary, independently owned design studio. Our work encompasses graphics & identity, strategy & positioning, products & packaging, websites & digital experiences, data visualizations & typefaces, sound & animation. For more info visit www.june6studio.com

JUNE6
studio

MEET YOUR FUTURE

Conferințele Meet Your Future au continuat și în acest an școlar. Specialiști din domenii diferite s-au prezentat, pe rând, de la doctori la artiști, în fața liceenilor, toți dezvăluind aspecte legate de meseriile lor – pregătire, debutul carierei, avantaje și dezavantaje. Asta ca să îi putem ajuta să aleagă conștient drumul spre viitor.

CEOs Back to School

CEO Clubs Romania face parte dintr-o comunitate internațională de antreprenori, cu scopul de a crea o rețea profesională, un hub creativ și de a promova valorile unui mediu de business. În cadrul proiectului CEOs Back to School, CEOs se întorc în școli pentru a împărtăși experiența lor cu liceenii. Președintele CEO Clubs România, Sotiris Chatzidakis, împreună cu Dragana Krstic, CEO al Under Armour Kvantum Sports pentru Europa de Est și Irina Mandoiu, CEO Policolor Group, au fost oaspeții noștri și au discutat despre provocările lor în carieră, despre lecțiile unei vieți profesionale la nivel de conducere în perioada pandemică, despre proiecte și programe de voluntariat și despre importanța unei vieți trăite cu scopuri precise și cu sens. Au împărtășit din energia lor și au dăruit liceenilor cărțile lor preferate, ca inspirație. Ce rămâne cu noi după fiecare întâlnire cu CEO Clubs și CEOs Back to School? Entuziam. Încredere.

Tudor Popescu – The Entrepreneurship Academy

...este recruiter pentru Eastern Europe at École hôtelière de Lausanne, o școală prestigioasă în industria ospitalității, și a dirijat o discuție nemaipomenită. Liceenii au aflat cum teoria și practica pot conlucra spre echiparea profesionistului deservărit în ospitalitate.

„Colaborarea cu IOANID și cu Antonia a fost armonioasă și plină de căldură. Deși ne-am văzut și online, vizita la voi a fost o bucurie și mi-a plăcut cum am fost primit.”

Masterclass de actorie și cinematografie

Liceenii au avut ocazia să participe la un masterclass la Școala de Actorie susținut de Dorian Boguță, Alexandru Papadopol și Dragoș Bucur. Au aflat ce se află în spatele cortinei, ce înseamnă producția unui film și ce presupune meseria de actor – cât este talent, cât este muncă. Bineînțeles, a fost și o oportunitate să îi cunoască pe actori față în față și să facă un tur complet al 2DB STUDIO FILMS.

Dumitru Totir- Medic Primar Chirurgie Plastică și Estetică

Cu o experiență de peste 25 de ani în chirurgie plastică și microchirurgie reconstructivă, dl. dr. Totir le-a povestit liceenilor despre provocările pe care le presupune meseria de medic: de la durata anilor de studiu la a rezidențiatului, dar și a specializării. A reușit să clarifice toate nelămuririle celor care și-au ales medicina ca potențial domeniu de activitate și, la final, le-a lansat invitația de a se alătura într-un program de job shadowing la spitalul Monza, pentru a fi siguri că au *chimie* cu meseria de doctor.

FRIDAY

DRESSCODE

Încă din anul 2014, **fiecare zi de vineri este o stare de spirit în sine**. Vinerile se transformă într-o ocazie specială atât **pentru profesorii, cât și pentru elevii nivelului primar**. Conceptul de Friday Dress Code are multe **valențe educative, alături de cele ludice**. Toți membrii comunității **IOANID se costumează în funcție de tematica propusă**. Fie că sărbătorim **Ziua Internațională a Drepturilor Omului**, susținem **campania antibullying** sau abordăm subiecte precum **protejarea mediului ori, pur și simplu, ne costumăm în supereroii și personajele din desenele preferate**. **Rock Day** – de la mic la mare, ne-am propus să fim cu toții cât mai nonconformiști prin ținută, de la A la Z. **Cartoon Day** – școala noastră a devenit un tărâm magic, care a unit universuri precum Disney și Pixar. **Ziua Europeană a Vorbirii și a Problemelor de Limbaj** - dorința noastră a fost să creștem gradul de conștientizare a copiilor cu privire la cei care au dificultăți de exprimare. **Ora Pământului** – cu toții ne-am îmbrăcat în culori neon pentru a le aminti tuturor că trebuie să țină cont de acest eveniment internațional, Ora Pământului.

PAJAMA PARTY

Ana Duminică, IX U2

M-am bucurat enorm atunci când am auzit că școala la care învăț este pro activităților extracurriculare. Am auzit că se organizează ocazional petreceri pentru elevii de la gimnaziu și am fost onorată să mă pot implica în desfășurarea unui eveniment pentru aceștia. Am ales să organizez o petrecere cu tematică „Pajama Party”. Știam că aceasta va atrage atenția copiilor, așa că timp de o lună am vizitat frecvent departamentul de comunicare și ne-am făcut planul de funcționare al petrecerii.

Am discutat cu un DJ să se ocupe de atmosfera evenimentului, am comandat un candy bar și o oglindă „magică”, în fața căreia elevii își puteau face fotografiile la minut, folosindu-se de o recuzită amuzantă.

Evenimentul a înglobat mai multe probe, atât individuale, cât și de echipă. Toate acestea aveau ca temă perioada Crăciunului, ceea ce i-a făcut pe copii mult mai interesați de jocurile interactive.

Prima probă a fost „Christmas Songs Emoji, Pictionary Quiz” și participanții trebuiau să ghicească melodia prin descifrarea emoji-urilor. A doua a fost „Scavenger Hunt”, unde echipele au primit o listă cu obiecte pe care trebuiau să le găsească în clasa lor, iar a treia a fost „Christmas Freeze Dance” – muzica se oprea brusc și dacă un participant se mișca era eliminat. Punctul culminant al evenimentului a fost parada modei, când elevii au defilat în pijamalele care mai de care, în aplauzele tuturor. Acest eveniment a fost un real succes și nu era posibil fără contribuția colegilor mei.

Maruca Florescu, de la clasa a IX-a U2, a coordonat copiii și a ajutat la amenajarea spațiului, iar colegul meu, Maximilian Bostan, de la clasa a X-a Internațional, a fost mâna mea dreaptă. Alături de el am fost speaker și mi-a oferit sfaturi utile ca petrecerea să fie reușită din toate punctele de vedere.

Maruca Florescu, clasa a IX-a U2: **„A fost un eveniment plin de râsete, zâmbete și veselie. Petrecerea mult așteptată de toți a avut un succes imens și-o aștept cu drag pe cea de anul viitor.”**

Maximilian Bostan, clasa a X-a internațional: **„Mi s-a părut ca a fost un succes total, nu doar cu distracția copiilor, dar și cu managementul.”**

Tudor Duminică, clasa a VII-a A: **„A fost foarte frumos, m-am distrat cu toți colegii. M-am simțit foarte bine și a fost o petrecere pe care, cu siguranță, va trebui să o avem și anul viitor.”**

Daniel Brașoveanu, clasa a V-a B: **„Pajama Party mi-a plăcut. A fost o experiență nouă, mai ales să vin în pijamale la școală.”**

Vlad Brezeanu, clasa a V-a B: **„Mi-a plăcut foarte mult, iar faptul că ținuta mea a câștigat unul dintre premiile serii m-a încântat.”**

TALENT SHOW

Echipa redacțională

Anul acesta, IOANID Talent Show a ajuns la a șasea ediție, însă entuziasmul și emoțiile participanților, juraților sau organizatorilor au rămas la aceeași intensitate ca la prima ediție! Anticipat galei, în cadrul căreia au fost susținute douăsprezece numere finaliste, au fost organizate preselecții atât la sediul claselor primare, cât și la noul sediu al liceului. Audițiile au fost deschise elevilor din clasele I – XII și au fost prezente momente muzicale, balet, gimnastică, stand up, dans, pictură și lista poate continua. Juriul a fost format din profesori specialiști, cu experiență în domeniul artistic, sportiv, dar și reprezentanți ai elevilor, alături de doamna director Florentina Bogdan și Anca Biriș, fondatoarea IOANID.

Sarcina juraților a fost una dificilă, fiindcă toți participanții au demonstrat talente demne de admirație, surprinse în momente senzaționale, care au stârnit emoții puternice. Dar, jurații și-au luat inima în dinți și au anunțat câștigătorii care au urcat pe scena sălii „Luceafărul”, în data de 16 mai, la marele eveniment: Gala IOANID Talent Show.

În deschidere, publicul a fost încântat să vadă cum inspirația unui pictor poate veni de la...cubul Rubik. Ați zice că nu au nimic în comun.

Ei bine, a fost un performance la fel de uimitor precum cel al băieților din trupa școlii, „The Bend”, câștigătorii trofeului din anul precedent și atât de iubiți de către „ioanizi”. De fapt, niciun finalist nu s-a lăsat mai prejos, toți cei care s-au aflat în sală, au avut senzația unui spectacol susținut de profesioniști. Ne-au încântat simțurile: Corul IOANID, Ilinca Biriș, Chris Maurer, Smaranda Iacob, Catinca Biriș, Alexandra Ștefan, Radu & Vlad Belciu, Anelisse Ionașcu, Sânziana Toncescu, Anastasia Balica, Alexandra Barliba, Tudor Livescu, Ana Duminică, Daria Bădescu, Rani Maghiar. Marele premiu a fost înmănat Anei Duminică, locul II a fost acordat Alexandrei Barliba, iar Anelisse Ionașcu a câștigat locul III, în ropote de aplauze și lacrimi de fericire. Echipa IOANID îi felicită pe câștigători și pe toți participanții pentru curajul și talentul dovedite în fața unui public numeros și sperăm ca, la anul, vedem mai multe evoluții la Talent Show.

BALUL BOBOCILOR

Nu am crezut că voi candida la Miss; pur și simplu simțeam că nu este locul meu acolo, mă gândeam că poate mă fac de râs și ceilalți se vor amuza de mine. Însă Ioana, colega și prietena mea, mi-a dat încrederea de care aveam nevoie și astfel, am participat. Acceptând propunerea Ioanei totul a mers bine, inclusiv probele la care am fost supuși, vreo cinci fete candidând pentru Miss și cam tot atâția băieți care se „luptau” pentru locul de Mister. Într-un loc cu istorie în ale distracțiilor, în clubul Loft, am cântat, am dansat, am răspuns deștept la niște întrebări de cultură generală și ne-am simțit minunat. A fost totul mult mai bine decât decât m-aș fi așteptat vreodată și am profitat la maximum de atmosfera frumoasă din sala balului. Am cântat – și când am cântat ni s-a permis să cântăm împreună cu unul dintre concurenți sau cu un prieten din sală, asta făcând să ne mai scadă din emoții, iar eu am cântat împreună cu Ioana „My heart will go on” –, am dansat – și când am dansat, noi fetele, ne-am împreunat mâinile, ca într-o horă, și fiecare a dansat cum a considerat mai bine, iar băieții au executat un fel de tango de-a lungul spațiului de dans, și la cultură generală am avut un test pe care trebuia să-l rezolvăm cât mai repede posibil. După probele ce avuseseră loc, nu peste mult timp, urma să se anunțe cine sunt noii „Miss & Mister IOANID”.

Eram atât de degajată, încât mi-ar fi convenit orice s-ar fi întâmplat, chiar dacă nu eram eu cea aleasă, ținând cont de cât de bine mă simțisem până în acel moment. Când am auzit anunțul „Amalia Covaliu – Miss și Nicolas Tănăsescu Mister”, după momentul de mare surpriză a urmat și cel de mare bucurie.

M-am dus imediat la Ioana și am felicitat-o deoarece ea se clasase pe locul doi, la doar câteva puncte distanță și i-am mulțumit pentru că a insistat și m-a încurajat să intru în această „competiție” alături de ea. Seara s-a încheiat cu veselie, relaxare, muzică și dans printre prietenii și colegii cu care sigur voi mai împărți, împărtăși momente de felul acesta în anii care urmează. A fost cu adevărat un bal al bobocilor ce va rămâne în mintea mea ca începutul unui nou capitol al adolescenței – liceul –, de care cu siguranță îmi voi aminti cu plăcere.

de Amalia Covaliu, IX U1

RICETTE NAPOLETANE

ITAL 2020

DI MORA

PIZZA ARTIGIANALE

PREPARATA CON CUORE

INGREDIENTI ORIGINALI

109 CALEA VICTORIEI | 0735 333 555 | WWW.PIZZADIMORA.RO

FESTIVALUL TOAMNEI

Toamna a îmbrăcat în culori și miresme întreaga Grădiniță IOANID, în luna octombrie 2022. Copiii celor opt grupe, împreună cu educatoarele, au pregătit o multitudine de activități artistice, dar și distractive, în care i-au implicat activ și pe părinți. Toate au fost gândite și concepute pentru a petrece timp de calitate împreună cu copiii și părinții pentru a socializa și a ne bucura împreună de minunatele daruri ale toamnei. Cei mici, împreună cu părinții lor, au dat frâu liber fanteziei și au realizat ornamente autumnale, coronițe, rame foto și felinare folosind materiale naturale: frunze, ghinde, conuri, migdale, bețe, iar alți copii au ales să picteze pe sacoșe de bumbac cu frunze și fructe. Festivalul a fost un prilej, pentru părinți mai ales, să se gândească și să noteze pe frunzele de toamnă puse la dispoziția lor lucrurile pentru care sunt recunoscători. Copiii au interpretat cântece în limba română și în limba engleză, au dansat alături de părinții lor, creând astfel o atmosferă unică, de sărbătoare. Nelipsite au fost, și de data aceasta, deserturile delicioase specifice toamnei pe care le-am savurat împreună la finalul activităților: plăcinte cu mere, cu doleac, cornulețe cu gem.

Profesor de limba engleză /nivel preșcolar, Claudia Marinescu

TÂRG DE MĂRȚIȘOR

Mărțișorul este un simbol al renașterii, al speranței și al bucuriei și pentru școala noastră este un prilej perfect de a organiza un târg al micilor meșteșugari. Mai mult, privit prin ochii copiilor, mărțișorul semnifică bucurie, dăruire și zâmbete. Cu toate că în momentul acesta există o gamă variată de mărțișoare, dar și multe locuri de unde putem să le achiziționăm, în fiecare an, cei mai mici membri ai familiei IOANID își pun la contribuție imaginația, creativitatea, îndemânarea și un strop de dragoste pentru a concepe și realiza cele mai frumoase mărțișoare pentru cei dragi lor. Astfel, și în acest început de primăvară, holul grădiniței noastre a găzduit o nouă ediție a Târgului de Mărțișoare, în cadrul căreia au fost expuse spre vânzare obiecte confecționate de copii. De la accesorii până la obiecte decorative, toți cei care ne-au trecut pragul au găsit cele mai frumoase surprize handmade de oferit celor dragi. Cei mici îi prindeau de mână pe părinții lor și cu mare încântare le arătau creațiile realizate. Ce încântare a fost să primească complimente. Și pe merit! Se pare că micuții au o muză numai a lor!

Banii câștigați din vânzarea mărțișoarelor au fost folosiți, după dorința celor mici, pentru diverse activități, pe care le-au ales la nivel de grupă: vizionarea unui spectacol de teatru, achiziționarea unor jocuri/jucării/cărți sau ieșirea la limonadă/înghețată, împreună cu colegii.

Profesor pentru învățământ preșcolar, drd., Ruth Șaramet

IOANID MUN CLUB

What is MUN?

Model United Nations is an academic simulation of the United Nations where students play the role of delegates from different countries and attempt to solve real world issues with the policies and perspectives of their assigned country.

MUN Conferences retrospection: 2022-2023

January – Bucharest, Tudor Boștină
 February – Rome, Tudor Boștină, Maha Guțilă, Maximilian Bostan, Ana Georgescu, Anya Călin
 February & March – Bucharest, Luca Sotir
 March & April - Bucharest, Luca Sotir, Anastasia Velculescu
 April – Bucharest, (David) Andrei Todan
 May – Paris, Tudor Boștină, Anya Călin

What do participants say:

MAHA: My experience with IOANID has been amazing and life changing. Here, teachers help their students to improve their skills and be the best version of themselves. I am an introverted person by nature, so when I first heard about the MUN club, I wasn't sure about joining, but my friend convinced me to try it out. I'm ever so grateful that he did because this year I have been given the chance to be a representative of IOANID at the CWMUN conference in Rome, Italy. It was at this conference where I came to realize how much the subjects that are debated in the different committees offer a new perspective on finding solutions to world problems. Attending the CWMUN conference provided a great opportunity to make new friends from all around the globe. I have no doubt that participating in the MUN club has made me more creative, and more confident with my opinions. I look forward to future MUN conferences, knowing that the skills learned will become invaluable when I eventually begin my career as a doctor. I want to thank my school for giving me this opportunity to be a part of the people who are changing the world.

LUCA: I recently attended my first Model United Nations (MUN) conference, and it was an incredible experience that left me feeling inspired and empowered. The conference was held at Tudor Vianu National High School and brought together students from all over the country to discuss and debate global issues. From the opening ceremony to the closing session, I was impressed by the professionalism and dedication of everyone involved in the conference. The delegates were well-prepared and engaged in thoughtful discussions, and the chairs did an excellent job of facilitating the debate and keeping everyone on track. Overall, my first MUN conference was a positive and transformative experience that taught me a lot about diplomacy, collaboration, and leadership. I am grateful for the opportunity to have participated and look forward to attending more conferences in the future.

MAX: CWMUN was nothing short of an amazing trip to an even more amazing country. The experience was very professional and it allowed us to simulate what it would be like at a real United Nations conference. Children and people already in early adulthood collaborated together and go to interact with each other, treated like equals. Even for us it was a welcoming experience, since skill level did not matter much. Italy, especially Rome, was a great choice for allowing international students to travel and see the ancient sites, such as the colosseum, or the Fontana di Trevi. The accommodation was comfortable and easily accessible from the conference itself. Once the conference was over; around 2 o'clock, you could roam around the beautiful city and enjoy the true Rome experience.

Why MUN @ IOANID?

Because it is a very important tool into developing self-confidence and leadership skills through experience. Participating at a MUN conference is a great opportunity to practice research, public speaking, teamwork, negotiation, and writing skills in a safe and structured environment.

Diana Roșoiu, PR Specialist

SCIENCE FAIR SOFIA

Students in IOANID's Grade 9 International class recently got involved in their first International Science Fair - FISSION. The event, took place at the American College of Sofia in Bulgaria. Participants were asked to produce a Science project about either Ecology, Biology, Mathematics or Physics. IOANID put forward two projects that the pupils had researched and compiled over a number of weeks before the event, one testing the impact of detergents on the environment, the other attempting to use Geo-engineering to solve climate change. This is an amazing challenge!

Our pupils were excited to present their hard work to other students from various countries, and were thrilled to have an opportunity to explore the myriad projects on display too. These included a chessboard capable of calculating the most effective move, skincare products developed to prevent allergies, and even a robot dog built to explore forests and prevent wildfires!

Although IOANID team members were not crowned champions this time, the pupils certainly gained a lot from the experience. Mara, who was part of the team testing detergents, said of the event, "I consider this to be a truly unique experience that I would definitely want to go through again. If we work hard enough, maybe next time we'll even win!" And Diana, who researched Geo-engineering, called the event, "one of the best learning experiences I've ever had."

Edward Cook, English language and literature Teacher

ART & DESIGN

Studying Art and Design might be hard and challenging but is also very rewarding and most of all, is a transformative experience. It may take some time to familiarize with it but again the result or the outcome is always surprising. During the last years I have taught Daria in an Art and Design course in all of which she has excelled (she achieved great results in Art and Design Exams). Based on my experience with Daria I can say without the shadow of a doubt that she is one of the most skilled and hardworking art students with whom I have had the opportunity to work.

Daria has a very methodical creative process; she develops her concepts thoughtfully, creates interesting exploratory sketches, and builds meticulous scale models before she commits herself, with confidence, to the fabrication process.

She had 5 Art and Design Exams during the last 3 years with difficult components based on skill, development, creative concept and a lot of experimentation. Daria successfully transformed her passion for architecture into animation and delivered an amazing visual essay (for A Level Art and Design Exam) on the importance of architecture backgrounds in animation films. Also, Daria is confidently working and experimenting with both traditional and digital media.

Sorana Grigoraș, Art and Design teacher

Cel mai așteptat festival pentru copii se întoarce!

Pe 24 și 25 Iunie 2023

Kids Fest vă așteaptă în
Parcul Universității Politehnica, București!

Aflat la cea de-a doua ediție, Kids Fest este festivalul în care distracția, aventura și surprizele se țin lanț atât pentru cei mici, cât și pentru cei mari. Copiii se pot bucura de o experiență FUNtastică, descoperind cele mai interesante și captivante activități, în timp ce părinții au propriile opțiuni pentru a se destinde și, de ce nu, pentru a-și reaminti de copilărie.

Și ca să îți sporim curiozitatea și cheful de distracție, iată câteva din cele peste 30 de activități pe care le poți explora la Kids Fest:

1. Depășește-ți limitele și arată-ți spiritul competitiv în zona dedicată sporturilor unde te întâmpinăm cu **skate park, pump track** și un **perete de cățărări**. Tot aici poți juca **fotbal, baschet, ping pong** sau **badminton** și chiar ai ocazia să faci cunoștință cu câteva persoane importante din sportul românesc, foști sau actuali sportivi de performanță care vor fi prezenți la festival și care te-ar putea inspira prin puterea exemplului propriu.
2. Fă-ți prieteni noi socializând și participând la **activități de grup** precum **jocuri interactive, jocurile copilăriei** sau descoperă cât de bine te descurci la **gătit** sau în **atelierele de pictură, modelaj, graffiti** sau chiar **robotică**.
3. Lasă-te purtat într-un **carusel** de poveste plin de culoare, îndrăznește să intri într-un **labirint** cât se poate de real și ambiționează-te să îl parcurgi până la capăt! Iar pentru cei mai mici dintre vizitatori am pregătit o **piscină cu bile, playground gonflabil** și fel de fel de jocuri care să le capteze atenția și să îi țină ocupați all day long.
4. Explorează domeniul **tech** și învață ce presupun unele dintre cele mai folosite tehnologii în viața de zi cu zi.
5. Pe scenă, surprizele își fac apariția una după alta! În lumina reflectoarelor vor fi **concerte LIVE, spectacole de teatru, circ, dans** și **balet** care vă vor încânta și vor smulge ropote de aplauze!
6. Chiar și pentru voi, **adulții**, am pregătit activități care vă vor deconecta de la rutina zilnică! **Badminton, tenis de masă, joc de table** sau chiar **rodeo...** toate într-o atmosferă chill cu **soft DJ music, bar, hamace** și **fotolii puf confortabile**.

În plus, te vei bucura să afli că peste 20 de activități sunt incluse în prețul biletului!

Te așteptăm la Kids Fest!

Dacă vrei să fii la curent cu ultimele noutăți dă-ne **FOLLOW** pe pagina de Instagram **@kidsfestro** sau intră pe site-ul nostru **www.kidsfestro.ro**

SISTEMUL CASELOR IOANID INSPIRATE DIN CĂRȚILE HARRY POTTER

SISTEMUL CASELOR este un joc care încurajează motivația elevilor, lucrul în echipă și competiția prietenoasă, toate acestea contribuind la crearea unei comunități școlare puternice. Sistemul de CASE este un sistem motivațional foarte des întâlnit în școlile din Marea Britanie și SUA. El a fost adoptat și în școlile private din România, originile sale pornind din perioada școlilor internat din Anglia. Toți elevii nivelului primar sunt împărțiți în patru echipe – FOC, PĂMÂNT, AER, APĂ. Membrii fiecărei case /echipe sunt aleși prin tragere la sorți. Punctele se pot câștiga în orice moment, acestea putând fi oferite de către toți profesorii școlii pentru:

- Asumarea RESPONSABILITĂȚII (ștergerea tablei, punctualitate și prezența la ore, ordine la bancă și în lucruri, ajutor oferit celorlalți, efectuarea temei cu responsabilitate etc.)
- Sarcini care să stimuleze GÂNDIREA (curiozitatea, atitudinea activă la oră, inițiativa, participarea la oră, rezolvarea activităților, curajul de a încerca lucruri noi, rezultate de excepție la teste, concursuri etc.)
- Acțiuni SOCIALE (ajutarea unui coleg, sprijinirea celorlalți, atitudini proactive și responsabile social etc.)
- Acțiuni EXTRAȘCOLARE (participarea la olimpiade, concursuri, implicarea în proiecte sociale: târguri, acțiuni caritabile).

Punctele câștigate se adună pe o platformă online (ClassDojo) și vor fi adunate în intervalul 19 septembrie – 10 mai, iar echipa câștigătoare a acestui an este **CASA AER**. Felicitări lor, precum și celorlalte case pentru implicare. În luna septembrie, care dă startul anului școlar 2023-2024, vor fi prezentate regulile către toți elevii. De asemenea, părinții primesc o informare despre cum funcționează Jocul Caselor.

Acest joc urmărește îndeplinirea următoarelor obiective:

- construirea sentimentului de unitate pentru fiecare casă;
- crearea sentimentului de familie, de entuziasm și susținere pe tot parcursul anului școlar;
- dezvoltarea spiritului de competiție pozitivă;
- dezvoltarea capacității de lucru în echipă.

O dată pe an, elevii claselor V- XII intră în lumea fantastică a Caselor inspirate din cărțile Harry Potter. Împărțiți în trei „specializări”, Apollo, Poseidon și Atena, copiii participă la o serie de probe, care mai de care mai creative sau buclucașe, dar toate ieșite din tipar. Anul acesta, pe lângă probele sportive care au fost și cele mai îndrăgite, copiii s-au întrecut în competiții care au stat sub bagheta magică a creativității, a imaginației și a ingeniozității:

- Unii și-au dorit „să dea viață” cărților, realizând dramatizări ale unor texte, la alegere;
- Alții au ales lumea roboților și a științei, lăsând creativitatea științifică să zboare și să se îmbine cu elemente din viața de zi cu zi;
- Unii s-au aventurat în arta desenului...și aici s-a descoperit/re-descoperit talentul. Pornind de la elemente date, elevii au creat adevărate capodopere, demne de expoziția unui muzeu celebru...pentru câteva ore, au fost cu toții într-un tărâm în care nimic nu este imposibil, din care legile realității au dispărut și a fost „instaurată” legea imaginației. Vă lăsăm câteva „mostre”, drept dovadă:
- Alții, matematicieni de soi, au ales matematica „altfel”, matematica „neconvențională”, dar distractivă;
- Cei cu abilități muzicale au cântat, devenind „mici” artiști ai Liceului Internațional IOANID;
- Nici tendințele actuale legate de preferințele copiilor în ceea ce privește rețelele sociale nu au fost ignorate, unii dintre elevi alegând proba de TIK TOK, unde provocările nu au fost deloc ușoare;
- Unii și-au exersat abilitățile de scriere în limba engleză, realizând eseuri cu teme nostime „sărite de pe fix”;
- Iar alții s-au întrecut în a crea povești năstrușnice, având la îndemână câteva cuvinte date, o foaie de hârtie, un pix și extraordinar de multă...imaginație.

Copiii și profesorii și-au pus, pentru câteva ore, pălăriile magice care i-au transportat în lumea fantasticului... ne-am bucurat împreună, am râs împreună și am descoperit resursele minunate ale copiilor! Casa câștigătoare din anul școlar 2022- 2023 este **Poseidon** și o felicităm călduros. Cât despre ceilalți... aplauze pentru implicare. Va urma...

IOANID FUN RUN

Reluarea evenimentului sportiv IOANID FunRun, ajuns la a IV-a ediție, a fost primită cu entuziasm de toți membrii comunității IOANID – copii, părinți, profesori și parteneri. Ca de fiecare dată, activitățile organizate sub umbrela acestui eveniment au avut scopul de a întări ideea că sportul oferă multiple beneficii, nu doar pentru dezvoltarea fizică armonioasă, ci și la nivelul socializării. Desfășurat în același loc, mai exact pe Stadionul Iolanda Balaș și avându-l drept coordonator oficial pe Vlad Munteanu, National Teams Operational Manager al Federației Române de Fotbal, susținător al unui stil de viață activ, IOANID FunRun a reunit curse de atletism pe diverse categorii și jocuri distractive precum alergatul în perechi (copil-părinte), întreceri între echipele de elevi, profesori și părinți. Alături de peste 300 de participanți, am avut un program sportiv în care s-au împletit jocurile de mișcare organizate de trainerii de la Active Kids, cele de rezistență, pauzele de yoga, alături de Florina Vlad și cele de reîmprospătare, mulțumită partenerilor noștri de la LOFT Catering. La finalul competițiilor s-au acordat premii pentru fiecare categorie de vârstă. Lăsăm fotografiile și mărturiile participanților să vorbească de la sine:

„Evenimentul în sine a fost o mare bucurie atât pentru noi, cât și pentru copii, o șansă să ne vedem și cu alți părinți și cu profesorii și toți copiii împreună. A fost un prilej mult așteptat și cele mai frumoase momente au fost cursa celui mic de la grupa mică și bucuria celui mare de a juca fotbal non-stop. Ah, și ștafeta de Active Kids ne-a amuzat tare, ba chiar ne-a pus la încercare.”

Andra Monica & Petruș Stuparu, părinții lui Amza și ai lui Luca

„În opinia copilului, cel mai frumos moment a fost când a alergat mama pe margine, pe lângă el, încurajându-l. Evenimentul este plin de momente memorabile.”

Sorana & Vlad Micșunescu, părinții Ameliei și ai lui Paul

„Cele mai frumoase momente au fost constituite de reconectarea cu comunitatea IOANID după anii de pauză în care tuturor ne-a fost așa de dor de acest eveniment:

- reîntâlnirea copiilor de la clasa a VII-a cu fosta lor învățătoare de la IOANID și cu generația de acum pe care dânsa o îndruma;
- revederea cu părinții colegilor de clasă ai Sarei;
- regăsirea în același loc a copiilor, a părinților și a cadrelor didactice.

Cel mai mult ne-a plăcut cursa copii-părinți-cadre didactice, deoarece ne-a dat ocazia să aducem în viața copiilor noștri de astăzi o parte dintre emoțiile trăite în propria copilărie, în spatele blocului.

Cristina & Ionuț Guțu, părinții Sarei

Echipa redacțională

Fresh New Year, Fresh New Me!

Încălzirea de dimineață alături de Kings and Queens

Încă de la prima întâlnire cu echipa Kings and Queens am simțit că avem chimie și că puteam da startul unor proiecte sportive prin care nu doar să educăm și dezvoltăm copiii, ci și să îi distrăm în același timp.

Zis și făcut – prima activitate, o încălzire generală într-o sâmbătă friguroasă, în sala de sport a Liceului C.A. Rosetti, la care au fost invitați toți elevii IOANID, alături de părinți și de prieteni dornici de a afla mai multe despre secretul unui stil de viață sănătos, mișcarea.

Organizat la început de an, scopul evenimentului a fost reprezentat de conștientizarea faptului că avem nevoie de sport în viața noastră, căci este elementul care nu doar ne dezvoltă fizic armonios, ci dezvoltă valori și competențe sociale, culturale și etice. Despre disciplina și disciplinele pe care programul se axează ne-a povestit mai multe Virgil Stănescu, ambassador Kings and Queens și organizator al momentelor sportive la care au fost provocați toți participanții.

Baschet, volei, handbal, tehnici și antrenamente scurte, ștafete și întreceri, toate au fost luate în serios. Poate chiar prea în serios de adulții participanți, care pare că s-au bucurat, dar s-au și întrecut mai mult decât cei mici. Împărțiți pe grupe de vârstă și ghidați de antrenori, am reușit toți să înțelegem regulile de bază ale fiercărui sport, dar am și conștientizat cât de importante sunt cuvintele „echipă” și „împreună”.

Copiii și părinții au fost încurajați să împărtășească idei și păreri despre sport și am fost plăcut surprinși că și-au manifestat dorința de a fi mai activi. Drept urmare, am trecut la pasul următor – crearea unor grupe exclusive din elevii IOANID, care să se antreneze alături de sportivii Kings and Queens!

„La Kings and Queens credem în educație, în lecțiile aplicate pe care le putem extrage din sport pentru a șlefui anumite comportamente de viață. Ne-am bucurat enorm să fim alături de o parte dintre copiii și părinții Liceului Internațional IOANID, în acest <<weekend sportiv>>. Sportul nu este numai un liant social, ci și unul familial. Prin exerciții sportive, jocuri și discuții despre sport, am văzut copii și părinți zâmbind și făcând mișcare împreună, înțelegând importanța unei vieți active și sănătoase. Nu este despre performanță, este despre echipă, reguli, disciplină, joc, distracție și multe altele. Mă bucur să văd că rezonăm cu valorile IOANID și că putem contribui atât pe plan sportiv, cât și pe cel educațional.”

Virgil Stănescu

PE CULMILE

BUCEGILOR

Profesor învățământ primar, Măndica Beleca

Din când în când, potecile munților ne cheamă, bocancii saltă gălăgioși în dulapuri și nu putem face altceva decât să plecăm cu toții, copii, profesori, părinți, prieteni. Așa se face că în toamna lui 2022 am ajuns să facem 18 kilometri ca și când ar fi fost o nimica toată. Și da, la finalul turei, toți eram fericiți și nimeni nu era obosit. Plecasem din Valea Șimonului spre Valea Gaura din Masivul Bucegi, un traseu prea frumos să nu îl reiei de câte ori ai ocazia. O mică gustare la Monumentul Aviatorilor israeliți ne-a dat energie pentru mai departe. Când am urcat panta deloc prietenoasă, ritmul a devenit mai lent, dar nimeni nu s-a oprit. Bucegii ne-au primit ca în palma lor în minunata Poiană Gaura înconjurată de culmi din toate părțile.

Peisajele incredibil de frumoase, sandviciurile cele mai gustoase din lume ne-am încărcat cu energie. Până la Cascada Moara Dracului nu a mai fost mult. Ne-ar fi plăcut să o vedem mai plângăcioasă, dar ne-am mulțumit cu ce am găsit și am plecat mai departe. Încă o oră până la Poiana Guțanu a fost destul de obositoare deoarece panta este nemiloasă, dar odată ajunși, frumusețea Bucegilor s-a deschis din nou pe un platou întins și ne-a alungat oboseala instantaneu. Ochii nu mai conteneau să privească în toate direcțiile. Coborârea a fost una destul de scurtă și rapidă spre Moieciu de Sus, unde ne așteptau autocarele și în ele un somn bun până la București. Cred că drumeții IOANID abia așteaptă următoarea aventură în munții noștri. Și promit că va fi...

Pentru drumețiile cu *Floare - de - colț*

**„Munții s-au făcut când Norii,
dorind să fie călători și ușori,
și-au lepădat subț ei, în vânt,
povara de pământ.”**

Așa a văzut Lucian Blaga nașterea munților noștri, iar acum, noi, toți cei ce respirăm IOANID, mergem să prindem momentele când Norii se leapădă de greutatea de picături de ploaie, de steluțe de zăpadă și de raze de soare și curăță în calea noastră potecile.

Pentru tabere cu *Floare - de - colț*

Taberele IOANID nu seamănă deloc cu alte tabere pentru că sunt făcute cu mult suflet, cu inima caldă și chiar sunt unice.

De ce? Uite așa, fiindcă așa suntem noi... obișnuiți să luăm poteca muntelui în talpa bocancului, obișnuiți să răspundem provocărilor, obișnuiți să ne bucurăm unii de alții, să ne distrăm frumos, să ne depășim limitele și să adunăm amintiri frumoase. Nimic nu se compară cu momentele în care, pe munte, oboseala ne frânge picioarele, dar noi mergem mai departe depășind durerea și atingându-ne scopul propus, nimic nu se compară cu împărțirea frățească a unui măr când ne e foame și nu mai avem ce ronțai, iar poteca de întors este lungă, totul este unic și minunat când întind mâna să-mi ajut un coleg să depășească un moment greu pentru el și nimic nu se compară cu bucuria statului împreună până seara târziu, într-un foișor, la cântec, poezie, glume, dar ceea ce chiar nu se compară cu nimic este ceea ce experimentăm nou, frumusețile locurilor pe care le vizităm, peisajele munților care ne lasă muți de uimire și aerul curat al înălțimilor pe care doar acolo îl ai. De aceea taberele noastre... ne plac...

Made with
rain, time and
the mountain.

www.beicevrei.ro

PENTRU CĂ NE PASĂ

VOLUNTAR PENTRU O ZI, AMINTIRI PENTRU O VIAȚĂ

Parteneriatul nostru cu Asociația Pisici pe Creier are vechime deja, așa că era momentul să trecem la următoarea etapă în care ne puteam implica pentru a îmbunătăți viața micuțelor animale. După organizarea târgurilor al căror profit a fost redirecționat în vederea salvării și tratării pisicilor fără stăpân, liceenii IOANID au preluat frâiele și s-au organizat pentru prezența la post, în calitate de voluntari. Mai exact, timp de câteva săptămâni, ei s-au prezentat, în ture, la cabinetul medical Di Pet Centrum, din zona Dorobanți, unde, sub coordonarea lui Adrian Popa (Președinte și Cofondator), și-au susținut programul de voluntariat. S-a dovedit a fi tare grea munca de voluntar la centrul de pisici, căci este „difil” să lucrezi ore întregi cu suflățele dornice de afecțiune, care torc și pe care trebuie să le mângâi, pentru a se simți și ele iubite. Socializarea cu pisicuțele a reprezentat principala activitate a programului, întrucât, fiind în număr atât de mare (în jur de 50), pentru angajații clinicii devine aproape imposibil ca, pe lângă activitatea medicală susținută, să rupă timp pentru fiecare pisicuță care așteaptă. Să nu credeți, însă, că au sărit și peste partea mai puțin frumoasă a îngrijirii pisicuțelor, căci litierile nu au fost la fel de îngăduitoare. Înarmați cu lopățele și saci de nisip, au schimbat „așternuturile” tuturor și au reîmprospătat aerul din camera de joacă și somn. Și pentru că preferăm să facem un nou lucru bun pentru ele, schimbăm formatul acestui articol și păstrăm doar pentru noi pozele făcute în cadrul vizitelor. Daaaar, lăsăm câteva imagini cu cele mai simpatice pisicuțe de la asociație, care abia așteaptă să își găsească un ACASĂ.

Așa că, dacă se întâmplă să aveți puțin loc și timp pentru ele, le puteți lua în program foster sau chiar adopta. Puteți rezista acestor ochișori?

„Viitorul sună bine - asta putem spune în urma colaborării cu elevii și colectivul de la Liceul Internațional IOANID. Ne-a făcut o deosebită plăcere să vă primim în <<casa>> noastră și vă suntem foarte recunoscători pentru toate acțiunile și evenimentele întreprinse pentru Asociația Pisici pe Creier. Abia așteptăm să colaborăm cu voi și în viitor”.

Adrian Popa,
președinte Asociația Pisici pe creier

Specialist comunicare, Diana Roșoiu

CHARITY AUTUMN FAIR

Cum începe să ne fie obiceiul, sărbătorim intrarea în vacanță cu o petrecere sau un târg așa că, înaintea vacanței de toamnă, elevii de gimnaziu și liceu au avut parte de o surpriză: un festival-târg „crazy” cu o gamă variată de activități-gustări tematice, jocuri și concursuri, ateliere, tombola și un concert rock live susținut de trupa școlii, The Bend! Toate acestea, sub atenta organizare a elevilor clasei a X-a Internațional. Atmosfera veselă a contribuit și la o cauză nobilă: banii strânși la eveniment au fost donați partenerilor noștri – Asociația Pisici pe Creier, al cărei scop este să salveze pisoi fără stăpân și să îi ajute să își găsească, în cele din urmă, case primitoare. Cum a fost la târg, pe scurt, reiese din poze.

Specialist comunicare, Diana Roșoiu

CHARITY SPRING FAIR

Pe data de 5 mai, în curtea școlii noastre, am sărbătorit venirea primăverii! Evenimentul i-a „încântat” pe elevi și le-a oferit oportunitatea de a socializa unii cu alții, în afara orelor de curs. Împreună cu colega mea, Ana Duminică, ne-am ocupat de organizarea târgului de primăvară. Alături de reprezentanții departamentului de comunicare, am făcut o echipă minunată în care fiecare și-a exprimat ideile, ca într-un final să reușim să organizăm un eveniment de succes. După cum sunteți obișnuiți, după fiecare târg, banii strânși ajung la o asociație. Anul acesta, banii vor ajunge la fundația „Climb Again”. În 2018 aceștia au deschis Centrul Climb Again, primul centru de terapie prin escaladă pentru copii și tineri cu dizabilități din România. Au participat la competiții mondiale, de unde s-au întors cu rezultate excepționale la nivel de paraclimbing. Pentru a întreține atmosfera, elevii școlii au participat la câteva jocuri propuse de noi, precum: „Toss Game”, „Hop like a bunny” și „Feed the bunny”. Câștigătorii au fost recompensați în urma rezultatelor obținute. De asemenea, copiii s-au servit cu limonadă și dulciuri pentru a-și recăpăta forțele. Cu ajutorul colegilor noștri de la liceu, care s-au oferit să fie voluntari și să ne ajute la târg, am reușit să creăm o atmosferă minunată!

Maruca Florescu, IX U2

DE CRĂCIUN: zâmbete

La **GRĂDINIȚA IOANID**
în holul mare,
a fost **PETRECERE ÎN PIJAMALE!**
Cu toții, de la mic la mare,
copilași, educatoare,
chiar și doamna directoare,
au venit direct în **PI-JA-MA-LE!**

Popcorn au mâncat pe săturate
și s-au uitat și la desene animate.
Unii ciocolată caldă au băut
și-apoi s-a întâmplat
ceva de necrezut!

Când petrecerea era în toi,
cine credeți că a ajuns la noi?
Moș Crăciun cu un sac mare
ce abia-l căra-n spinare!

Ne-a rugat să îi cântăm un colind,
dar tare obosit fiind,
s-a așezat pe un scaun mare
și ne-a chemat pe fiecare.
Pentru toți copiii a avut un cadou
un joc, un puzzle, un erou
de desene animate,
o carte cu desene colorate...

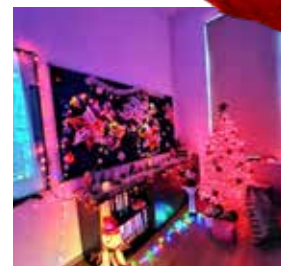
*Profesor învățămintă preșcolar,
Claudia Marinescu*

SECRET SANTA este o tradiție de care țin cont
toți profesorii și elevii. Este un moment magic,
îndrăgit și întâmpinat cu mult entuziasm,
curiozitate și nerăbdare. Elevii claselor primare au
extras cu mari emoții bilețele și au pregătit cu
empatie cadourile pentru colegii lor. Elevii nivelului
gimnazial și liceal s-au organizat fără implicarea
profesorilor, dar entuziasmul a fost similar. Au
intrat în joc și profesorii, așa că în cadrul fiecărui
sediu, după ce a sunat ultimul clopoțel, s-au
adunat în jurul bradului de Crăciun pentru a împărți
cadouri și îmbrățișări sau vorbe de recunoștință.
Mai jos, aveți dovezile pentru a le arăta spiridușilor
că toate cadourile au ajuns la persoanele potrivite.

...Și să nu uităm de **Christmas Classroom Decoration...**

un moment la fel de adorat de
elevi. Cu toții au fost câștigă-
tori, însă cei care au transformat clasă într-o poveste s-au bucu-
rat de o sumedenie de dulciuri și laude.

... și fapte bune!

Șapte ani. Peste 1510 de dorințe îndeplinite de Crăciun și tot atâția copii fericiți.

Tradiția continuă, datorită vouă. Împreună am format o adevărată echipă de spiriduși care l-au ajutat pe Moș Crăciun să poposească la copiii care au avut nevoie să simtă magia sărbătorilor mai mult ca oricine. În edițiile anterioare, am împărțit bucuria Crăciunului copiilor din centrele și fundațiile partenere, iar anul acesta le-am înseninat chipurile încă o dată. Cele cinci asociații și fundații oferă tutorat, consiliere și îngrijire copiilor de toate vârstele, cu diverse nevoi speciale sau din medii sociale defavorizate și au nevoie de sprijinul unor complici cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Asociațiile la care Moș Crăciun a poposit sunt: Mia's Children, Asociația Casa Bună, Fundația Inocenți, MagiCamp, Conil. Pentru noi, campania a fost un prilej prin care am putut face fericiți copii care nu au aceleași posibilități ca noi. Astfel, ne-am dus chiar noi, câțiva reprezentanți ai liceului, la Mia's Children

pentru a le înmâna darurile achiziționate de echipa IOANID, formată din părinți, profesori și elevi.

Suntem de părere că experiența a fost una cu un impact emoțional desăvârșit, întrucât condițiile de trai ale acestora nu erau tocmai favorabile. Copiii erau la fel de emoționați ca noi, căci nu se așteptau la o asemenea surpriză, primindu-ne cu entuziasm, bucurie și zâmbete senine pe fiecare chip. Am avut ocazia de a cunoaște niște copii foarte talentați, ce reușesc să performeze în multe domenii, printre care sport, muzică, artă și multe altele. Ca o concluzie a activității, amândouă am plecat de acolo cu gândul că trebuie să prețuim ceea ce avem și să fim recunoscătoare pentru tot sprijinul acordat atât de părinți, cât și de școală. Pentru a avea câteva opinii sincere cu privire la această activitate, am decis să apelăm la elevii școlii, adresându-le următoarea întrebare:

„Ce simți când poți dărui?”

„Când pot dărui, mă simt recunoscătoare pentru lucrurile pe care le am.” (Irina, VII C)

„Am o inimă bună și simt că sunt un om mai bun.” (Antonia, VII C)

„Mă simt împlinită, mereu îmi face plăcere să îi ajut pe copiii care nu au aceleași posibilități ca mine.” (Emilia, VII B)

„Când dăruiesc, nu doar lucruri materiale, ci și sfaturi, simt că sunt un om mai bun și sper ca gestul meu să fie un exemplu pentru alții. De asemenea, mă simt recunoscătoare deoarece am această posibilitate de a face bine.” (Ella, VII C)

„Atunci când dăruim nu vedem fericire doar pe fețele altora, ci și pe ale noastre. Când vine vorba despre a da, nu contează numărul de obiecte sau suma, ci numărul oamenilor care dăruiesc. Dacă fiecare dintre noi ar planta o floare, am avea o întreagă campanie colorată.” (Elena, VI B)

„Atunci când am ocazia să dăruiesc, mă simt bine și fericită numai când mă gândesc la ce simt cei care primesc darurile de la mine.” (Bianca, VI B)

Ioana Bogdan și Amalia Covaliu, IX U1

ACTIVITĂȚI WOW!

COMPUNERI & ILUSTRAȚII

Profesor limba și literatura română, Iuliana Crînguș

Cu sclipirea lor, elevii clasei a VI-a B au transformat o banală temă la limba română într-un festival de idei creative și de activități interdisciplinare, ajungând mult mai departe decât fusese preconizat. Cerința temei era să realizeze o compunere narativă, cu pasaje descriptive, în care personajul principal să fie un animal personificat. Importantă era și etapa documentării asupra speciei alese (aspect, hrană, habitat, prădători etc.), informațiile astfel obținute trebuind să fie integrate armonios în compunere. Când elevii și-au citit compunerile, urșii, focile, elefanții și peștii-elefant, furnicile, fluturii Monarch și multe alte specii au populat sala de clasă, transformând-o pentru câteva zeci de minute în cea mai bogată grădină zoologică.

Am avut surpriza ca, pe lângă unele compuneri „cuminți”, corecte, care au respectat pur și simplu tema, să întâlnesc și câteva rezolvări mai originale: trei benzi desenate în locul unor compuneri clasice, dintre care una realizată în format digital (atât desenele, cât și textul). Astfel, tema a devenit un punct de intersectare a patru materii din orarul copiilor: limba română, biologie, arte, IT. Iată câteva exemple, semnate de Ana, Andrei și Tudor. Chapeau!

... PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOAȘTE

Ana Furdui, VI B

Fluturele a răsuflat ușurat după ce s-a așezat pe delicata floare. Era extenuat din cauza călătoriei, căci era prima oară când migra. Îi era dor de Canada, dar gerul care învăluisese țara l-a convins să se alăture fraților săi și să vină în Mexic. Între timp, un papagal a zărit plăpânda făptură. Insecta avea aripile de un roșu-portocaliu aprins, străbătute de vene negre și puncte albe presărate pe vârful acestora. Pasărea și-a dat seama imediat că era un fluture Monarch și că, cel mai probabil, era obosit din cauza drumului lung. Pentru papagal, fluturii erau o delicatesă, dar mai știa și că sunt naivi și că nu îi era greu să îi prindă.

Așa că a zburat până la creanga cea mai apropiată de floare și i-a spus:

- Salutare, Monarchule!

Săraca insectă s-a speriat așa de tare, încât a căzut de pe floare. Când s-a uitat în jur pentru a vedea cine vorbise, a împietrit de frică. În fața lui se afla o uriașă creatură verde ca frunza de palmier, cu un cioc ascuțit, gheare lungi și negre, care îl ținuta cu privirea și părea să se holbeze chiar în sufletul său. Fluturele s-a gândit că era o imensă vrabie verde pregătită pentru carnaval. Dar ceea ce a observat apoi l-a îngrozit cu adevărat. În vârful capului avea o mare pată roșie precum

căciula lui Moș Crăciun. Nu mai văzuse ceva asemănător în viața lui. Speriat, acesta îi răspunse:

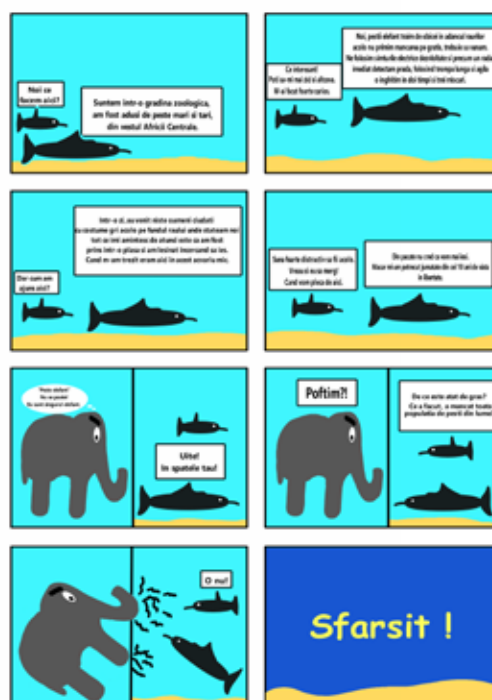
- Bună ziua!

- Văd că ești foarte obosit, așa că m-am gândit să-mi împart adăpostul cu tine până îți găsești un cămin, a spus papagalul cu vicleanie. Văzând că fluturele era nehotărât, acesta a adăugat:

- Sunt mulți prădători care vânează fluturi ca tine și nu va fi ușor să găsești un loc unde să te ferești de ei.

- Îți mulțumesc! a zis fluturele entuziasmat că și-a făcut un nou prieten, găsindu-și astfel și un adăpost.

După aceea, cei doi și-au luat zborul către scorbura unde trăia papagalul. Acesta era bucuros că îl păcălise atât de ușor pe fluture. Pe drum, insecta a început să-i povestească prin ce peripeții a trecut ca să ajungă în Mexic. Deodată, au auzit un sunet. Până să apuce să își dea seama ce se întâmpla, o pisică agilă a țâșnit spre papagal pentru a-l mânca. Fluturele nu a stat niciun moment pe gânduri, ci s-a dus să-l salveze prietenul. A intrat în urechea pisicii, iar aceasta a fugit speriată. În acel moment, papagalul a înțeles cât de importanți erau amicii și s-a simțit norocos că avea și el unul. Cei doi au devenit prieteni buni și, chiar dacă fluturele și-a găsit o casă alături de rudele sale, se vizitau des și petreceau mult timp împreună.

Ilustrație de Tudor Joița, VI B

MESERIILE CELOR DRAGI

În luna februarie, Albinuțele și Furnicuțele - grupele mijlocii ale Grădiniței IOANID - s-au implicat activ și cu entuziasm în studierea proiectului „Meseriile celor dragi”. Cu scopul de a aprofunda tema, educatoarele acestor grupe au organizat o vizită la Destiny Park. Astfel, cei mici au avut șansa de a descoperi un oraș în miniatură, dedicat copiilor, unde vocațiile, talentul și pasiunile celor mici s-au îmbinat în mod plăcut cu jocul. Copiii au fost implicați în explorarea domeniilor în care este posibil să exceleze peste ani. O lume întreagă li s-a așternut la picioare în acest loc magic care i-a transformat în medici, cofetari, farmaciști, polițiști, pompieri, bancheri, stomatologi etc. Tot în sprijinul aprofundării acestui proiect, copiii au fost vizitați de o echipă medicală formată din: medic, ambulanțier și asistent care s-au deplasat cu o ambulanță „adevărată” în curtea grădiniței. Membrii echipei ne-au explicat în ce constau meseriile lor, ce număr trebuie să apelăm când avem o urgență medicală, și chiar ne-au primit în ambulanță, spre încântarea tuturor copiilor!

Ilustrație de Andrei Boloș, VI B

LACUL LEBEDELOR, SCRIEREA LITEREI DE MÂNĂ

Profesor învățământ primar, Simona Ciobanu

Învățarea literelor de mână reprezintă pentru elevii claselor I un moment trăit cu mare emoție și încântare. În cadrul orei de Comunicare în limba română, elevii au vizionat un scurt fragment din baletul „Lacul lebedelor”, apoi pe ritmul compoziției muzicale cu același titlu, de Piotr Ilici Ceaikovski au realizat un colaj, o lebedă, pe care au notat cuvinte scrise cu litera L mic de mână, reușind astfel să învețe să scrie într-un mod interactiv.

LITERE, FRUCTE & LEGUME

Clasa pregătitoare ne provoacă deseori să căutăm și să inventăm activități prin care copiii să fie determinați să învețe jucându-se. Așa a apărut proiectul de mai jos. Înainte de a servi gustarea de dimineață, în fiecare săptămână copiii creează litera nou învățată, din fructe sau legume. Deseori sunt împărțiți în echipe și câteodată poate fi realizată și o literă gigantică, cu toată clasa.

Pentru **litera A**, a fost tăiat în cubulețe. Unii copii au ales să umple anumite spații cu afine, obținându-se un plăcut contrast de culoare, atunci când s-a realizat litera pe farfurie. Pentru **litera M**, cei mici au combinat într-un mod armonios și sănătos morcovul tăiat rondele cu sau mandarinele cu feliuțele de măr. Litera **I** ne-a dat de furcă, având foarte puține fructe sau legume ce puteau fi folosite. De aceea, am apelat la izmă și am băut un ceai delicios. **Litera R** i-a determinat pe unii elevi să guste pentru prima dată ridichea. Salata era aproape completă când am adăugat și delicioasele cherry.

Și semințele de rodie ne-au încântat papilele gustative, fiind tare gustoase. Mare bucurie a fost atunci când fiecare copil a ciocnit două sperând că poate veverițele din parc vor fi atrase de sunetul specific. Am creat o gigantică **literă N** și am consumat miezul gustos și sănătos cu multă plăcere. Povestea tărtăcuțelor a fost ascultată cu drag de copii, iar **litera T** a fost bine reprezentată, chiar dacă plantele erau doar de decor și nu au putut fi consumate. Negăsind prea multe legume sau fructe comestibile care să înceapă cu litera **O**, ne-am pus pe plantat oxalis, o floare mai puțin cunoscută, dar dragălașă și fragilă. Seamănă cu o mandarină, dar este . Ea ne-a ajutat să construim **litera** gigantică **C** din fructele întregi, apoi fiecare și-a realizat propria lucrare din feliuțele separate. Ce urmează? Voi menționa în articolul următor.

Profesor învățământ primar, Daiana Rădan

FĂRĂ ALERGENI ALIMENTARI | KOSHER | VEGAN | FĂRĂ OMG (ORGANISME MODIFICATE GENETIC)

- ✓ Alimente grozave pentru o viață mai sănătoasă.
- ✓ Potrivit pentru persoane cu alergii alimentare.
- ✓ Peste 60 de articole cu opțiuni variate, sigure și delicioase.

PÂINE USCATĂ

CRACKERS

MIC DEJUN & MIXURI

BISCUȚI & SNACKS

ORGRAN.RO

INSTAGRAM @ORGRANROMANIA

FACEBOOK ORGRANROMANIA

FOOD WRITING OR HOW TO STICK YOUR FINGERS IN EVERY PIE

Our 4th grade students rolled up their sleeves and had a go at food writing and cooking. They first studied recipes, learned the process and then had a lot of fun putting the technical details into practice. Some of us were lucky enough to taste the end products, so we can say... it was a taste blast! Let's read some impressions from the chefs who were involved in this delicious project:

"This project was a lot of fun in my opinion. The fact that we had a chance to tell our classmates about recipes throughout the world, show them how we cook and bake various foods that we enjoy eating and showing their ways of cooking was enough to convince me this was a great project. I would love if it were to repeat!" (Luca, IV A)

"In my opinion this project was great as it opened our mind on cooking and baking. I think it is very creative for teachers to allow us to bake whatever we want and bring it to school. Looking at videos about how to cook and be more cooking prone. I really liked it and I think it is a great experience and I hope we will have it again." (Horia, IV A)

"I think that our cooking activity was really fun. Why do I think that? Well, I think that because I usually don't cook and the activity gave me the opportunity to see how fun cooking is. It also helped me to develop my cooking skills and to learn new recipes. While the activity was happening, I was captivated by the recipes that my classmates were presenting, some of them I have never thought about. It was a very interesting activity!" (Sofia, IV C)

"My first impression reminded me of when my mom taught me how to cook pasta Bolognese. It was very interesting when I cooked it the first time and the experience was a lot more than I thought." (Mircea, IV A)

"I think that our cooking activity was really fun. Why do I think that? Well, I think that because I usually don't cook and the activity gave me the opportunity to see how fun cooking is. It also helped me to develop my cooking skills and to learn new recipes. While the activity was happening, I was captivated by the recipes that my classmates were presenting, some of them I have never thought about. It was a very interesting activity!" (Sofia, IV C)

"My opinion about this cooking project is that it was a great idea, full of creativity and it gave us an opportunity to show our cooking skills; to make something for our colleagues and teachers. What impressed me the most was that all of us made unique recipes! For example, Matei Ursu made some delicious brownies with Oreo and Alma some delicious sponge cakes. When we watched the videos with every single kid in this class cooking and then we ate the things that they made, it was a wonderful time! Even if I stayed up late to make the waffles, it was worth it! The next day when me and my colleagues ate the waffles, I was very happy to see that they loved what I cooked. I had the opportunity to do something that I am very passionate about. Also, I want to thank Teacher Mioara for coming up with this idea!" (Ecaterina, IV C)

I was really happy tasting my colleague's culinary creations. All of them smelled amazing. I liked the brownies. I would love repeating this activity soon because it was really fun, it was a great having the opportunity of discovering some of my classmates cooking skills. Also, I loved sharing my dad's recipe and learning how to cook officially. (Andreea, IV C)

"My opinion about the cooking activity is that it was a fun, creative and challenging activity. Something we were not used to. I REALLY enjoyed the activity, because it was an opportunity to turn the class into a buffet, watch and learn some new recipes, eat delicious food made by our colleagues and to spend the whole English lesson eating food and learning recipes instead of working from our books. What we ate and the recipes we learnt that week:

1. Maia's Tiramisu;
2. Eric's homemade chocolate;
3. Sofia's chocolate chip cupcakes;
4. Patrick's and Radu's recipes for pizza;
5. Ilinca, Matei, Clara, Petru and Andreea's brownies;
6. Matei S' OREO cake;
7. Alexis' cupcakes;
8. My sour cherry sponge cake;
9. Crisan's potatoes au gratin;
10. Eca's waffles with whipped cream and jam." (Alma, IV C)

"I felt very proud of myself when I tried cooking because I made a delicious pizza! I have also enjoyed what the others made and I appreciated the fact that my colleagues cooked for us! What I really loved about this activity was the fact that I have learned new recipes to try in the future with my loved ones!" (Karina, IV B)

"In my opinion, sometimes, kids need a break from tests and exams. Gladly, our mazing and creative teachers came up with the best idea; mixing school, fun and other little things they made 49 ordinary fourth graders more attracted to learning! I have loved this activity and I would really enjoy another one in the near future!" (Ana Grace, IV B)

"This activity was fun and delicious! I loved the fact that our teacher thought about having a project like this. Even though, I made one of the recipes with a friend, it was so much fun to cook together. We laughed so much and it was fantastic eating all those delicious cupcakes, brownies, waffles and other deserts while watching how they were made! It was a unique experience and probably one of the best project I've ever had to make! It gave us all, the opportunity to learn how to cook many different types of dishes and also tasting them. I have really enjoyed this activity and I hope we will do it again in the future!" (Ivona, IV B)

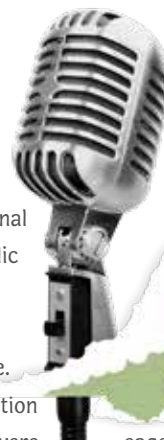

"I enjoyed cooking because I liked to share with my colleagues what I had cooked. Also, I loved it because it was exciting to cook something by myself. We have not only cooked various desserts, but we have also been expressing our creativity. For example, I made waffles and pasta, while Mate made cake pops and Vlad made a delicious Oreo cake, which we all enjoyed eating it. In conclusion, I enjoyed this project and I hope that we will have the chance to repeat it in the future days or maybe in the last days of school. It would be awesome to show our cooking abilities one more time and to taste our homemade delicious desserts before school finishes! In the end, all the hard work was worth it." (Radu, IV B)

Elevii claselor a IV-a

Profesor de limba engleză, Mioara Cucu

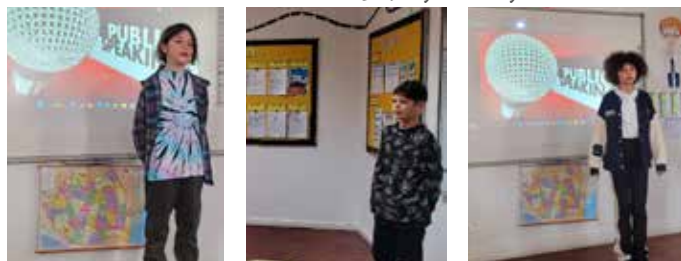
PUBLIC SPEAKING

Saturday, the first of April, four representatives from Liceul International IOANID participated in the Junior Public Speaking Competition held by our generous host, IBSB. Nonetheless, it's been a long journey to get to this stage.

There was a laborious process of selection to which all sections from grade four were eager to participate. The amount of preparation and continuous effort led to a high level of proficiency in presenting balanced arguments only doubled by an appropriate body language. As such a jury was formed and there were two rounds in which the judges had the arduous task of selecting the ones that seemed to have prepared the hardest. Many students were overwhelmed with emotions and strived to improve from one round to the next. The remaining four presented themselves early in the morning hoping that this was not a prank. And it wasn't. Students from many international settings were welcomed by the Head of Primary who welcomed all students and parents alike. Then, groups were directed towards the rooms where they presented their speech and were given the opportunity to ask questions to the other participants. We are very proud of our finalists: Crișan, Eric, Luca and Horia. The most awaited moment, after a very hard deliberation, was when the jury announced the winners. Crisan received second prize and we could not be more proud of him and everyone's hard work. Such events allow students to feel more confident about their knowledge and presence and instills in them that it is paramount, looking forward, to better themselves. We hope to repeat the experience the following year and continue to inspire youngsters to pursue with no fear their passions. The topic for this year was "The first of April is the day upon which we are

reminded of what we are in the other 364 days of the year.”

And here are some excerpts of those who were in our school's finals:

“That’s quite a witty phrase said by the worldwide-known author of adventures and magical tales. But what does it mean? What is the true meaning behind it? Well, today we are going to find out. I understand that the population of the Earth is too serious, following the same basic schedule every day, week, month of the year, like a computer brain, making positive and negative decisions. People are not computers. People are creative, but some of us just forget that... April Fools reminds us of this, of how you should never, but never leave creativity and fun behind you. It’s the day that tells us: <<Hey! Don’t work too much, and then forget the true meaning of joy.>>

So, in the end, you may consider me a fool, but I think we need Fools Day, because we get to take a break from work, playing cheeky little pranks on others. And also, don’t forget the old saying: “All work and no play makes jack a dull boy.” (Crisan Stefanescu – IV C)

“I’m Eric and I’m ten years old. I am also an optimist, a dreamer and a playful boy all year around. That is 365 days a year. How do I do this? Well, you’re about to find out. Being a kid comes along with lots of energy. You know it yourselves, you are kids too. We never get tired of running around, screaming like crazy, laughing and fighting. This is a full time job. Hm....did I say full or fool? Don’t worry this is not spelling test!”

(Eric Birman – IV C)

“If you make the first of April a tradition not only can you strengthen the bond between you and your friends, but you can also strengthen the relationship between you and your family Just imagine you parent trying to find the car keys even though you know exactly where they are, locked in the car. Because this day is about feeling good and having fun, you can remember the fun you had that day for the rest of the year, just like the quote says. Some people may think this is as insignificant day, others may think it’s immature, but I’ll stick to my belief that you should set yourself be a kid for as day. Because it makes you feel happier for the rest of the

year. Don’t forget that to make a prank you need: dedication, imagination and planning skills!” (Vladimir Chitafes – IV C)

“You know how most of us enjoy watching comedies movies or series. Did you ever wonder why? Well, let me answer your question. We like seeing people fooling around, making jokes, making fun of each other and laughing. Did you know watching comedies also has around twenty benefits like helping you to relieve stress, reducing your blood pressure, relaxing your muscles and a lot more. People in comedies give us the impression of a world with less tragedies, a world in which nothing is as serious and tragic as not to be solved with a bit of laughter and smiles.” (Antonia Barbu – IV B)

“Also, Mark Twain always said that we should never take ourselves too seriously and I totally agree with that. Some of you might be wondering why I agree with it. I just want you to imagine a world without jokes. How would it be? Sad, depressing, unhappy? Probably. I believe that April 1st is one of the most lighthearted days of the year. On this day people show their true colours. Some people think that Mark Twain chose the 1st of April in his quote because on this day people are free to joke around and prank others more than usual, while some other people, including me, think that he chose the 1st of April in his famous quote because on this day people are more revealing and kind.” (Matei Niia – IV B)

“I searched the internet to see why, and studies show that an eye watering 90% of people miss their childhood. This raises another red flag, because they had less things than we do now, and they were still happy! But let’s return to our subject. Wouldn’t it be fun to have all that fun, all the time? And the most compelling reason are just some people that simply can’t remember their childhood and their happy times, and, without realizing, we copy their behavior.” (Horia Minoiu - IV A)

“I think that Fool’s day it is like a cake, let’s think about it a bit, on the outside is just a normal cake, but when you cut it, many different layers are waiting to surprise you. Also, who doesn’t like a good cake? Now, I would like to propose you a question, why should we have a sad life and not a happy one because that is the question that Mark Twain would ask you based on his quote. This generation is a hard working one and I think that this quote best represents the fact that we should be more playful.” (Amalia Gearba – IV A)

“If we were carefree, we would increase optimism in our everyday life and a happier life. It would also increase the percentage of happiness in society, which will help people, as they effectively manage their stress levels and do not let worries overwhelm them which, if you think about it, is out behavior on the first of April.” (Luca Sibiceanu – IV A)

*Elevii claselor a IV-a
Profesori de limba engleză: Mioara Cucu,
Ioana Ionescu*

RESPIRAM & RECICLĂM?

Plămânii și căile respiratorii sunt indispensabile vieții, de aceea, la finalul unității cu tema Sistemul respirator, elevii claselor a VI- a au avut ocazia să privească în detaliu structura, forma și poziționarea acestor organe în corpul uman. Evaluarea sumativă i-a determinat să confecționeze propriul sistem respirator din materiale reciclabile. Sarcina a fost provocatoare, mai ales pentru unii care s-au ales cu deprinderi noi: să coasă, să decupeze materiale inedite etc. S-au întrecut unii pe alții în creativitate și au prezentat, astfel, numeroase și ingenioase idei.

Profesor de biologie,
Denisa Dumitru

AVOCAT ÎN ȘCOALA TA

Liceul Internațional IOANID s-a alăturat celor 142 de unități de învățământ care s-au implicat într-un proiect de educație juridică, aflat la a doua ediție, la nivel național și pe baza unui parteneriat între Uniunea Națională a Barourilor din România și Ministerul Educației.

În modulul II al acestui an școlar, proiectul de educație juridică „Fii avocat în școala ta” s-a susținut la toate clasele de gimnaziu și liceu pe parcursul a patru ore, într-o manieră nonformală, sub coordonarea doamnei Cristina Paraschiv, avocat în cadrul Baroului București și lector univ. dr. la Facultatea de Administrație și Afaceri.

Activitățile s-au desfășurat pe parcursul a două zile, iar elevii s-au familiarizat cu noi concepte, precum dreptul civil sau al familiei, libertate, drepturi, comercial, penal, contravenționalitate, integritate, anticorupție, regulile de utilizare și de securitate personală pe rețelele de socializare, ce înseamnă să fii cetățean activ, care să contribuie la bunăstarea societății ș.a. Participanții au fost interesați de tot ce le-a fost prezentat, s-au implicat în discuțiile iscate de moderator, iar profesorii asemenea. La finalul proiectului, spre entuziasmul elevilor, aceștia au avut ocazia să se îmbrace în roba impecabilă a unui avocat, așa cum trebuie să se prezinte în fața instanțelor de judecată. Bineînțeles, au făcut fotografii și parcă ținuta le-a insuflat un iz solemn, unii dintre ei afirmând „vreau să devin avocat!”

Echipa redacțională

INSPIRAȚIE & MOTIVAȚIE PENTRU STUDENȚI, VIITORI ÎNVĂȚĂTORI

9 noiembrie 2022. O zi obișnuită de școală pentru elevii și profesorii Liceului Internațional IOANID – nivel primar, dar una cu multe emoții și învățare pentru cele treisprezece studențe din anul II de la Facultatea de Psihologie și Științele Educației – Universitatea din București, specializarea Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar (PIPP). Așa am putea descrie ziua în care, alături de doamna profesoară Georgeta Iordache, coordonatorul de practică pedagogică, studențele au pășit în sălile de clasă ale școlii noastre și au asistat la orele de curs susținute cu mult profesionalism, creativitate și dragoste de profesorii noștri care predau la clasele pregătitoare-IV, și cărora le mulțumim pentru implicarea și deschiderea cu care le-au primit în sălile lor de clasă pe viitoarele învățătoare și educatoare. Musafirii au fost întâmpinați de directorul Liceului Internațional IOANID, Florentina Bogdan, iar coordonatorul educațional al nivelului primar, Mihaela Florea, și responsabilul Comisiei pentru Curriculum,

Camelia Vasile, le-au condus într-un tur al școlii și au organizat repartizarea acestora la asistențe, însoțindu-le pe tot parcursul vizitei.

La finalul sesiunii, după ce fiecare studentă a asistat la mai multe ore de curs, la clase și discipline diferite, a avut loc o activitate de retrospectivă în cadrul căreia doamna Florentina Bogdan le-a prezentat studențelor obiectivele, standardele și realizările școlii noastre, iar doamna Mihaela Florea le-a invitat să ofere un scurt feedback, pe un post-it, despre ceea ce au văzut, au simțit și vor păstra în suflet din timpul petrecut la Liceul Internațional IOANID. Ne-am simțit măguliți să primim un feedback atât de călduros din partea lor, atât din perspectivă profesională, cât și emoțională, iar sentimentul este reciproc. Apreciam inimioarele, fețele zâmbitoare și WOW-urile care au însoțit cuvintele fetelor și ne bucurăm că, în „casa” noastră, au trăit cu adevărat starea de bine și s-au simțit libere să își exprime sentimentele!

Profesor nivel primar, Mihaela Florea

ȘCOALA

NIVEL PREȘCOLAR

Profesor de limba engleză nivel preșcolar, Ioana Răduț

Programul național „Școala Altfel- Să știi mai multe, să fii mai bun!” le-a oferit copiilor ocazia să petreacă împreună o săptămână de neuitat, plină de zămbete, aventuri și multă voie bună. Distracția a început în Parcul de Aventură Comana, unde Albinuțele, Furnicuțele, Libelulele și Fluturașii au participat la un spectacol cu cai, desprins din poveștile cu prinți și prințese, s-au plimbat cu trenulețul „Orient Express” în incinta parcului, s-au dat cu tiroliana și au luat gustarea la iarbă verde. În continuare, grupele mari, Licuricii, Greierașii și Steluțele au mers la Grădina Zoologică Pitești care este amenajată în cadrul Pădurii Trivale, pentru a se relaxa într-un cadru natural deosebit și pentru a observa un număr mare de specii de păsări și animale, precum: capra de Camerun, vulpea argintie, emu, lama, lebăda neagră, păunul Asiatic etc. În aceeași zi au mers și la Planetariu unde, alături de Krunga, personajul din prezentarea 3D, au explorat planetele, au descoperit cum arată craterele de pe lună, inelele frumosului Saturn sau incandescentul Soare. Libelulele și Fluturașii au participat la un spectacol de ventrilocie și au descoperit cum poate cineva să vorbească fără să își miște buzele. Astfel, copiii au luat parte la un spectacol inedit, interesant, interactiv și plin de umor, unde păpușile au prins viață, iar cei mici s-au distrat copios. Distracția a continuat cu vizita la Ferma Coccoșu’ Roșu unde Furnicuțele și Albinuțele au petrecut o zi în aer liber, într-un mod plăcut și util, familiarizându-se cu activitățile și îndeletnicirile tipice vieții la țară. Activitățile preferate au fost plimbarea cu tractorașul până la „Căsuța Bunicii”, joaca în hambarul cu fân și modelarea propriei pâini, pe care au luat-o acasă pentru degustare. Și cei mai mici din grădiniță au avut activități diverse, preferatul lor fiind DODO, care i-a încântat cu un spectacol cu baloane de săpun.

Întrucât mișcarea este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, Buburuzele și-au pus la încercare îndemânarea, viteza, timpul de reacție și orientarea în spațiu prin jocuri și exerciții antrenante și distractive, organizate de Loredana VasileAlexandra Vasilescu, IX U antrenor în cadrul Active Kids Club. Furnicuțele și Albinuțele au ales Parcul Ioanid pentru a parcurge trasee cu bicicletele/ trotinele și au participat la concursuri sportive, iar Licuricii, Greierașii și Steluțele și-au depășit limitele, și-au testat curajul și dexteritatea pe traseele de aventură, tiroliană și pereții de cățărare, îndrumați fiind de către echipa de la Climb Again.

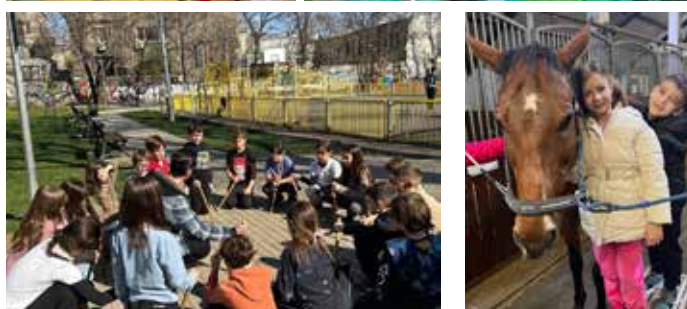

NIVEL PRIMAR

Profesorii învățământului primar

...o experiență total nouă și cu adevărat ALTFEL pentru elevii claselor pregătitoare. Aproape de București, la Ferma Coccoșu’ Roșu, copiii au făcut o călătorie în trecut, într-un sat românesc, poposind într-una dintre case. Gazdele primitoare i-au întâmpinat cu lapte cald, proaspăt muls și cornuri, abia scoase din cuptor, făcute cu cel mai bun gem, una dintre multele bunătăți pregătite din fructele și legumele cultivate la fermă. Afară îi așteptau animăluțele dornice să fie hrănite și alintate: ieduții zglobii, iepurașii rușinoși, vițelușii curioși sau mieluleții blânzi au captivat atenția celor mici și cu greu s-au desprins pentru a pleca, cu tractorul, spre Căsuța bunicii unde, în camerele ei mici, decorate cu broderii tradiționale românești și covoare țesute, strânși când în tindă, când în jurul vetrei sau pe prispa casei, copiii au văzut și atins obiectele gospodărești care se foloseau pe vremea bunicilor. Ziua s-a încheiat dinamic datorită „acțiunii tiroliana”. La plecare au primit „în traistă”, toți, pâinea proaspătă și caldă, modelată și coaptă în prima parte a zilei.

Pentru clasele I, fiecare zi a fost altfel: activități diverse, jocuri împreună și o excursie care se pare că a fost în topul preferințelor, chiar dacă s-a desfășurat într-o zi ploioasă; excursia de la Regatul Cailor. Copiii au fost entuziasmați nu doar să mângâie caii și să-i admire, ci au interacționat cu ei învățând și cum să-i îngrijească. Apoi s-au bucurat de o plimbare caldă. Experiența a fost completată de o demonstrație de echitație, cu sărituri peste obstacole, prezentată de gazdele Regatului. Dacă unii preferă un Regat, alții, mai exact copiii din clasa a II-a, îl dau pe o bucătărie. Unde?! La Trattoria „Buongiorno” unde, după ce au primit șorț de bucătar Chef, au început munca adevărată. Au întins aluatul, modelându-l în forme diferite (pizza în formă de inimioară a fost apreciată chiar și de personalul restaurantului) au ales ingredientele, iar apoi fiecare copil a preparat o pizza după bunul său plac. Și, după cum se spune în popor, „După muncă și răsplată!”. Au urmat momente de liniște. De ce? Este evident: pentru că nu se vorbește cu gura plină. Elevilor de la clasele a III- a li s-a părut „cool” să poarte bonetă și halat alb în atelierul Cofetăriei Piticot. Au întins coca, au porționat aluatul, au așezat compoziția și au introdus pateurile în cuptor. După un pateu sărat, „parcă merge ceva dulce!” Zis și făcut! Au primit blat, cremă, frișcă (chiar și pe vârful nasului) și elemente de decor, iar apoi, sub îndrumarea atentă a măestrilor cofetari, au făcut câte un mini-tort pe care l-au oferit celor dragi de acasă (dacă au ajuns cu el întreg).

ALTFEL

NIVEL GIMNAZIAL

Profesor de arte plastice, Manuela Moscal

O înțelegere a conceptului și a acțiunilor Săptămânii ALTFEL o putem avea după o discuție amplă cu elevii participanți, împărțiți, dintru început, în două tabere – la propriu – o tabără de echitație la Bran, a doua la Băișoara, iar cei din a treia grupă au hotărât că vor să fie altfel la școală, dar și în afara acesteia, și au fost: la Constanța unde, deși au mai fost și-n alte rânduri cu părinții, s-au bucurat extrem de mult să revadă acvariul și delfinii, cu tot ce știu ei să facă „altfel”... la atelierul de Benzi Desenate, unde li s-a dezvăluit o serie de secrete care stau la baza realizării acestor tipuri de compoziții și au numit-o „o activitate mega-șmecheră” (echivalentul lui „cool” în engleză)... în curtea școlii prinși în competiții sportive diverse, în atelierul de Arte unde au lipit, pe un suport neconvențional – cutia – obiecte fără personalitate care se pot rătăci prin sertare, la atelierul de muzică al unei „doamne” care i-a impresionat pentru cum știa să-și supună chitara... prin parc, cu rolele sau bicicleta, în AFI la patinoar și la bowling... la restaurant pentru a lua masa... și le-a plăcut să mănânce împreună în oraș, chiar și-atunci când, ieșind de la Muzeul Antipa, și-au luat, în drum spre școală, covrigi crocanți cu miros ademenitor chiar și până și pentru cele mai rafinate nasuri... la Laser Tag, la Muzeul Hărților, la Pucioasa unde, citez din ce mi s-a spus „sigur aveam toți glicemia explodată de la câtă ciocolată și marțipan am mâncat”, dar au reușit să ducă și acasă un model de ciocolată făcută chiar de ei... plimbări în zone cu iz de istorie și povești, Mogoșoaia, Centrul Vechi... o vizită la Cărturești... împreună, dar separat, la înghețată (fetele cu fetele, băieții cu băieții) și le-a plăcut, și asta le-a plăcut pentru că „am putut vorbi lucruri care ne interesează doar pe noi băieții, despre mașini, sporturi... și ele au vorbit de-ale fetelor”... au fost la Muzeul Literaturii și au alcătuit poezii după conceptul DaDa, și ca să-și asorteze ziua frumos, au vizionat un film la Cinemateca, iar vineri s-a încheiat cu excursia la Salina Slănic Prahova, experiență extrem de plăcută și interesantă senzorial, pentru că li s-a permis să „guste” – ca Hansel și Gretel, din „căsuța” de sare...

Într-un final, se poate spune că n-a fost altfel, Școala Altfel?!

NIVEL LICEAL

Specialist comunicare, Diana Roșoiu

După doi ani în care nu am susținut cea mai așteptată săptămână a anului, pentru liceenii noștri s-a pregătit un program ALTFEL din care nu au lipsit vizitele de orientare profesională, excursii în locuri încărcate de istorie sau întreceri sportive pe... gheață!

Oportunitățile de a explora cariere și profesii diferite sunt importante pentru liceenii care încep să-și gândească viitorul. Din acest motiv, în cadrul Săptămânii Școala Altfel, elevii au avut oportunitatea să înțeleagă cum funcționează o echipă de polițiști criminaliști, ce ajutoare au aceștia și să afle mai multe despre unitatea de poliție de proximitate. Au avut chiar și șansa de a o cunoaște pe Aria, câinele polițist, alături de care au participat la o serie de exerciții. De asemenea, vizita la sediul EF-deN a oferit elevilor ocazia să vadă cum se construiesc case sustenabile și cum ar putea contribui ei în viitor la protejarea mediului. Mai impresionant de atât, au putut vizita modele de case care au fost asamblate și dezasamblate pentru a participa la concursuri internaționale în domeniu.

Un alt eveniment interesant în cadrul săptămânii a fost vizita la Escape room. Această activitate a testat abilitatea elevilor de a lucra în echipă și de a rezolva probleme complexe prin comunicare și atenție la detalii. A fost o oportunitate excelentă pentru elevi de a învăța cum să-și folosească resursele pentru a rezolva provocări dificile și cum să se bazeze unul pe celălalt pentru a atinge un obiectiv comun.

Pe lângă activitățile care implică explorarea profesiilor și dezvoltarea abilităților, elevii au avut oportunitatea să se bucure și de frumusețea naturii în cadrul unei vizite la Grădina Botanică Dimitrie Brândză. În această vizită, elevii au avut ocazia să vadă specii de plante exotice și să înțeleagă importanța conservării mediului înconjurător. Colecțiile de plante exotice precum palmierii, bananierii, ficușii și cactușii au fost printre cele mai interesante atracții ale grădinii botanice.

O alta destinație... de senzație a săptămânii a fost reprezentată de Castelul Cantacuzino, locul care a dat naștere Academiei Nervermore din serialul Wednesday. Fani ai serialului, liceenii au fost pe urmele ei (la propriu), intrând parcă în atmosfera serialului odată cu plimbarea în curtea construcției eclectice. Menționăm de asemenea, atelierelor la MNA, turul de la Biblioteca Națională, vizita la Muzeul Micul Paris sau seminarul de film psihologic, care au completat orarul și ne-au scos din ritmul zilnic pentru câteva zile.

HALLOWEEN DE POVESTE

Profesor nivel primar, Mihaela Florea

Prima vacanță din acest an școlar a început cu o tabără de senzație, Halloween la Bran, la care au participat 62 de elevi. Aventurierii din clasele primare, puși pe distracție, au pornit cu entuziasm spre Hanul Șimon, pregătiți pentru cinci zile de povești, cu jocuri, drumeții și seri tematice captivante: Parada Costumelor de Halloween, Harry Potter Night, Movie Night, Campfire Night cu bezele coapte în focul de tabără, vizită la Castelul Bran, la Alpin Magic Land-Tărâmul Poveștilor Fantastice, la Peștera Dealul Cetății, ateliere de Halloween, „Vânătoare de monstruleți” și concurs de rostogolit dovleci. O adevărată vacanță de vis încununată de o zi specială: Iris, din clasa a II-a A, și-a aniversat ziua de naștere, copiii bucurându-se de tortul decorat, firește, cu ornamente de Halloween. Până și părinții au avut zile de vacanță nemaipomenite, primind în fiecare seară atât mesaje calde, glumețe, dar și pline de responsabilitate de la profesorii însoțitori: Mihaela Florea, Mădălina Barbu, Ecaterina Chirițoi, Geanina Colceag, Ioana Ivancu, Dilber Sali, Miruna Drăgulescu și Manuela Moscal, care au apreciat feedback-urile trimise de părinți și s-au bucurat că le-au oferit o stare de bine și de siguranță, iar celor mici, amintiri de neuitat.

„Anelisse este tare încântată și nu se oprește din povestit despre tabără. A fost în multe tabere, însă se pare că aceasta chiar a fost una dintre cele mai frumoase.” Diana Georgiana Ionașcu, mama lui Anelisse

„Vă mulțumim din suflet pentru experiența minunată avută de Milan și că ați avut atât de multă grijă de el.” Cristina Mățel, mama lui Milan

„Sunteți o gașcă minunată alături de care Mara sigur va dori să meargă și în următoarele tabere, iar noi vom avea deplină încredere să o lăsăm.”

Cristina și Răzvan Paraschiv, părinții Marei-Miruna

„Apreciez organizarea impecabilă, grija și atenția cu care au fost înconjurați copiii pe toată durata taberei. Poate pentru unii, cum este și Maria, a fost prima tabără și ne bucurăm enorm de experiența aceasta extraordinară care reprezintă un resort pentru următoarele inițiative IOANID. Copiii au fost încântați!” Cristian Valentin Colțeanu, tatăl Mariei

„Vă mulțumim pentru organizarea aniversării lui Iris! Sunteți minunați! Să aveți inspirație și putere să continuați. Sunteți un exemplu demn de urmat. Să ne revedem și la următoarea tabără!”

Veronica și George Enache, părinții lui Iris

„Annelise a fost impresionată de atmosfera de la jocurile de Halloween, iar socializarea a fost un punct forte al acestei tabere. Siguranța copiilor a contat cel mai mult pentru noi.”

Mihai și Any Mary Grigore, părinții lui Annelise

„Carla a fost foarte încântată de toate activitățile și abia așteaptă să meargă în următoarea tabără cu școala. Vă mulțumim pentru implicare și grija pentru copii și vă felicităm pentru organizare!”

Alice Gavrilescu, mama Carlei-Maria

„Sofia Maria a venit foarte încântată de tot ceea ce s-a petrecut pe parcursul celor cinci zile, s-a distrat mult, a fost fericită și, în același timp, s-a simțit protejată și în siguranță.”

Raluca Diaconescu, mama Sofiei Maria

Depășim granițele... la propriu și la figurat

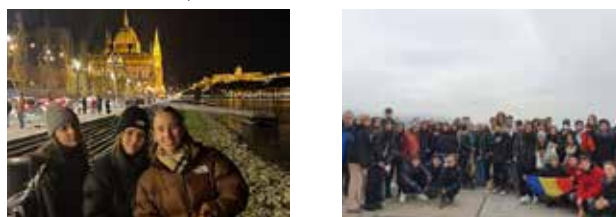
AUSTRIA

Profesor de limba și literatura română, Adina Bahnaru

Într-o seară de la sfârșitul lui noiembrie, am pornit la drum... fără catalog. Destinația: Salzburg, orașul lui Mozart. Am luat cu noi cea mai bună dispoziție și ne-am completat jurnalele cu amintiri de neuitat, căci călătoria cu autocarul ne-a permis să vizităm locuri frumoase. Am început cu Budapesta. Deși era frig, capitala Ungariei ne-a încălzit cu atracțiile ei turistice, pe care ni le-a dezvăluit seara, într-o croazieră pe Dunăre. Apoi, ne-am lăsat cucerii de farmecul orașului Melk, cu abația benedictinilor. La Salzburg, am „cucerit” cu privirea fortăreața Hohensalzburg și am admirat grădinile Mirabell. Viena nu s-a lăsat mai prejos și ne-a încântat cu palatele ei și târgul de Crăciun atât de renumit.

După cum reiese și din titlu, elevii au depășit granițele și la figurat. Au trecut peste barierele lingvistice și au demonstrat că orele de limba engleză și de limba germană îi ajută în orice împrejurare. Mai mult decât atât, pentru mulți dintre ei, excursia aceasta a fost și începutul unor noi prietenii. De asemenea, au depășit emoțiile pe care le au, de obicei, în fața profesorilor și au văzut că omul de la catedră este un om prietenos, căruia îi pot împărtăși neliniștile lor fără să fie judecați.

Cu siguranță, din această excursie nu ne vom aminti nici oboseala acumulată, nici vremea rece din noiembrie, ci doar locurile frumoase pe care le-am vizitat, râsetele și bucuria.

Descoperirea orașului montan:

TOPLIȚA

După o perioadă de intensă concentrare, în octombrie, pentru prima dată în viața noastră de elevi de gimnaziu, ne-am trezit în... vacanță. Și cum să te distrezi mai bine în vacanțe, dacă ești la Liceul Internațional IOANID? Evident, școala a organizat o tabără de toamnă, mai precis una la Toplița, între 24 și 29 octombrie.

În această tabără, am fost alături de colegul nostru, Luca B., dar și de alți copii, din clasele mai mici de gimnaziu, ceea ce a garantat distracția. De altfel, împreună cu profesorii însoțitori, nu am avut o clipă de plictiseală, pentru că „orarul” a fost plin: am explorat orașul Toplița, am vizitat obiectivele turistice, am făcut drumeții mai scurte.

De-a lungul celor cinci zile, obiectivul nostru principal a fost: RELAXARE. Și l-am atins din plin: am fost la centrul wellness din oraș, am găsit timp liber pentru noi în fiecare zi, jucând fotbal pe terenul din spatele pensiunii Banffy sau, în fiecare după-amiază, alegând să facem practic ce am vrut sau să stăm la povești într-un foisor de lemn – ce am fi noi fără a „socializa” (cu sau fără ajutorul telefonului mobil)?

Cel mai mult timp mi l-am petrecut în aer liber, în activități interactive precum excursiile montane sau plimbările prin oraș. În concluzie, această tabără a fost binemeritată: ne-am distrat de minune alături de prieteni și ne-am petrecut o parte din vacanța de toamnă într-un mod amuzant și relaxant.

Rareș Ioan Drăcsineanu și Luca Scalat, VIII A

Kreativer Deutscher

SOMMER

Elevii IOANID cu vârsta cuprinsă între 7 și 10 ani, care studiază limba germană, la au mers în prima tabără de limba germană, unde am avut bucuria să îi însoțesc! Tabăra s-a organizat în perioada 19.06. – 24.06.2022 în Bran, județul Brașov, iar copiii au fost cazați la Clubul Vila Bran. Programul, foarte variat, a inclus, pe lângă cele două ateliere de limbă și cultură germană (2 x 50 min/zi), conținând predare efectivă și aplicații interactive, următoarele activități, adorate de copii: jocuri în limba germană și ateliere pentru dezvoltarea creativității; activități de learning outdoor (ferma animalelor, drumeții, piscină, vizită la Castelul Bran, echitație, joc liber, tir cu arcul); LARP (Live Action Role Playing); atelier de povești clasice și legende germane; outdoor competitions (Schatzjagd, Treasure Hunt); Indoor Evening Fun: carnaval, seară de film, seară de muzică; multe alte activități surpriză (am pictat farfurii din lut, am decorat tablouri cu mușchi, am făcut ciocolată caldă).

Participanții s-au bucurat de toate activitățile, deși, la un moment dat s-au plâns că sunt prea multe! :) Partea cea mai bună este că telefoanele mobile nu au fost permise deloc pe parcursul taberei și astfel copiii au socializat la maximum și au fost foarte triști când s-au încheiat cele șase zile de distracție. În cadrul atelierelor, copiii au luat contact cu elemente ale culturii germane, prin noțiuni de vocabular și caiet de tabără, subordonate temelor „Heidi, fetița munților”, și „Vikingii, stăpânii mărilor”. Excursia la stână, inclusă în program, i-a „călit” pe copii, prin mersul pe munte, în plină natură și aer curat. Odată ajunși la stână, au fost nevoiți să își gătească propria masă de prânz, îndrumați de baciul din partea locului: bulz ciobănesc modelat, fript pe grătar. Copiii au mâncat așezați pe pături și s-au bucurat de o panoramă superbă. Vizitarea Castelului Bran a fost un nou prilej de drumeție, în care copiii au aflat legenda castelului și au învățat despre Vlad Țepeș dintr-o perspectivă diferită decât cea mainstream, aceea a calității lui de Cavaler al Ordinului Teuton al Dragonului. Le-a făcut plăcere să își cumpere apoi suveniruri și gustări, pentru seara de film care a urmat. În ultima seară, ne-am adunat la foc de tabără și concert la chitară.

Elevii IOANID s-au bucurat pe durata taberei de meniu specific nemțesc: șnitel, cârnați berlinezi, cartofi fondant, spaetzli (tăiței germani), brezel (covrigi germani), gogoși umplute și clătite pufoase.

Profesor de limba germană, Alexandra Vârlan

ȘCOALA ALTFEL... prin ochi de copil

Șapte zile pline de distracții și lucruri noi! Nu zic că școala normală nu e distractivă, dar asta era... altfel! În prima zi am vizitat Regatul Cailor: am mers în manej, în grajduri și am cunoscut toți caii. După ce am aflat istoria celui mai important dintre ei, Pele, am învățat cum să îi îngrijim. Pot spune că acum mi-am depășit frica de cai, deoarece, odată, când eram mic, m-a mușcat unul. După ce am dat o tură cu un cal maroniu, am făcut un „treasure-hunt”, iar clasa mea a câștigat. Următorul obiectiv a fost Mănăstirea Comana. Acolo am văzut niște tunuri și cranii ale soldaților din primul și al doilea război mondial. În cea de-a doua zi, am învățat cum să mixăm diferite substanțe precum: pudra de iris, apa, esența de trandafiri și diferite uleiuri pentru a obține un parfum decent. După ce ne-am luat fiecare parfumurile create, am mâncat și ne-am îndreptat către Muzeul Poliției. Mi-a plăcut foarte mult, iar pentru că tariful de fotografiere era zece lei am decis să fac și eu mai multe fotografii, și am plătit pentru asta, deoarece trebuie să fii dispus să faci orice pentru pasiunea ta. În a treia zi am fost la mare și am văzut a fost un „show” impresionant cu delfini. După ce am mers la masă, am plecat spre atelierul de ciocolată. Odată ajunși aici, o doamnă ne-a arătat două busturi din ciocolată: al Regelui Mihai și al Regelui Carol I, ambele făcute în 2001. Am coborât în atelier și am făcut toți modele personalizate de inimi de ciocolată. Apoi am plecat spre plajă, am cules scoici și am făcut un concurs. La întoarcere, am jucat fazan și-am dat o „petrecere” în autocar. Și-a sosit a patra zi: atelierul! Mai întâi trebuie să vă spun că am stat tot timpul în școală. La primul atelier am învățat tehnica picturii pe sticlă și eu am pictat doi pițigoii într-un cireș. La atelierul de pirogravură am încercat să gravez un avion și câteva cuvinte în engleză și pot spune că lucrarea mi-a ieșit decent. Ultimul atelier a fost de „survivor” și am tras cu arcul, am învățat să aprindem focul cu o bară de magneziu și am aranjat cortul. Cam așa s-a terminat ziua, cu același drum spre casă, obosiți dar veseli. A sosit și ultima zi: „Selfie Museum”!

Mai întâi eu, Zoe și Sara ne-am filmat făcând exercițiile de dimineață în curtea școlii, apoi am plecat către muzeul cu trei etaje și-am făcut mii de fotografii în cadre colorate. Ultima activitate a acestei săptămâni a fost de pictură pe tricouri! Eu am ales să pictez pasiunile mele: avioanele și rechini. Ne-am jucat de-a v-ați ascunselea și iată cum s-a încheiat și ultima zi, și săptămâna altfel totodată, dar, în concluzie, a fost o săptămână mi-nu-na-tă!!!

Horia Minoiu, clasa IV A

BREAKING NEWS... tabăra celor mici

Revenim la tabere. Copiii de la grupele mari sunt acum „absolvenți” de grădiniță... Ce mod mai potrivit de a sărbători împreună decât în Tabăra de la Maggie’s Ranch?! Participarea la o tabără de vară, departe de părinți (unii dintre copii plecați pentru prima dată „pe cont propriu”) contribuie, pe lângă experiența acumulată, la înmagazinarea unor frumoase și inedite întâmplări și și-au făcut prieteni noi. Cuprinși de spiritul de aventură, copiii grupelor mari și mijlocii și-au creat, în doar cinci zile, o mulțime de amintiri. Să vă povestim: am fost cazați la o fermă de cowboy adevărată! Cu cai, pălării, cizme și tot ce trebuie, dar și cu un loc de joacă în aer liber, trambulină și o mâncare... delicioasă. Am început cu o drumeție pe munte, unde ghizii ne-au învățat diferite tehnici de supraviețuire în natură – cum îți poți filtra apa folosind mușchi, licheni și pietre, cum să îți construiești un mic adăpost din crengi, cum să urci și să cobori potecile abrupte în siguranță. Fiind în apropiere de Râșnov, nu puteam rata o vizită la Dino Parc, dinozaurii fiind preferații noștri, sau la Zoo Brașov, unde am descoperit o mulțime de animale interesante – cel mai mult ne-au plăcut lei albi și tigrii. Distracția a continuat cu o zi dedicată traseelor de cățărare, călărie și o mini competiție Survivor. Cei mici s-au descurcat de minune, demonstrând încă o dată importanța lucrului în echipă. Copiii s-au antrenat la tir cu arcul și s-au bucurat de coborârea cu bobul pe pârtia Kalinderu. Am explorat peștera Valea Cetății și am fost cuprinși de o mare emoție când ghidul a stins, complet, luminile în peșteră, punându-ne la încercare toate simțurile. Respectând tradiția și tabăra noastră s-a încheiat cu un foc de tabără unde copiii au cântat și au savurat, pe ritm de dans, S’mores delicioase și lipicioase.

Cu siguranță ne vom întoarce și la anul!

Profesor învățământ preșcolar, Andreea Ionescu

BIZ TONIC

PENTRU AFACERI DE SUCCES

Afacerea ta stă degeaba pe net?

Dă-ți marketing digital BIZ Tonic, pentru afaceri de succes

Îți construim un brand armonios, cu un site intuitiv și funcțional, tonificăm prezența sa în social media, iar cu ajutorul marketingului digital afacerea ta va atrage clienții potriviți

Creare site-uri web
pentru companii

Optimizare pentru
motoarele de cautare

Mentenanța, actualizare,
dezvoltare site-uri web

Publicitate
Pay Per Click

Creare pagini
rețele sociale

Creare logo
pentru afacerea ta

ALEXANDRU MIULESCU
Specialist Marketing

Valorile comunității mele: timbrul identitar

Începutul...

Povestea de mai jos e a copiilor de la 7 B, deja „clienți vechi” în a propune singuri teme, idei, modalități de lucru pentru proiectele derulate în cadrul orelor de Limba și literatura română. De unde am pornit? În fiecare an, gimnaștii de la IOANID iau parte la „Lecturiada elevilor”, cel mai mare concurs național colaborativ din domeniul literaturii, derulat de-a lungul unui an școlar întreg, cu numeroase „probe” – organizarea de evenimente celebrând scriitorii, lectura, comunicarea; participarea la o competiție de scriere creativă cu tematică dată, gestionarea unor proiecte culturale și literare ale comunității etc.

În apropierea Zilei Naționale, în noiembrie, urma să ne pregătim pentru proiectul lecturist „Citește cu mine!” și, implicit, să trecem prin primele noastre lecții de Limba și literatura română în cursul cărora am fi discutat despre valori. E interesant să reflectăm împreună la cum ne definim propria hartă valorică, de vreme ce aceasta se „cartografiază” la confluența mai multor discursuri comunitare: familia („acasă” e primul nucleu, pe care îl aduc cu sine în școală), comunitatea școlară (amintesc crezul IOANID: redescoperirea valorilor incontestabile), cercul de prieteni, societatea (din dubla perspectivă a exteriorității și a interiorității – cum ne văd alții ca popor, cum ne vedem noi înșine).

Așa începe, iată, povestea noastră: de la citirea cu voce tare a povestirii „Timbrul” de Veronica D. Niculescu, istorioara tuturor năzbâtiilor pe care un puști dintr-un Pitești comunist le pune la cale pentru a face rost de bănuții necesari unui plic de timbre.

Conexiunea cu părinții: valorile copilăriei lor

„Știi de la ai mei că aveau și ei clasoare cu timbre”, își amintește Sara, când încercăm să ne dăm seama de ce băiatul recurge la toate acele tertipuri pentru a face rost de banii necesari. Au conștiința colecțiilor – și părinții lor colecționau. Iar de aici, cu un simplu „de ce?” s-a legat ca prin minune o oră de sporovăială despre ce cred că apreciau sau nu copiii și adolescenții altor vremuri, despre identitate și sentiment de apartenență, despre ce au și ce nu au în comun cu părinții lor.

Conexiunea cu lumea: timbrul identitar

Căutăm împreună, în Dicționarul explicativ, sensurile cuvântului „timbru” – ne jucăm cu omonimele și cu sensurile secundare și figurate și alegem ceva pentru noi și pentru discuția noastră: „calitate specifică”. Mai departe, totul a fost chestiune de negociere a sensurilor, pentru a descoperi împreună cum se definește specificul – cultural, național, individual. Așa s-a născut ideea că pe un timbru de hârtie ar putea încăpea și timbrul specific al unui popor, al unei comunități. Formularea concretă a proiectului: **„Am putea realiza timbre prin care să ne definim, precum acelea de la poștă, care arată din ce țară vin scrisorile.”** (Ingrid)

Am plusat: le vom ilustra prin personaje care întruchipează acele valori și le vom expune într-o galerie comună în clasă. Fiecare a apreciat libertatea de a alege perspectiva din care să prezinte valorile specifice: **„Mi-a plăcut să lucrez la acest proiect, deoarece am avut libertatea să vorbim despre orice personaj și să ne exprimăm ideile despre acesta. Deși a fost greu să îmi sintetizez scrisul spre a încăpea în poster, a fost ceva nou pentru mine și acum simt că am mai învățat ceva”** (Mara). La finalul perioadei de elaborare, am putut dezbate împreună personaje precum Nică („Amintiri din copilărie – I. Creangă), Tândală și Păcală, Ana („Inocenții” – Ioana Pârvulescu), multiple versiuni de Pricolici, zmeul Tase, Făt-Frumos, domnul Ar (din „Istoria secretă a Țării Vampirilor” – Adina Popescu) sau chiar pe Ion, din romanul rebrenian.

Conexiunea cu comunitatea: suntem bine, împreună

„Când am discutat acest proiect, nu eram convinsă pe cine voi alege, iar în ultima zi, înainte de a preda timbrul identitar, mi-am amintit de Tândală, un personaj în cazul căruia de la o poștă se vede că este român: am decis să-l aleg, deoarece îmi stârnește amuzamentul prin întâmplările prin care trece, prin firea mucalită, prin felul în care speră, chiar fără logică, în rezolvări care vin din cer”. (Maya)

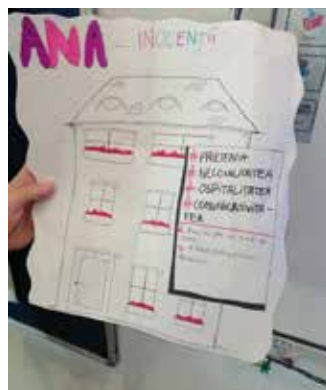
Ingrid face o minunată sinteză a ce s-a întâmplat pe parcursul proiectului: *„Mi-a făcut mare plăcere să lucrez la proiectul despre valorile comunității noastre. Mi s-a părut o modalitate deosebită și creativă de a ne descoperi pe noi, românii. Inițial nu știam pe cine să aleg, voiam să aleg pe cineva la care nimeni nu se aștepta, dar cu care ne putem asemăna foarte mult, așa că l-am ales pe dragul nostru călător, Domnul Ar din „O istorie secretă a Țării vampirilor” de Adina Popescu. Mi s-a părut cea mai bună alegere pentru criteriile pe care le aveam eu, o persoană grijulie, de nădejde, prietenoasă, toate calitățile pe care le avem noi. Dar cel mai mult mi-a plăcut să văd ce crede fiecare coleg despre poporul nostru, care sunt trăsăturile noastre; unii ar putea fi creativi sau pofticioși, dar în acest proiect părerile noastre nu puteau fi nepotrivite, toată lumea poate să aibă o perspectivă complet diferită, dar în același timp să fie foarte adevărată. Lumea se poate vedea în diferite nuanțe și culori la fel ca și oamenii, fiecare poate avea o impresie diferită și neobișnuită, însă acesta nu este un lucru rău, înseamnă că nu suntem la fel și așa și trebuie să fie, fiecare cu părerile lui.”* David D. o completează: *„mereu mi-a plăcut să fac postere de genul acesta, fapt care a făcut experiența mult mai frumoasă.”*

În loc de concluzii: conexiunea cu noi înșine

„De la început și până când s-au afișat pe panou, aceste timbre și ideea de proiect mi s-au părut foarte interesante și provocatoare. Ce am reușit să facem în calitate de colectiv este foarte impresionant. Mi-a plăcut să aflu că valorile românilor se pot înfățișa prin atât de multe personaje literare.” (David M.)

„Realizarea proiectului Valorile comunității mele a fost amuzantă, dar m-a pus și în dificultate. Tema proiectului a fost una foarte bine aleasă și m-a ajutat să aflu mult mai multe lucruri despre personajele din legendele culturii noastre îndrăgite”, afirmă Alexandra, iar Sara adaugă: *„Acest proiect mi-a stârnit curiozitatea de la început. Din prima zi, am știut exact cine este pentru mine cel mai bun exemplu de român tipic. De cum am început să lucrez la afiș, amintiri plăcute și amuzante despre carte mi-au trecut prin minte. Aș vrea ca pe viitor să mai avem astfel de proiecte interesante, care ne pun la încercare creativitatea.”*

Profesor de limba și literatură română, dr. Natașa-Delia Maier

CREAȚII

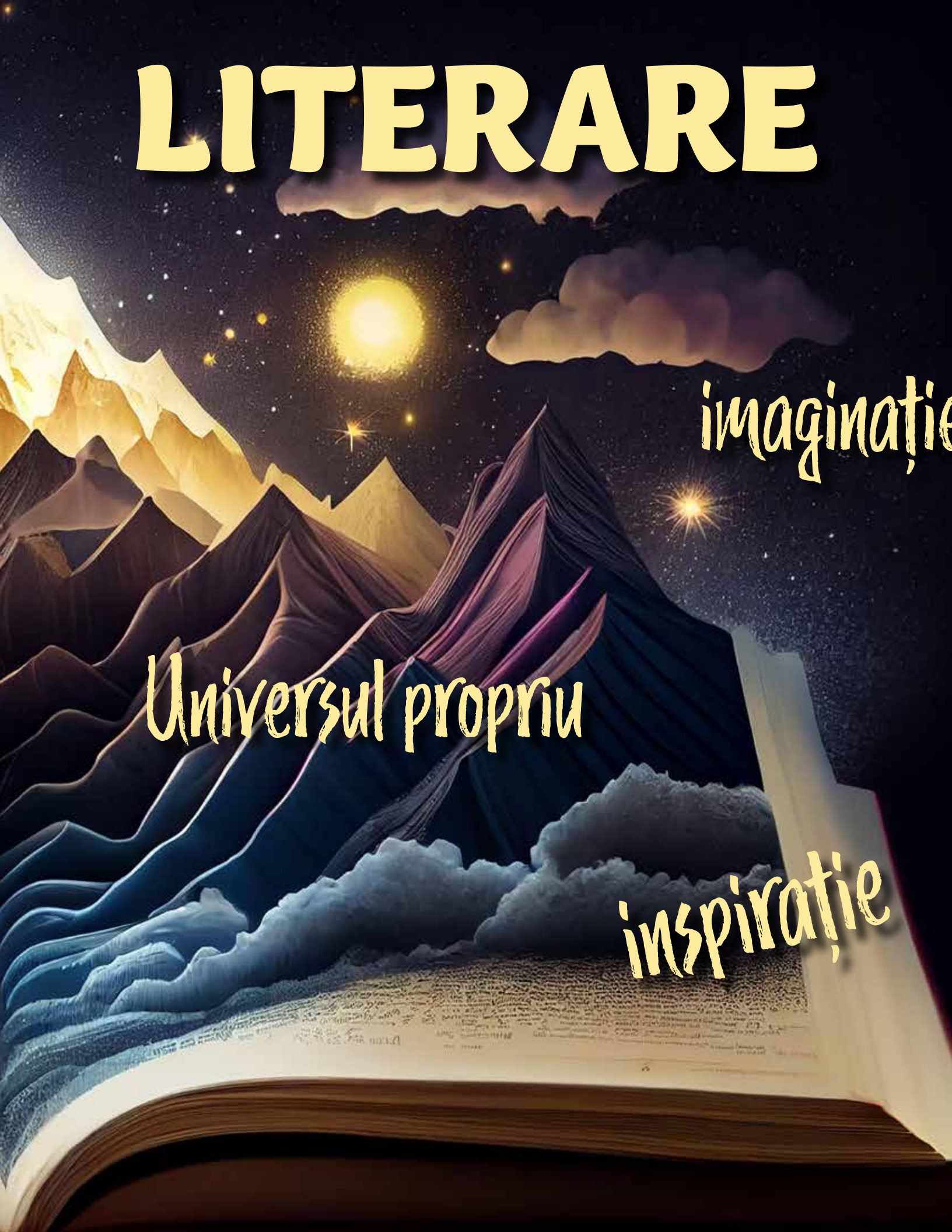
A surreal landscape of mountains and clouds emerging from an open book under a starry night sky. The mountains are made of layered paper or fabric, with some peaks glowing with a warm, golden light. The sky is dark with many small stars and a few larger, brighter ones. The overall scene is dreamlike and imaginative.

muze

sensibilitate

ludic

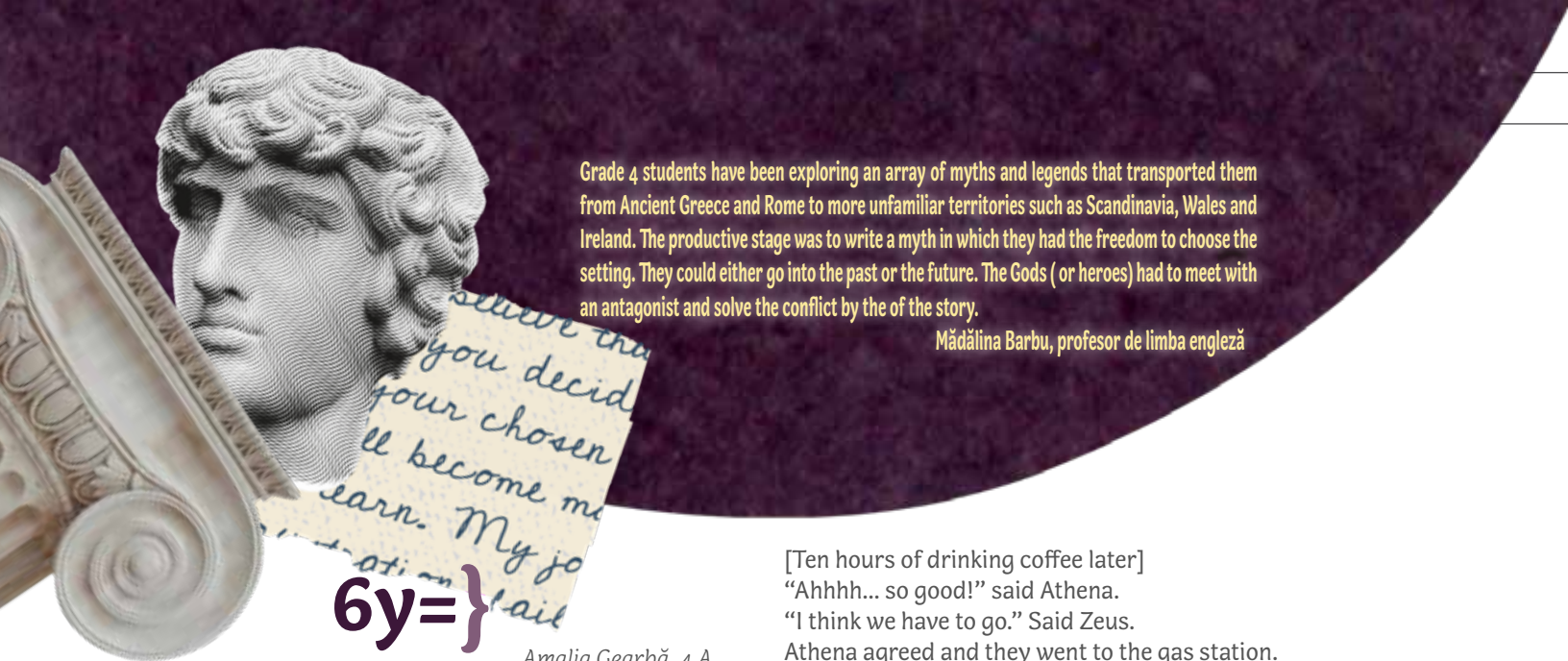
LITERARE

A surreal landscape where the pages of an open book rise like mountains under a starry night sky. The sky is dark blue with a bright yellow sun or moon in the center, surrounded by smaller stars and a few wispy clouds. The mountains, which are the pages of the book, are colored in shades of yellow, orange, and blue. The foreground shows the open book with its pages fanned out, and the text 'inspirație' is written on the right page.

imaginație

Universul propriu

inspirație

Grade 4 students have been exploring an array of myths and legends that transported them from Ancient Greece and Rome to more unfamiliar territories such as Scandinavia, Wales and Ireland. The productive stage was to write a myth in which they had the freedom to choose the setting. They could either go into the past or the future. The Gods (or heroes) had to meet with an antagonist and solve the conflict by the end of the story.

Mădălina Barbu, profesor de limba engleză

6y=}

Amalia Gearbă, 4 A

"Today is the big day, after 685354692 years I will go to Venus." Exclaimed Zeus. "I will pick a person to come with me. There are many names on the list, but I picked my favourite daughter, Athena."

"Thanks, dad!" said Athena. "I'm not going to disappoint you!"

"Please come with me in my Greek Porsche" said Zeus.

"Dad, can I steal Aphrodite's makeup? It's better than mine." complained Athena. Zeus agreed.

After they got their suitcases, they drove off in the Porsche. It was faster than light! Suddenly, something went wrong.

"We have to stop on Earth! We have to fill up the gas tank." said the driver.

After a while, they landed on Earth.

Beep! Beep! Beep!

The car stopped in the middle of New York.

"Let's get inside that building to ask if someone knows what to do." said Zeus.

"Next!" said the cashier.

"Hi! Do you know what happened here? Why is there so much noise?"

"It's New York. Oh! Are you from Thor 'Love and Thunder'?" Can we take a selfie?" asked the cashier.

"I know Thor, but I have no idea what you are talking about."

"Anyway, do you want a coffee?"

"Is that a type of ambrosia?"

"No, it's just coffee."

"Then, I will take two of this kaufee."

Zeus took the coffees and walked to a table, where Athena was waiting for him.

"Dad, what is that?" asked Athena.

"It's kaufee. Mortals use it to make their brains work in the morning. We should drink it as a sign of peace."

"Oh, my ightening! This is the best thing I ever tasted." said Zeus.

"I know!" exclaimed Athena.

[Ten hours of drinking coffee later]

"Ahhhh... so good!" said Athena.

"I think we have to go." Said Zeus.

Athena agreed and they went to the gas station.

"This will cost you 10.000.000 dollars." said the driver.

"But we only have 9.999.999 dollars left." said Zeus panicked.

Athena saw a flashing light in the corner of her eye.

"Dad, you might want to see that."

"Oh no!" said Zeus.

Zeus knew exactly what it was... or better, who it was. A titan!

"But dad! This cannot be! I thought you destroyed them all."

That's what he thought so too, but, as it turns out, six of them survived. They are on the planet Starbucks. That's the reason why the titan Thanos is there. He heard that the President wants to close Starbucks.

"I will kill the President!" yelled Thanos.

At that moment, Thanos recognised Athena and Zeus.

"I will destroy you two! I will avenge my fallen brothers!"

When Athena heard that, she transformed herself and Zeus into ants. Thanos thought that he killed them because his fist left behind a gaping hole.

"Phew! That was close."

"We have to move now. We have to protect the President."

While this was happening, the President was giving an interview at the White House.

"Millions of people are angry because you're closing Starbucks! What do you say?" questioned the journalist.

"Uhhmm..." stumbled the President.

"I WILL KILL YOU!" Thanos's loud voice roared.

"Bodyguards!" yelled out the President.

At that moment, Thanos, with the power of the six Infinity Stones snapped his finger and half of the population disappeared, including the President and Athena.

"No, no, no! Athena!" yelled Zeus, and with a lightening bolt, he killed Thanos, but Athena was still gone forever. If only someone could repair the glove with the Infinity Stones and snap their fingers again!

[Two years later]

"I fixed it! I finally fixed it!" yelled Zeus.

Zeus snapped his fingers and brought everyone back.

Ring! Ring! Ring!

"Dad, I was trapped in a dark place for two hours," said Athena over the phone, "and I am so very hungry!"

"Darling, let's go back to Olympus, our home."

"Agreed, but before we go, we have to do something very important."

[Two hours later]

"Ah! Starbucks kaufee is the best! We have to bring some of this to Olympus to show other how wonderful it tastes." Said Zeus.

"It was awesome how you brought everyone back. You're a genius." Said Athena.

"I know," responded, "I am a really big genius. Now, let's go home."

And that, my dear friends, is the happy ending of today's lovely story...

"Hey! You stupid narrator! Why did you not make me the main character?" shouted Aphrodite.

"Oh! I have to go now! Sorry! I'll speak to you later!"

Apollo, Artemis and the Putinisk

Horia Minoiu, 4 A

One day, Apollo and Artemis drank a blue-green cocktail and, suddenly, they kinda' teleported and landed guess where... In NEW YORK CITY!

As you know, the gods were from ancient times, and New York City is a "new" city. By them were passing many people in taxis and cabs and the people were looking at the two old-dressed silhouettes and the yellow light they came with like they are from another planet.

Now, for what happened that day... Hera brought the two gods a "wonderful blue-green cocktail that will make you go somewhere else in someone else's time!", she said. "Are you sure?", the two gods chimed, but the yellow light had already swallowed them when Hera said "Noooooo haaaaarm doooooone!!!"

"Back! Where's Hera, Zeus, Olympus... WHERE'S OUR AMBROSIA????!!", screamed the two. Then, two Afro-American Special Forces men (FBI) took them and nicely asked Artemis to put the bow an' arrow down beside, but, instead, Artemis shot an arrow at the long-haired one! The "supposed man" took off his mask, and it was actually Hermes!!!

"It's okay, come with me at that big business block."

(Empire State)

The two gods followed Hermes, and went into the building. Hermes told them "You were called here because an awful monster, The Putinisk, is terrorizing the world. Zeus wondered if you could kill it. Tomorrow."

After they ate "weird bread and sausage with yellow stuff" and slept, the next day they confronted the Putinisk"

Already on Broadway, Artemis shot arrows with Hydra's poison, and they came right on target, speeding at the monster's rough body that was throwing sharp, bullet-like scales at Apollo while he tried to dizzy the monster with his dazzling speed. Then, as Artemis plunged a scale in the Putinisk's body and Apollo plunged another, it threw two scales at each hero. And it didn't miss... Both Apollo and Artemis were lightly wounded, but it was too late. They had won the fight.

The Putinisk let out a terrifying wail, like a Junker-JU 87 in a bombing dive in the Battle of Britain. It was officially dead.

The three heroes were swallowed by both cheering people and the classic yellow glow.

After being purified and back in Olympus, the three heroes were asked by Hera in a silly tone: "Did you like the calm ride?"

"BRUUUUUUUUUUUUH! Or whatever those people from 'Nev Fork' said!"

(Chimed the heroes in unison.)

DON'T UNDERESTIMATE THE GODS...

Maria Stoleru, 4 A

"Today is a big day! After 685, 354,692 years, 37 months, 1065 weeks and 75,312 days we're finally going to visit Earth!! Athena, would you like to come with me?" asked Zeus.

"OMG! Of course, dad!" exclaimed Athena.

"What?!" said Aphrodite, furious.

"That's not fair!" said Apollo.

Zeus ignored his other children and turned his back at them.

While they were packing, Athena asked:

"But dad, where are we going?" she asked while turning to him.

"America. In New York!" he said while spreading a big smile on his face.

Athena turned pale while hearing what he was saying. She guessed Zeus didn't know about Thanos invading New York. Although she wanted to warn Zeus about some shocking news in New York, she didn't want to devastate him. She just smiled and continued.

"I'm done! Let's hop in my Zeusghinni and go!" exclaimed Zeus.

53 642 hours later

"We've arrived! OMG, what happened to this city? Why are there so many big, tall blocks with windows? Are those some little houses with tires underneath?"

What are these things with wires in people's ears? What has happened on Earth?"

"What are these small things in their hands constantly pressing them? Life here's so weird!"

"Dad, I wanna go back! I don't want to be here!" cried Athena.

"Alright, let's go. Oh, no! My Zeusghinni doesn't have any more Zeu-power! Stupid thing! We are stuck here!"

"Oh, noooooo!" said Athena.

Athena and Zeus walked around the city not knowing what to do.

"OMG! Is that Zeu-?" said a random person.

"Nope. Sorry. I don't sign autographs." said Zeus, interrupting them.

Zeus and Athena walked through the crowd like kings and queens. People were giving them weird looks but they didn't care.

Athena and Zeus were just walking in NYC and suddenly bumped into a strangely tall *human* and looked to see who it was.

"Oh, hello strange Mr.Purple man!" said Zeus innocently.

Thanos looked really annoyed that Zeus didn't know who *il* was.

"Excuse me?" asked Thanos.

"You're excused!:) " said Zeus happily.

Zeus gave Thanos an unnecessary fist bump and walked off.

"Let's go to Starbucks, BESTIEEEE!!"

Athena and Zeus walked like savages to Starbucks and ordered two iced caramel macchiatos.

"ROAAAAAAAAAAAAAAAAARRRR, roared Thanos angrily.

Thanos then had a moment of silence while he started to cry.

"Nooooooooo!!" said Thanos, "Whyyyyyyyyyyyyyyy???"

Zeus and Athena looked terrified.

"What's wrong?" asked Zeus whispering.

"Donald Trump wants to cancel Starbucks!!!"

"Calm down-" Zeus tried to say while being RUDELY interrupted.

"DON'T TELL ME TO CALM DOWN!" Thanos roared angrily.

Thanos was having a mental breakdown. He was destroying everything!

Oh, the poor Starbucks lady!

Athena looked at Zeus and Zeus looked at Athena. They knew what they had to do.

Zeus struck a lightning bolt that struck Thanos in one second.

Thanos was shoved into the wall.

"How dare thou?!?!?" asked Thanos angrily.

Thanos stood up and tried to punch Zeus, but Zeus picked up Thanos with his pinky and catapulted him almost to outer space. As Zeus was waiting patiently for his iced caramel macchiato with Athena. He thought it would be an ordinary day but Zeus and his daughter were badly mistaken. After getting their drinks Athena and Zeus went outside to chill, but Thanos kept ruining the vibe.

"That's it, you've messed enough with me!" said Thanos.

Thanos charged at Zeus but Zeus was sick of this. He grabbed Thanos with all of his grip and threw Thanos SOOO hard... KABOOM!

He packed Thanos and threw him turning him into a meteorite...and... That's probably how dinosaurs became extinct...

ARTEMIS & CERBERUS

Sara Anghel, 4 A

Two thousand years ago Artemis went on an island in Greece. There were a lot of beaches and forests.

While she was enjoying a nice walk she heard a loud scream and she went to see what it was. The next day she heard the same noise so she went to see what it was. It was nothing. Artemis heard the same noise for a week. So on a Monday she decided to see what was going on in the city.

She saw something interesting. A lot of people were hurt. She wondered what happened. Then she remembered a three headed creature, with long tails and with a poisoned heart. Artemis was thinking of Cerberus and checked his cage, he was not there.

The next day Cerberus made a small announcement: "This country is perfect for me and my friends!" He said.

Artemis got nervous. She didn't know how to save the country. Then she remembered his weakness. So the full afternoon she thought about a plan. Then she called everyone in the city and told them the plan.

The next day she was ready. She transformed into a bird and flew away. At 1:30 pm he landed on a building. Cerberus got out of his cage and started to attack people. Artemis flew to them and put them on tall people and told them to be calm while he leopard other people.

After that he went in front of Cerberus and transformed into a brave lion. He got scared and didn't move. Artemis used her bow and arrow to shoot Cerberus in his heart.

After a few attempts she did it. She was very happy. She got the people down from the building.

The city is now safe!

THE INCONVENIENT ARRIVAL

Zoe Ionescu, 4 A

Once in a great morning in the Gods' realm the siren named Sally was in the spa with her BF. While Aphrodite was still putting her makeup on for more than an hour something unexpected happened... Zeus was making potions for some reasons and it spilled on both of the girls' home. Only did he know... he made a teleportation potion, and the two girls teleported to Hawaii. The two were so confused where they were, but Sally disturbed the silence.

"WHERE AM I ?!?" said Sally with a worried voice.

"A second ago I was chilling with my BFF!"

Then the "Queen Bee" Aphrodite was clearly familiar with the place and surprised by Sally's fashion sense and humor, so she asked her:

"Hey..."

"Uhm... where did you get those glasses... I was looking for them everywhere!" said Aphrodite with a sassy voice.

Sally was super confused, but she remembered that she bought a pair of cute pink heart shaped sunglasses this summer from amazon for only 50 cents and it was 20% off. That was a win for her.

"I bought them from amazon" said Sally in a proud way because of the great buy she made.

As Sally told Aphrodite about the glasses she gasped.

"OMG! You buy things from amazon too?"

Sally was surprised someone else had the same interest like her.

"Yes girl!"

"Finally, someone with style!" said Aphrodite with her angel voice.

As both girls stopped chatting Sally noticed that she was in a region named Hawaii and not in her house. So, they started wondering till they found something they could use till they get back.

They both stared at a rather blank wall with a door and a plain old title which said "MOTEL", so they went in, they thought it was a five star, but it was five daises. When they entered the staff greeted them and let them stay because who doesn't let a god and a monster stay at their Motel? they slept in.

DAY 2 of the inconvenient arrival and Sally was trying her dress and it looked amazing on her, so she asked Aphrodite about it.

"Hey Aphrodite, do you like my dress?"

"Yeah, sure whatever." Said Aphrodite with a very convincing face totally not looking in her phone with a disappointed and wistful smile, Sally was sure she didn't find anything on her social media account.

For short the day ended, and they slept in... UNTIL they woke up in Medusa's cave. It was all dark they only saw a little light but then they remembered that Medusa is here, so they were very scared both ran for their lives till they heard her evil and malefic laugh. They thought they were doomed but Sally saw there were black clothing on the wall, so she pulled it and saw mirrors. So, she said.

"HEY MEDUSA! WHY NOT COME TO U FOR A SURPRISE?"

"Hey what are you doing?" Said Aphrodite with a confused look on her face.

"Trust me I know what I'm doing."

As Medusa was crossing the corner, she looked in one of the mirrors she got stunned and stoned for life, so the girls got out and saw a portal and they got in and got teleported back home to their town.

Putin vs. Artemis

Denis Ioniță, 4 A

It was a lovely day in Kiev a city from Ukraine. The people and the kids were playing, everyone was relaxed. The trees were big and green. Putin wanted a part from Ukraine, but Ukraine refused him. So Putin decided to attack Ukraine. Artemis was also in Ukraine. The first day Artemis and Ukraine killed 1000 Russian soldiers. Russia and Putin killed one Ukrainian because Artemis helped 399 soldiers with her power, that could be deadly. After one week; Russia: 9 999 999 people and Ukraine had 100 000 000 people.

Russia looked different after one week but Ukraine looked the same. Ukraine looked better than Russia, had more bombs. After two weeks Russia was very threatening with the nuclear bomb. All the country was very scared because if Putin will use the bomb, maybe all the country will die. Now Russia has 100000 tanks, 100 airplanes, 100 000 000 bombs and 1 000 000 armies. After one month 2 daughters of Putin died because Artemis killed them with his perfect eye at Bowen arrow. Putin could not stand to lose so he asked ten countries to ally with him. Nine countries allied with him but one didn't want because they were part of NATO. That country told USA and USA told all NATO to ally with them. All the countries accepted so all the countries were battling, many people were dying. Putin is torturing people that wasn't good. Artemis decided to kill Putin. He went to the airport he took the fly Ukraine-Russia.

When he arrived in Russia he went to a special market to disguised and he went slowly to Putin's palace. When he arrived he went to Putin in secret. He took a gun and decided to do it. He run to Putin, he took the gun and killed him. When all the country heard they loved Artemis. The engineers started to contract all the disaster. In 10 years, the country reappeared. After 10 years the people were so happy the country looked like new.

ZEUS AND HIS FRIENDS

Sofia Gaspar, 4 A

A day ago...

It was a busy day in New York. People were talking, going to the bus station to get the bus, cars were holming and people were driving them as fast as they could to get to work. Suddenly... BOOM!! A yellow light fell out of the sky, destroying a building

"Where am I?!" asked Zeus. He saw a man who was walking near him:

"Hey, you! Where am I?! „

"In New York, duh! „ said the man unkindly.

Zeus gave him a threatful look and the man, scared, ran away.

"New York?! What's that?! „ questioned Zeus

He thought for a little bit "Almost forgot, I can fly!" Zeus tried to fly, but couldn't.

Scared, he tried to create lighting, but again, couldn't...

"What is wrong with me?!" wondered Zeus.

"Well, I need to find out who did it...but, now, I'm too tired...

Look! Some clothes! I'll change so I don't look suspicious."

He puts the clothes on and goes to a Motel that didn't charge customers to stay in the first 4 days.

Back in the Present

"Woah! Did you see the news?" texted Sofia to the group she made with her besties: Matei, Maria. S, Zoe and Amalia. „ Yesss! That was creepy! „ texted Zoe „Me too texted Matei. „Me three!" texted Amalia „Me four!" texted Maria „Let's meet up at the park!" „Sure!!" The five friends met up and talked for hours about the news.

Back with Zeus

Zeus just woke up from his five days sleep :

"Ughhh!!! I am still tired!!

The Motel manager walks in: „Uh ...Sir? You need to leave..."

"Why? Can't I stay here forever?!" thunder Zeus

"Um...No! You are staying here for five days...and on the sign says 4 days only so..." The manager kicks him out.

"Ouch!" screamed Zeus.

With the friends

"Does anyone want to meet in the park today?" texted Zoe .

"Yeah I guess" texted Sofia.
 "Sure!" texted everybody else.
 They met in the park...while they were talking and leafing, they saw a strange man who looked like the one from the news.
 The friends approached him.
 "Um...excuse me sir, you seem lost...may we help you with something?" asked Amalia.
 "My friends and I would love to help"
 "No, kiddos...I have nowhere else to go...my home was up there..." said Zeus
 „Up?!”
 "There?!"
 "Nevermind..." said Zeus as he got up to leave .
 "Wait!" said Sofia.
 "Sofi, what are you doing ? He is clearly a psycho!" said Zoe
 "Let's give him a chance and if he says other crazy things then we let him be." said Sofia, "Fine! But if something happens to us it's your fault!" said Amalia.
 "Chill! We will be ok" said Sofia.
 The friends followed Zeus.They begged him to stop and tell them what he wanted to say by „ up there” ...
 "Pretty place with sugar on top!"said Maria
 "Noo!!" Zeus said, annoyed.
 The friends made puppy eyes for a while at him "Fine! Just stop!!!" said Zeus
 "Finally! I was getting tired!" said Matei "The truth is... that... I AM A GOD!!" The kids started laughing.
 "Do you expect us to believe that? Come on...tell us the truth!" said Maria „ I really am! I am Zeus!"
 They started laughing even more.
 "Bruh! Do you expect us to believe a stranger that he is Zeus, the god of all gods?" said Matei.
 "If you are really him... then answer this question: Who is Zeus's brother?" „Hades!" said Zeus.
 "Ok, we believe you!" said Amalia.
 "What brings you here?" asked Sofia.
 "I just woke up powerless in the middle of nowhere „ ,Do you have like...something that might record what happened?" asked Sofia.
 "I remember that I had a recording watch which I made to record a story to put it near to my son's bed while he sleeps...maybe...I think it recorded what happened! Follow me!"
 The kids followed him.
 They went back to the place where Zeus crashed.
 They checked the place for clues... „ Here it is!" said Matei
 "How did it not break?" asked Sofia
 "I made it from clouds and a little lighting to secure it."
 "Cool!"
 "Now let's see..."
 After they listened to the recording... Zeus thunder.
 "Hades? My own brother?!"

Zeus was getting angry "THAT UNDERGROUND!"
 "We need to find him!" said Maria.
 "You know you need to get to mount Olimp to do that ...right?"
 There was an awkward silence.
 "How are we going to get there?"
 "Well...I made the watch with a teleporting system!" said Zeus.
 "Slayy!!!" said the kids together.
 "Let's go!"
 They teleport to the mountain.
 "Bruh...we aren't in haven..." said Zoe „Yeah, yeah.Let me find it..."
 "What to find? „ asked Maria.
 "Here it is...the elevator!" said Zeus „ I'm not even going to ask..."
 They went straight to heaven „HADES! YOU RAT!!!" thunder Zeus.
 "WHERE ARE YOU, SHOW YOUR FACE !"
 "Hey big bro...uh...what are you doing here, get it? Ha ha..." said Hades scared.
 "CUT IT OUT! YOU KNOW WHAT YOU DID!" said Zeus
 "Yeah...but, everyone deserves a second chance...right?" said Hades with a trembling voice.
 "YES...BUT NOT YOU!!!"
 Zeus creates a lightning that throws Hades into the underworld
 Turning to the friends, Zeus told them:
 "Thanks kids! Without you I would have still been there!"
 "No problem!"
 "Yeah... anytime!"
 "I also have a gifts for you!!!"
 Zeus gave the kids powers to do the right things and sent them back to Earth. Nobody forgot this awesome adventure!

THE CASE OF

... OLD DICTIONARY

Catinca, Rania and Arina, 3C

It was Wednesday morning. I was drinking my tea when suddenly my phone rang.

"911- Hello! What's your emergency?" said the police officer.

"My precious, old dictionary is missing!" cried someone.

"When was the last time you saw it?" asked the police officer.

"I was in the classroom, sitting at my desk, reading it," said the girl.

"What happened next?" asked the police officer.

"Then Teacher Anita came to my desk and asked me if I can get her laptop. When I returned, the book wasn't on my desk anymore," said the girl.

"Hmmm I think we need to ask your teacher some questions.... We already identified our first suspect! Were you with anyone else?" asked the police officer.

"Yes...with my library teacher. But I'm sure that she isn't the thief because I have already tested her. I left the dictionary at her office for a few minutes while I went to drink water, and when I came back the dictionary was still on her desk," said the girl.

"Clever girl! So no one else could have taken it?" asked the police officer.

"Aaahh my classmate Andrew admired my dictionary," answered the girl.

"Thank you! We will find the thief? Don't you worry!" said the police officer.

Later on that day, when the girl got home, her mum was watching the news. Apparently the police officer solved the case and found out that the English Teacher was the real thief. She was the one who stole the old dictionary.

When the girl returned to school the next day she heard that the school principal caught Teacher Anita on camera, while she was trying to hide the dictionary in her locker. She ended up being fired and the girl got back her dictionary.

... PIZZA

Ionel, Mara and Victor, 3C

Once upon a time there was a pizza place on Banana street. A dog called Jay ordered a pizza one day. Meau ordered a pizza too. When he arrived at Mrs. Cat's house, he realized that the pizza was gone. Mrs. Cat called Mr. Horse, the police officer. "Hello!" said Mrs. Cat.

"Hello! How can I help you?" asked Mr. Horse.

"My pizza disappeared!" cried Mrs. Cat.

"I'm coming over in a few minutes!" said the police officer.

5 minutes later Mr. Horse arrived at Mrs. Cat's house.

"The detective is here to save the day!" cried Mr. Horse.

"Can you please find the pizza as soon as possible?" asked Mrs. Cat.

"Sure thing!" said the police officer. Then he ran away to solve this very important case.

"Hello, Mrs. Cow! Have you seen a pizza today?" asked Mr. Horse.

"Hello, Mr. Horse! No, I haven't. But I think that Mr. Rabbit stole the pizza," said Mrs. Cow.

7 minutes later Mr. Horse arrived at Mr. Rabbit's house.

"Hello! Have you seen a pizza today?" asked the police officer.

"Hello! No, I haven't. But I think that Mr. Pig stole it!" answered Mr. Rabbit.

10 minutes later, Mr. Horse arrived at Mr. Pig's house and found him getting ready to eat some pizza.

"Where did you find that pizza?" asked Mr. Horse.

"I took it from the pizza place!" answered Mr. Pig.

"Did you steal it from Mrs. Cat?" asked the police officer.

"Yes.... Sorry! I'm coming from Mexico. I really wanted to try out this new delicious thing called pizza!" said Mr. Pig.

"I see...But you could have asked Mrs. Cat for a slice of pizza. Stealing is not an option. Next time you will not be forgiven again. Go to Mrs. Cat and return the rest of the pizza!" said Mr. Horse.

"Thank you! I will go and apologize," said Mr. Pig.

THE MISSING...

... BALL

Cristina, Teodor, Alex and Aron, 3C

On Sunday, at 12 p.m., at the headquarters, a man called Baller, was calling the police.

"999- Emergency services! How can we help you?" said one police officer.

"Help! I lost my ball! Somebody stole it from me!" cried Baller.

Knock! Knock!

"Come in!" said Baller.

We noticed a broken glass, a broken couch so we went to investigate the suspects.

Suspect no. 1, Mike

"Hello, Mike!" said Cristina, one of the police officers.

"Hello, officer!" said Mike.

"We know that you are Mr. Baller's neighbor," said Teodor, another police officer.

"What happened?" asked Mike.

"Someone stole Mr. Baller's ball," said Aron, the 3rd police officer.

"We need to ask you some questions and then we'll leave," said Alex, the last police officer.

We interviewed him and we left.

Suspects no. 2 and 3, brothers Jack and William, were interviewed as well.

When we arrived at Mr. Baller's house he told us that he bought another ball so he could test the suspects. As soon as we got out of his house, we saw Jack, one of the suspects, entering Mr. Baller's house.

"Jack, you are under arrest for stealing and trespassing!" said the police officers. "

"Oh nooo!" cried Jack.

... GLASSES

Gloria, Rebecca and Sissi, 3C

On a Saturday morning, Oreo, the panda, shouted: "Aaaahhh! My glasses are missing!"

"We are here to help you!" said the police officer. "What happened?"

"I woke up this morning and I couldn't find my glasses anywhere!" said Oreo.

"Strange...", said the police officer.

Suspects | #1st suspect- name: Hermione; animal: Owl

"Hello, Hermione! Have you seen Oreo's glasses?" asked the police officer.

"No, I haven't, but I saw Lilly, the penguin, here!" said Hermione.

"Thank you! We will go to Lilly's house next," said the police officer.

#2nd suspect - name: Lilly; animal: Penguin.

"Hi, Lilly! Have you seen Oreo's glasses?" asked the police officer.

"No, I haven't. Are they missing?" asked Lilly.

"Yes, they are and we need to find them. We heard you were at Oreo's house this morning," said the police officer.

"Yes, I was, but only to give him a present. But I saw that Yoko, the fox, was acting strange. You can go to his house," said Lilly.

#3rd suspect - name: Yoko; animal: Fox

"Hello! We heard you were acting strange this morning and we thought you took Oreo's glasses," said the police officer.

"No, I wasn't acting strange. I was just a little bit tired," said Yoko.

"Why were you tired?" asked the police officer.

"I was just...just having...ahh...a party with Oreo" answered Yoko.

"We have to put cameras all over the town!" said the police officer. They were waiting for three days and three nights until something happened and Oreo shouted again.

"I saw a shadow in my room!" cried Oreo.

"We looked at the cameras and saw the thief," said the police officer.

"Is fox Yoko the thief!?" cried Oreo.

"Yes, he is! We went to Oreo's house and asked him to return Oreo's glasses," said the police officer. In the end, fox Yoko gave Oreo his glasses back and apologized for stealing them.

... PLOAIA

Anastasia Badea, III C

Într-o zi auriu de vară, mă jucam prin iarbă și, la un moment dat, nori gri s-au așternut pe cer, plângând. Prietena mea era prin apropiere și ne-am întâlnit. Ingrid mi-a spus că ar trebui să luăm o umbrelă, dar nici una dintre noi nu avea una. Așa că ne-am adăpostit sub coroana bogată a unui pom fructifer. După ce ploaia s-a terminat, toate florile erau fericite, din petale până în rădăcini. Eu și Ingrid am învățat că florile sunt fericite datorită ploilor.

... MAMA MEA DRAGĂ

Catinca Biriș, III C

Pe mama mea o cheamă Anca. Ea are ochii căprui, părul blond, are obraji roșii ca trandafirul și este înaltă. Ei îi place să gătească și să facă sport. Mama are un suflet bun și îi plac copiii. Când sunt supărată, mă strânge la piept și îmi schimbă starea. Rădem pe cîste ori de câte ori suntem împreună. Când sunt bolnavă, mama, cu inima ei mare, mă îngrijește până mă vindec. Ea este grijulie, respectuoasă și blândă. Mama face tot posibilul să fiu fericită și să am tot ce vreau. Mama este cea mai bună ființă.

... IEPURASUL DE PAȘTE

Aron Nagy-Vajda, III B

Este primăvară. În câteva zile, iepurașul de Paște va avea multă muncă de făcut. Va trebui să cumpere ouă de la Super-Magazinul lui nenea Clock-Clock și apoi să le picteze. Desigur, copiii îl credeau pe iepuraș vesel și vioi, însă pufosul avea o fire bătrână și obosită. De obicei, dormea pe fotoliu. Mai erau cinci zile până la marea sărbătoare a Paștelui. Iepurele muncea din greu și devenea tot mai slab.

Între timp, într-un oraș împrejmuit de marea pădure trăia un copilăș nerăbdător. El visa în fiecare noapte că este Paștele a doua zi. Așa că, atunci când a sosit noaptea calmă și firavă a Paștelui, iepurașul își îndeplinea misiunea cea grea dar frumoasă. Pe geamul întredeschis al camerei băiețelului a intrat și a pus cadourile sub patul cald al micuțului. Ouăle le-a așezat peste tot prin casă. Ce s-a mai bucurat micuțul.

... O ZI PLOIOASĂ

Rania Cristea, III C

Era o zi ploioasă. Norii cenușii s-au adunat la sfat deasupra orașului. În timp ce mă plimbam prin parc, m-am întâlnit cu o prietenă, pe nume Eva. Mai târziu a început să plouă. Când mi-am deschis umbrela, aceasta a fost luată de vânt și a ajuns într-un copac. I-am mulțumit Evei deoarece m-a ajutat să îmi recuperez umbrela. Dintr-odată, s-a auzit un trăsnet. O lumină puternică a brăzdat cerul. Toți norii s-au speriat. Cerul era albăstrui și luminos. Cântăreții pădurii au ieșit din cuiburi. Am avut noroc în această zi ploioasă.

... DESPRE MAMA

Mara Smeadă – Tucan, III C

Mama mea are un nume frumos. O cheamă Elena. Ea este înaltă, brunetă și are ochii căprui. Mama e orice, oriunde: mama e lumina mea de veghe în întuneric, e medicament la boală, e binele la rău și sufletul meu. Când sunt cu mama, mă simt ca-n paradis. Mama îmi vorbește doar cu blândețe, mă mângâie ușor, se mișcă cu grație pe lângă mine. Mama este îngerul meu păzitor. Este cea care m-a născut și m-a creat. Rar mai întâlnești una ca ea. Când mă dojeneste, plânge, căci nu vrea, dar trebuie s-o facă atunci când greșesc. Când am greșeli la vreun concurs, îmi spune: „Lasă, data viitoare vei fi mai bună! Cu orice greșală, devii mai bună!”. Mama îmi vrea doar binele. Îmi iubesc mama oricare-ar fi, chiar și atunci când ea nu va mai fi!

... UN BĂIAT NUMIT PAȘTE

Tudor Nică, III B

În era medievală, un băiat numit Paște trăia într-o casă mică, dărăpănată. El nu avea nici frați, nici surori. Regatul în care trăia Paște se pregătea pentru război. Tatăl lui a fost luat în război și din cauza aceasta el și mama lui au rămas fără bani. Tatăl lui Paște era fierar și își întreținea toată familia. Clopotul a anunțat începutul războiului. Totul se petrecea deja cu repeziciune în spatele peretelui de piatră care înconjura regatul. Când Paște și mama lui au auzit strigătele de luptă, au fugit în subsolul casei să se ascundă. Porțile s-au deschis și războinicii au pătruns în regat. Paște și mama lui erau înfricoșați. Totul s-a dus de răpă când armata inamică i-a descoperit. Soldații au luat-o pe mama lui Paște, iar pe el au vrut să îl omoare. Paște a luat o sabie și a reușit să îi omoare pe cei doi soldați care aproape că îl făcuseră prizonier. Din păcate, oricât a încercat Paște să le țină piept soldaților, a reușit să își apere regatul cu prețul vieții sale.

El a demonstrat că și un copil poate să lupte cu curaj pentru tărâmul natal. După terminarea războiului, localnicii au vrut să îl păstreze în memoria lor. Așa a luat naștere o sărbătoare cu lumină și flori de primăvară, o sărbătoare care să-i poarte numele: Paște.

ACELAȘI DOMN

GOE

DAR UN PIC ALTFEL

Imaginația unor elevi poate crea o lume a ridicolului, comparabilă cu cea a lui Caragiale. Ei sunt demnii lui urmași în ale scriiturii.

Andreea Tăbuș, VI A

David Chivu, VI A

D-l Goe își continuă boroboațele, după ce se urcă în trăsură...

D-l Goe și cele trei dame se urcară în trăsură. Goe era plictist. Așa că își căuta ceva de făcut. Călătoria cu trăsura era, oricum, searbădă.

În timp ce birjarul își ținea biciul pe spate, atârând chiar în fața lui, caii mergeau la pas. După câteva minute de gândire intensă, Goe a găsit următoarea poză. Când văzu că cele trei cucoane nu erau atente, luă briceagul dăruit de Tanti Mița, că „așa poartă bărbații adevărați” și tăie biciul birjarului. Când omul vru să mâne bidivii, ia biciul de unde nu-i.

- Ce s-a...? Ce s-a întâmplat cu biciul meu...? zise birjarul nedumerit, întorcându-se spre cele trei femei care intraseră în panică. Apoi, s-a uitat la Goe, care stătea liniștit și admira cerul senin, ca și cum nu ar fi știut ce se întâmplă.

„Pun eu mâna pe tine, năzdrăvane!”, își zise birjarul, dându-și seama că tânărul Goe jucase un rol, și încă unul important, în actul de vandalism.

-Dar ce vă uitați așa de dizgrațios la pușorul nostru?!?!?

Mai bine ați urmări drumul! porunci, înțepată toată, tanti Mița.

Apoi birjarul își văzu de mânat caii mai departe. Între timp, mai mulți aghiotanți treceau pe lângă trăsura.

- Uite, liotanți eleganți! Așa de elegant o să ajungi și tu, pușorul lui mama! exclamă mam-mare mândră de sfințisorul ei.

-Mamițo, ți-am m-ai spus că nu se zice „liotanți”! comentă mamița plictisită.

- Da' cum se zice, mă rog?

- Aghiolanți.

- Mă rog. Așa am apucat, așa o să zic. Pe vremea mea, tot neamul civilizat și intelectual spunea așa, zise mam-mare, mândră.

- Iarăși vă corectez... Acum e clar că sunteți niște toante, dacă nici cu vântul ăsta nu știți să-l pronunțați corect! zise Goe, cu o urmă de nervozitate jignitoare.

- Dar cum se zice, ăngerul nostru? întrebă mamița.

- Aghiolați! șopti Goe, de parcă ar fi spus un secret.

- Bravo, pușor! Să te pupe mam-mare de intelectual ce ești! O să te adore fetele la ce deștept ești, suflețelul meu! se minună mam-mare.

Dar nu mai e timp de alintat, căci cei patru călători au ajuns în bulevard. Goe și cele trei dame se uitară o ultimă dată urât la birjar și apoi își făcură loc prin mulțimea de oameni. Chiar când ajunseră, în rândul cel mai din față al mulțimii, parada de 10 Mai începuse. Goe sări de bucurie când văzu toți toboșarii, un gest absolut nefiresc pentru un tânăr atât de arătos ca el. Când sări, simți că s-a mișcat ceva sub picioare. Goe se uită să vadă ce este. Era un băț, numai bun pentru a face o praștie. Căută cea mai mare piatră pe care o găsi, iar cu bucata de bici tăiată își confecționează arma. Apoi, o ținând spre un cal și dădu drumul pietrei. Calul o luă razna, iar apoi armăsarii de lângă el au început și ei să se miște fără țință. În curând, toți caii se roteau ca niște apucați. Goe îi privea amuzat, dar și mândru de haosul cauzat. Femeile, nemulțumite de proasta organizare a paradei, dar, mai ales, de oroarea comisă de călăreți, care „i-au făcut pe cai să o ia razna”, îl traseră pe Goe din harababura, pe chiar el o provocase și se opriră la o cafenea din apropiere, unde și-au petrecut restul zilei. Oare ce boroboate a mai făcut acolo D-l Goe?...

Călătoria cu trenul s-a încheiat. Doamne ajută!, ar exclama, cu sufletul mai ușor, cele trei dame. Cucoanele iau trăsura și, entuziasmate cum nu se mai poate, pornesc spre bulevard. Goe le urmează spășit, gândindu-se cum să scape de mamița, Mam'mare și tanti Mița.

Împreună cu ele, Goe pornește spre bulevard. Nici bine nu se așază în trăsura, că micul tiran smucește biciul din mâna vizitiului și lovește calul bălan. Bietul animal, speriat, o ia la goană. Cucoanele se agită și, care mai de care, în vârtej de stofe colorate, încearcă să-l țină pe pușor să nu cadă. Mam-mare îl trage spre ea, iar mamița îl ia în brațe. Goe, supărat, le împinge și mamița este gata să cadă din trăsura. Reușește, cu chiu, cu vai, să se agațe de vizitiu, care, gentilom de nevoie, o proptește, ca pe o valiză, lângă el, pe capră. Cu eforturi supraomenești, omul izbândește să oprească bidivii înspumate, chiar la marginea Dâmboviței.

Dar isprăvile lui nu se sfârșesc aici... Băiatul născocesc altă boroboată, mai de pomina! Se apleacă peste marginea trăsorii, vezi Doamne, să admire undele cristaline și molcome ale râului bucureștean, dar cade, bândâbâc, cu pleoscăit descurajant, în apa rece a Dâmboviței. Mamița și Mam'mare încep să strige, în cor de tragedie antică:

-Săriți, oameni buni, se înecă odorul! Pușorul nostru cel frumos și deștept se prăpădește! Săriiiiiii...!

Că vizitiul îl salvează, în cele din urmă, este de la sine înțeles. Doar nu putea să dispară, din lumea ficțiunii de satiră, un personaj magistral realizat de părintele comediei autohtone, un personaj de a cărui existență știu toți românii.

Drept recompensă, Mam'mare îi cumpără pușorului înghețata preferată, ca să-i treacă băiatului sperietura.

Damele, fericite că au trecut cu bine prin așa împas, îl pupă cu foc, gata, gata să-l sufocă. Goe le respinge, plictisit de așa efuziuni, și le ordonă, cu tonul caracteristic de puști răsfățat:

-Da' mai lăsați-mă, oameni buni, cu dulcemișurile! Sunt băiat mare de-acum, purtați-vă ca atare!

POVEȘTI DIN VRĂJIT

Elevii clasei a IV-a C au acceptat provocarea de a participa la Concursul de scriere creativă și ilustrații "O întâlnire cu o vrăjitoare", organizat de Editura Arthur. Micii scriitori au scos din cazanul vrăjit al imaginației lor, cele mai poznașe, nostime, dar și cele mai înfricoșătoare personaje cărora le-au dat viață atât în poveștile scrise cu umor, cât și în ilustrațiile realizate cu mult talent. În urma jurizării celor peste 500 de lucrări trimise la redacție, au fost selectate cele mai bune texte și desene. Povestea „BAZACONIA” scrisă de Eric Birman și ilustrația realizată de Clara Ropotan s-au regăsit printre creațiile câștigătoare, fiind publicate în revista ORDINUL POVESTITORILOR NR. 14. Felicităm toți participanții la acest concurs, care, alături de câștigători, ne-au încântat cu poveștile și ilustrațiile lor vrăjitoarești: Bota Maia, Cîțu Alma, Gheorghe Ilinca Medeea, Seichea-Marin Ecaterina, Ștefănescu Crișan și Ursu Matei.

BAZACONIA

Eric Birman

Ilustrație de Clara Ropotan

Vara începuse bine. Zilele nu erau foarte călduroase, din când în când o briză ușoară adia prin frunzele copacilor și păsările cântau triluri ametoitoare. În parcul de pe bulevard își făcea uneori apariția un baiat slăbuț, cu o claie de păr blond, care se așeza mereu pe aceeași bancă. Căra cu el câte o carte din care citea ore în șir. Fix în ziua de care vă povestesc eu acum, băiatul adusese cu el o carte groasă, cu coperte de un albastru intens. Nimic până acum nu anunța șirul de întâmplări cel puțin ciudate din acea zi.

Băiatul era absorbit de rândurile cărții, fața lui se mișca din când în când cam ciudat, ridica sprâncenele, se încrunta, ba uneori mai și puffăia nemulțumit. Cred că trăia intens ce citea el acolo. Nici nu băgă de seamă când la capătul celelalt al băncii se așează o bătrânică.

- Ce carte citești tu acolo? se auzi un glas firav.

Băiatul tresări, ca trezit din somn și căscă ochii când o văzu pe bătrânică. Avea părul alb și înfățișare blândă.

- Ăă... se numește „Aventurile unei pisici albastre”.

- Și ce se întâmplă în această carte? continuă curioasă bătrânică.

- O pisică ajunge într-un tărâm magic unde încetul cu încetul începe să semene cu niște creaturi de acolo.

- Aha! spuse ea cam neconvinsă. Deci îți plac poveștile?

- Nu prea, nu mai sunt mic, răspunse el scurt.

- Dar totuși citești...

Băiatul lăsa enervat cartea pe genunchi și spune apăsător, mai mult ca să dea de înțeles că e deranjat:

- ASTA nu e o poveste. E un roman! De aventuri! Magice!

- Mă scuza, am crezut că toate cărțile sunt, de fapt, povești.

Băiatul își dădu ochii peste cap.

- Și îți place? continuă bătrânică.

- Pe bune acum? zise băiatul. Ridică ochii din carte și se uită direct la bătrânică, doar-doar s-o ridica și o pleca. Atunci văzu că femeia era plăcută la înfățișare, iar pe fața ei se afla un zâmbet larg. Zise mai amabil:

- Da, îmi place. Chiar mult.

Apoi se întoarse la romanul lui magic. Bătrânică stătu un pic pe gânduri, apoi scoase ceva din buzunar. Soarele se oglinzi brusc în obiectul din mână ei, aruncând în jur o lumină strălucitoare, direct în ochii băiatului.

- Ce...?

- Luca! strigă scurt bătrânică.

- De unde...?

Dar nici nu apucă să spună mai multe, că băiatul fu înfășurat într-o lumină puternică și, în mai puțin de o secundă, se trezi aterizând pe ceva moale. Când se dezmetici, se uită speriat în jur și văzu că stătea cocoțat pe o ciupercă enormă.

- Aaaaaa!!! Uuundee sunt?? țipă el speriat.

O voce subțirică îi răspunse:

- Ești pe o ciupercă uriașă, în Bazaconia, tărâmul unde toate lucrurile sunt mai mult sau mai puțin pe dos. Aici și visurile se îndeplinesc tot pe dos.

- Cine vorbește?

- Uită-te în sus!

Luca ridică ochii și nu văzu decât... cer portocaliu.

- Nu în sus-sus, în sus-jos!

- Ce?

- Păi ești în Bazaconia, totul e pe dos. Ți-am zis mai devreme. Sus e jos și jos e sus.

Luca simți cum ochii i se umplu de lacrimi. Ce naiba se întâmplă? Unde e cartea? Unde e parcul? Cum a ajuns în... Bazaconia asta?

- Hai! Te uiți odată?!

Luca se aplecă în față și privi în jos. O pisică albastru deschis dădea târcoale piciorului ciupercii. Se întrebă dacă visează sau nu.

- Nu, nu visezi, spuse pisicania.

Luca se uită la pisica nedumerit:

- ăăă... îmi citești gândurile?

- Da.

Luca făcu ochii mari de mirare.

-Acum vrei să știi cum ai ajuns aici. Acum vrei să știi cum o să pleci de aici. Acum te întrebi dacă e bine să cobori de pe ciupercă.

Acum te întrebi dacă sunt periculoasă. Acum ai...

- Gata! Gata! Am prins ideea. Și, ești periculoasă?

- Prrrrrrobabil că nu, rânji pisicania.

Luca sări în jos, adică în sus, lângă pisica albastră. Era cam cât el de mare și cu o blană fină ca mătasea.

- Maaaaaamă, de ce ești așa mare?

- Păi sunt din Bazaconia, unde pisicile și furnicile sunt mari.

Dintr-o mișcare scurtă pisica îl aruncă pe Luca în spate și o zbughi la drum.

- Unde mă duci? întrebă Luca.

- La Palatul Alandala.

- Ce-i asta?

- Acolo trăiește regina Bazaconiei.

- Și cu ce mă poate ajuta ea?

- Doar ea te poate duce înapoi acasă. Nu asta vrei de când ne-am întâlnit? De pe spinarea pisicii albastre, Luca observă că mergea printr-o pădure de ciuperci enorme, viu colorate. La baza lor creșteau copaci mititei. Printre copaci pluteau niște nori mici, mici. Deasupra lui zburau insecte gigantice. După ceva timp ajunseră la palat. Gărzile care păzeau ușa îi întrebă în cor:

- Ce căutați voi aici?

- Vrem să ne întâlnim cu regina, spuse pisicania.

- Cine mai exact vrea să se întâlnească cu Maiestatea Sa?

- Aceasta ființă din altă lume, pe numele ei copil, dorește să plece din tărâmul nostru minunat. Să se întoarcă la el acasă, în lumea lui.

- Atunci doar copilul poate să intre, ziseră iar în cor toate gărzile.

Dintr-odată ușile enorme ale palatului se deschiseră. Înăuntru, pe holul cu multe uși, domina un covor roșu. La capătul holului se afla o pernă mare de catifea aurie. Acolo ședea o fată tânără, cu zâmbet blând.

- Intră, Luca!

- De unde știi cum mă cheamă?

- Nu mă mai ții minte? Uită-te mai bine!

- Stai așa! Semeni cu bătrânică din parc! Ce mi-ai facut? Cum de m-ai adus aici?

- Bravo! Ai ghicit! Eu sunt Regina Bazaconiei, o vrăjitoare buclucașă și, când mă plictisesc, intru în lumea oamenilor. Mă cheamă Linda și te-am vrăjit cu oglinda!!

- Cum ajung înapoi acasă?

- Mai întâi trebuie să treci testul meu. Una dintre cele o mie de uși de pe holul castelului este ieșirea spre lumea ta.

- Dar cum știu care e?

- Una dintre uși este în oglindă.

Și uite așa, Luca începu aventura căutării, dar după un timp, vru să se dea bătut. Fix în acel moment își aminti că în Bazaconia totul e pe dos. O ușă în oglindă nu e chiar o ușă într-o oglindă, ci o ușă normală, doar că pe dos. Uite-o! E chiar în fața lui! Apăsă clanța și o lumină puternică îl învălui. Luca se trezi în parc pe banca unde începuse totul. Acum, pe coperta albastră a cărții, apăruse o oglindă mare. Avea margini aurite pe care scria cu litere pătrătoase: „CÂND VREI O MICĂ SCHIMBARE/ PUNE OGLINDA ÎN SOARE! De la Linda.” Luca înțelese că i se dăduse puterea de a intra și călători în cărțile pe care le citea.

ÎNTÂLNIRE CU O VRĂJITOARE I.

Sofia Diaconescu

Alex era nou în oraș, tocmai se mutase într-o nouă casă. Îi fusese foarte greu să se despartă de vechea lui casă, de vechea lui cameră, și mai ales de prietenii săi. Iar mutarea la noua școală nu îl ajuta deloc, deoarece toți copiii râdeau de părul său care era mai lung, brunet și puțin creț. Singurul lucru care îl alina, uneori, erau plimbările sale zilnice prin pădure.

Într-o zi, cea mai rea după părerea lui, în timp ce se plimba prin pădure, auzi un zgomot venind din spatele unor copaci. Se strecură într-acolo și văzu o căsuță mică cu un acoperiș de surcele țuguat și straniu, de parcă ar fi fost pălăria unei vrăjitoare.

Deodată, ușa casei se deschise și ieși un motan negru cu model gri în jurul ochilor. Acesta ducea un cazan cu câteva resturi care miroseau ciudat. După el, ieși o vrăjitoare îmbrăcată cu o haină neagră, având pe cap o pălărie neagră, încălțată cu o pereche de ghete negre și două șosete colorate și desprecate. Vrăjitoarea avea nasul coroiat și ducea în mână o mătură.

- Scapă de acele resturi și adu-mi o varză! Ai înțeles, Merlin?! întrebă vrăjitoarea.

Apoi spre marea lui surpriză, Alex văzu cum pisica prinse a vorbi.

- Bine, am înțeles!

Vrăjitoarea intră în casă, iar motanul rămase singur. Alex se gândi, „Să se ducă oare să intre în vorbă cu motanul? Sau să rămână acolo ascuns? Dacă motanul va râde de el?” Se hotărî să se ducă la el. Merse și îl întrebă:

- Tu ești Merlin?

Motanul sări și se întoarse speriat spre el.

- Ce m-ai speriat! Da, eu sunt Merlin. Dar tu cine ești? Și de ce întrebii?

- Mă numesc Alex. Stăpâna ta este cumva o vrăjitoare?

- Da, este o vrăjitoare.

Acum era rândul lui Alex să se sperie. Auzise multe povești despre vrăjitoare care transformau oamenii în broaște și mâncau copii. Văzând teama de pe fața lui Alex, motanul spuse:

- Nu ai de ce să te temi, este o vrăjitoare foarte pașnică.

În acel moment pe ușă ieși vrăjitoarea.

- Merlin!! Te-am rugat să...

Dar se opri la vederea lui Alex și întrebă:

- Tu cine ești?

- Mă numesc Alex și motanul dumneavoastră mi-a spus că sunteți o vrăjitoare.

- Da, sunt, mă numesc Morla Vrăjitoarea. Toată lumea se sperie de mine, deși eu doar încerc să îi ajut, spuse ea cu tristețe.

- O! exclama Alex, asta explică multe!

- Te rog, intră în casă! Îl pofti ea.

Alex intră și rămase surprins.

Se așteptase ca interiorul căsuței să fie dezordonat, plin de oale și cazane împrăștiate pe jos și totul mirosind urât. În schimb, când intrați puteai vedea o bibliotecă, un șemineu, un balansoar, un coș pentru pisică, o măsuță cu scaune și un cazan în care fierbea ceva din care ieșeau norișori albaștri.

- Uite, te poți așeza pe scaunul acela, spuse ea arătând spre măsuța cu scaune. Ți-e foame? Te pot servi cu supă de afine.

„Sună interesant”, se gândi Alex.

- Da, te rog! spuse el.

Vrăjitoarea se duse și turnă într-un bol, lichid din cazanul de pe foc. Alex văzu că lichidul era de un albastru închis. Luă o înghițitură.

- Este foarte bună, îi spuse el Morlei. Să știi că eu sunt nou venit în orașul de la marginea pădurii. Dar, la școală, toată lumea râde de părul meu.

- Mie mi se pare foarte frumos părul tău, spuse Morla. Dar am să îți spun și eu ceva. Ești prima persoană care nu fuge și rămâne să stea de vorbă cu mine! spuse Morla fericită. În afară de Merlin, bineînțeles! Mai vorbiră o vreme. La un moment dat, Alex spuse:

- Ziua mea va fi peste două zile. Ai vrea să vii la mine la școală și, poate, să faci câteva farmece?

- Ești sigur că nu se vor speria colegii tăi de mine? întrebă Morla.

- Poate că se vor speria, dar le vom arăta că ai intenții bune.

În acel moment, Merlin intră pe ușă.

- Morla, să nu te duci! Toți de la școală se vor speria, iar paznicii vor sări ca să te prindă!

- Lasă Merlin, mă descurc. Îl am pe Alex cu mine, el mă va ajuta.

În următoarele zile, Alex și Morla, se întâlneau de mai multe ori, pentru a planui petrecerea, acompaniați de mormăiala dezaprobatoare a lui Merlin.

În sfârșit, veni și ziua petrecerii. Ca de obicei, colegii râseră de Alex, dar, când tortul a fost adus în clasă, toți amuțiră. Tortul era adus de o VRĂJITOARE adevărată! Era Vrăjitoarea Morla, prietena lui Alex. După câteva clipe de tăcere, începură strigătele. Toți țipau, ba chiar două fete leșinară. Apoi Alex strigă:

- STAȚII! Nu vă speriați. Ea, spuse el arătând spre Morla, este prietena mea, Morla Vrăjitoarea, și nu ne va face nici un rău, are intenții bune. După ce zarva se mai liniști, îi cântară „La Mulți Ani!” lui Alex și mâncară tortul. Dar, spectacolul începu abia după aceea. Morla începu să facă poțiuni din care ieșeau flori, fluturi și aburi colorați. Iar la final, spre încântarea tuturor, făcu o vrajă și din cazanul ei magic ieși câte un pisoi pentru fiecare copilăș. La finalul petrecerii, Alex nu era doar fericit, dar avea și o gașcă nouă de prieteni.

Alex deveni astfel mai curajos și încrezător, și învăță să nu judece niciodată o persoană după aparențe. El și Morla rămaseră prieteni și continuă să se întâlnească în fiecare după-amiază după școală.

LILÚ ȘI LEȚIA TIMPULUI

Alma Cîțu

A fost odată o fată pe nume Lilú. Ea era curajoasă, frumoasă și foarte drăguță. Într-o zi, când se plimba prin parc, s-a întâmplat un miracol: a văzut-o pe vrăjitoarea Lara, cea mai bună vrăjitoare din țara Zalando. Lilú și-a făcut curaj și s-a dus la ea.

- Bună ziua! Mă numesc Lilú și sunt cel mai mare fan al dumneavoastră!

- Sunt foarte încântată să aud acest lucru! Am o întrebare pentru tine: ce îți dorești cel mai mult?

- Cel mai mult mi-aș dori să pot merge înapoi în timp, a zis Lilú.

- Interesant! Unde ai vrea să mergi?

- Păi... eu aș vrea să mă întorc la ora 08:55, a răspuns Lilú.

- De ce?

- Pentru că eu, la acea oră, am avut un test la matematică și am greșit, a răspuns Lilú.

Lara și-a luat tastatura magică, a scris ora la care voia să se întoarcă în timp, apoi a strâns-o tare de mână pe Lilú.

Cinci minute mai târziu, au ajuns la destinație, chiar în clasa a IV-a A, în timpul testului de matematică.

- Bună, Lilú din trecut! a zis Lilú.

- Cum de îmi știi numele? a zis Lilú din trecut.

- Eu sunt Lilú din viitor și am venit să-ți zic răspunsurile la test. Scrie repede: 1-1234, 2-2345, 3-3456, 4-4567, 5-123(mere), 6-1260, 7-3456 și 8-23! Apoi Lilú din viitor s-a reîntors în parc și i-a zis Larei:

- Îți mulțumesc foarte mult, Lara! Chiar ești o vrăjitoare bună!

- Cu plăcere! Spune-mi, însă, cum de-ai știut răspunsurile?

- E simplu! După test, doamna învățătoare a explicat fiecare exercițiu în parte tuturor celor care au greșit.

- Hmm...Asta înseamnă că Lilú din trecut nu va ști niciodată rezolvările exercițiilor pentru că a primit răspunsurile de-a gata!

Lilú căzu pe gânduri. Dintr-odată, își dădu seama care era adevăratul dar primit de la vrăjitoarea Lara.

-Nu rezultatul, ci drumul până la el contează! a exclamat entuziasmată Lilú.

- Așa e, micuța mea! Și cred că ai mai învățat ceva: toate lucrurile se fac la timpul lor și fiecare etapă contează.

O NOAPTE ÎNGROZITOARE ALĂTURI DE O VRĂJITOARE

Ecaterina Seichea Marin

Bună, eu sunt Jim Storm. Viața mea era banală și plictisitoare până să o întâlnesc pe Hecate, o vrăjitoare șireată și pusă pe vrăji hazlii.

Hecate nu este ca orice vrăjitoare... Ohh, nu, chiar de loc! Ea este o vrăjitoare a naturii, își petrece toată ziua între plante cățărându-se în copaci cu tălpile goale iar... noaptea alergând și hârjonindu-se cu lupii.

Ohh, nu! Mă strigă mama. Probabil iarăși Hecate a distrus tapiseria și a lăsat păr peste tot. Cobor repede scările. Când văd ce dezastru este în sufragerie aproape mă amuz și strig:

- Hecaateeee!

Vine alergând și spune cu zâmbetul pe buze:

- Scuze, Jim! Știu ca am lăsat dezastru în urma mea. Astăzi este lună roșie. Tocmai voiam să îți propun un zbor pe mătură.

- Vreți să veniți și dumneavoastră, doamnă Storm?

- Nu, nu pot. Trebuie să merg la târg. Apoi, am promis să culeg

mătrăgună pentru poțiunea ta. Ai uitat? Poate găsești o formulă și împotriva căderii părului. Ce zici? Apoi, în niciun caz nu plecați fără să faceți curat în casă!

Mama avea o privire ștremgară, dar tonul era suficient de ferm cât să nu mai stăm pe gânduri. Hecate cu un pocnet de degete a făcut ca lucrurile să se ridice în aer și în câteva clipe erau la locul lor. Acum totul arată impecabil.

- La revedere, doamnă Storm! Ne vedem la ora unsprezece.

Eu am fugit și am îmbrățișat-o cu entuziasm pe mama. Eram tare nerăbdător să văd ce aventuri mai urmează să trăiesc cu prietena mea vrăjitoare.

Am încălecat pe matură sub clar de lună. Frânturi de nori negri ca tăciunile încununau parcă cerul violet alergând printre stelele rubinii ce făceau pădurea să pară vie. Deodată, Hecate a început să urle, curând am înțeles de ce. Sub noi au apărut lupi imenși, albi ca zăpada care alergau ca și când ar pluti. Fără să își întoarcă privirea spre mine, vrăjitoarea îmi spuse:

- Lupii albi apar numai de lună roșie, nu sunt obișnuiți, sunt lupii lunii, sunt salvatorii, coboară din lună pentru a ajuta natura să se regenereze. Oamenii au uitat să o protejeze, să o respecte.

Hecate opri mătura, scoase bagheta și dintr-o șfichiuire ne transformă pe amândoi în lupi.

Am luat-o la fugă frenetic alături de ceilalți blănoși măreți împrăștiind frunzele arămii ale toamnei. Un sentiment incredibil de libertate mi-a cuprins tot corpul până în vârful cozii. Simțeam că devin una cu pădurea.

După o vreme, ne-am întors la matură, transformându-ne iarăși în banali bipezi.

Total a revenit la normal când am realizat că...întârziasem la cină! Am străpuns norii ca o săgeată, știind că ne așteaptă mama cu vestita ei supă de dovleac.

Am intrat în casă cu sufletul la gură... și... Nimic! Nimeni! Nici mama, nici supa! Doar mătrăguna, care bombănea pe raftul din bucătărie.

Am încercat să aflam de la ea unde dispăruse mama, dar ea doar bombănea furioasă despre un trol care îi furase șosetele.

Deodată, am auzit niște șoapte stranii în curtea din spate. Înghățând furca i-am spus lui Hecate să își pregătească bagheta. Am pășit încet, cu băgare de seamă și urechile ciulite. În mijlocul curții era mama învățând de zor într-un cazan cu parfum de octombrie.

- Doamna Storm, ce faceți?

Mama tresări.

- Încercam să mă joc și eu de-a vrăjitoarea folosind o porție din supa de dovleac ca leac de liniște pentru mătrăguna care, când vă așteptam, îmi dădea dureri de cap cu șosetele ei.

Am răs cu toții zile întregi, amintindu-ne de asta.

VRĂJITOAREA ERASTIJÄRV

Matei Ursu

În orașul Bruclindăm se mută de câteva zile o fată pe nume Dina. Cum în prima zi de școală nu cunoștea pe nimeni, se așează singură la o masă. Dintr-odată, un băiat se apropie de ea și îi spune:

- Bunăăă. Mă numesc, Bob.

- Bun' Bob. Eu sunt Dina.

Bob observă că Dina este o fată deosebită deoarece avea mulți pistrui, părul roșcat și era încălțată cu un ciorap albastru și unul mov. Părea stîngerită, dar totuși privea cu încredere.

- M-am gândit să-ți urez bun venit în școala noastră minunată! Mă rog... nu chiar minunată.

Dina se gânde că acest băiat Bob pare de treabă. Înalt și cu pantalonii rămași cam mici, el căra o geantă plină cu cărți.

- Mergi cu mine să duc aceste cărți la bibliotecă? Te avertizez că trebuie să traversăm o pădurice spre clădirea bibliotecii, a propus Bob.

- Sigur, spuse ea fără ezitare.

Ei au plecat hotărâți spre biblioteca din clădirea veche, mare și impunătoare. Ajungând la marginea pădurii, nu făcuseră nici doi pași când deodată un râs ciudat se auzi. Bob, înfricoșat, o luă pe Dina de mână. Nici nu apucară să știe, că ceva în fața lor ateriză. Cu fusta-n cap, căști în urechi, cu părul verde vâlvoi, ochi de gheață dar veseli, nasul ascuțit și gura mică dar, din păcate, cu dinți cariați, se prezentă ca fiind o vrăjitoare. Era îmbrăcată ca și cum venea de la mall: tricou, fustă colorată de mătase și adidași roz. Scosese iute căștile din urechi, iar din acestea se auzea hard-rock. Pe fața ei se citea bucuria că ne-a întâlnit. Ridică mâinile în sus și în acel moment, cei doi au observat că în mâna stângă avea un telefon, iar în dreapta o baghetă magică electronică.

- Nu vă speriați, mă cheamă lumea... din lumea mea... Eraotijärv, pentru că... trebuie să vă prindeți voi de ce...

Dina și Bob i-au strâns mâna întinsă și i-au zâmbit mai mult de frică, decât de politețe.

- Nu știu alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc prin câte am trecut, câte am făcut, câte am încercat, câte am organizat... de abia aștept să vă informez că eu nu prea poluez, începusem făptura nemaîntâlnită din fața celor doi.

Și așa, vrăjitoarea ciudată se scărpină în cap, pocni din călcâie și începu a recita istoria familiei sale vechi de vrăjitori, bine cunoscute și apreciate în lumea fantastică a vrăjitorilor de tot felul.

Încântați, cei doi colegi de școală abia împrieteniți, îi propuseseră alocațiile lor pe trei semestre adunate-n pușculiță pentru nici ei nu știau ce, ca vrăjitoarea să facă în așa fel încât să le meargă totul numai lapte și miere.

Fără să o lase să le explice, Bob îi și propusese:

- Te rugăm, să îi faci pe toți colegii din școala noastră care spun lucruri urâte, să le înflorească gurile și urechile.

Cei doi au zâmbit unul la altul și și-au imaginat cum ar arăta școala plină de flori colorate și miros îmbietor.

- Mmmm, mă provocați! Mereu sunt încântată de asemenea propuneri, dar într-o situație similară, vraja mea iscusită a făcut de au ieșit șoareci și muște din nas și urechi, le spuse încântată tânăra vrăjitoare.

- Ce ar fi să faci cumva să avem camerele mereu curate fără să mișcăm un deget? zise Dina.

- Sigur că pot încerca, mai ales că am mai făcut asta deja și am reușit o nemaipomenită dezordine ordonată. Tot mobilierul era pe tavan iar hainele, cărțile și toate nimicurile erau pe jos ca o saltea imensă și multicoloră... foarte confortabil și plăcut!

Atunci, Eraotijărv începu avalanșa de istorioare vrăjitoarești care mai de care mai reușite, mă rog... apreciate de fiecare-n parte pe măsura înțelegerii.

- Păiii, atunci, ne dorim ca la fiecare prânz să mâncăm doar pizza, burgeri și ciocolată de toate felurile, propusese Dina.

- Pot, pot, pot... să fac această vrajă, doar că anul trecut când a fost ultima încercare, în loc de pizza, burger și ciocolată, meniul a fost din broccoli în ciocolată, salată de țelină cu ou crud și tartă cu spanac și ananas. Mmmm, nu a fost chiar rezultatul așteptat, mărturisii tânăra vrăjitoare.

- Mdaa, înțelegem că nu prea îți reușesc vrăjile așa cum te aștepti. Totuși, cred că au farmecul lor, te surprind și te fac să vezi lucrurile altfel, o încurajă Bob.

- Daaa, să știți că mereu sunt criticată pentru felul meu de a face vrăji. Nimeni nu înțelege că eu mă străduiesc, dar imaginația mea face ca rezultatele să fie neașteptate.

- Oooo, știm precis cum e! au spus cei doi deodată. Știm pe pielea noastră cum reușitele nu seamănă cu așteptările.

- Eu cred că într-o bună zi cu siguranță o să reușim! Am auzit vorbele acestea de la adulți și se spune că au mereu dreptate, a spus Dina.

- Chiar credeți asta? întrebă vrăjitoarea.

- Daaaa, desigur! spuseră fericiti cei doi.

- Să știți că mi-ați dat încredere, copii!

Vrăjitoarea porni cu mai multă încredere să exerseze noi vrăjitorii, iar cei doi au realizat că nu sunt singurii care au nevoie de aceasta.

În loc de sfârșit...

Întâlnirea s-a sfârșit, dar povestea celor trei abia a început!

- Prieteni, aveeți grijă să nu poluați!!!

- Grele mai sunt cărțile astea...

O ÎNTÂLNIRE CU O VRĂJITOARE II.

Ilinca Medeea Gheorghe

Era o zi înnoată de octombrie. Copiii de la Școala IOANID erau pregătiți pentru oră, mai ales cei de la a IV –a C.

Când a început ora elevii au auzit o bătaie în ușă. Ușa s-a deschis și au văzut o vrăjitoare dolofană și îmbrăcată în negru, din cap până-n picioare. Uitându-se la ea Matei îi spuse:

- Scuzați-mă că sunt nepoliticos, dar ar trebui să slăbiți!

- Da, mai spuseră Radu, Crișan și Petru în cor.

Când vrăjitoarea a auzit i-a transformat pe toți patru în broaște. Fetele s-au îngrozit; până și teacher Ana era speriată. Atunci, Maia a spus:

- Scuză-i pe colegii noștri și transformă-i înapoi în oameni!

- În niciun caz! spuse supărată vrăjitoarea.

- Hai, pe bune?! Mamaia asta mă enervează rău, spuse Ilinca.

- Nu mai vorbi așa, vrei să te transforme și pe tine în broască?! îi răspunse Clara puțin cam speriată.

- Lasă-mi elevii în pace, vrăjitoare reală adăugă teacher Ana.

După cele spuse, teacher Ana împreună cu fetele și cu Patrick au fugit din clasă și s-au dus acasă la teacher Ana pentru că era cea mai departe casă de școală. Dumneai le-a scris tuturor părinților despre ce s-a întâmplat și că suntem acasă la ea. Și-au făcut un plan și au aflat unde-i casa vrăjitoarei. S-au dus la ea acasă unde au găsit încă o vrăjitoare. Aceea i-a transformat pe unii în broaște: pe teacher Ana, Ilinca, Sofia, Alma, Alexis și Ecaterina. Patrick și Clara au scăpat și au stabilit și ca ea să urce și să ia bagheta și cartea fermecată, iar Patrick să distragă atenția vrăjitoarei. Clara urca scările încet să nu o trezească pe vrăjitoare și îi bătea inima tot mai tare. A luat bagheta, cartea și cușca cu băieții transformați în broaște. Clara era pregătită să se apere, dacă se trezea vrăjitoarea, iar fix când s-a gândit... aceasta s-a trezit. Clara a făcut o vrajă și vrăjitoarea a readormit. Ea s-a dus jos și la văzut pe Patrick transformat în broască. Era foarte speriată, dar și-a luat inima-n dinți și a adormit-o și pe cealaltă vrăjitoare.

După aceea a găsit în carte vraja care i-a transformat pe ceilalți înapoi în oameni. Teacher Ana a sunat poliția și vrăjitoarele au fost luate pentru a fi închise. Polițiștii au rupt paginile cărții și bagheta.

După aceea nu s-a mai întâmplat nimic neobișnuit, însă clasa a IV –a C era mereu pregătită pentru orice. .

O ÎNTÂLNIRE CU O VRĂJITOARE III.

Crișan Ștefănescu

Era o seară întunecată și rece de noiembrie. Ploaia bătea cu zgomot în geam. Stăteam la mine în cameră și îmi făceam temele. Din când în când, fulgerele trosneau afară și luminau pentru o secundă împrejurimile. Dacă dădeam deoparte perdeaua, puteam vedea stelele strălucind vag prin spărturile de nori.

La un moment dat, pe stradă, roțile unei mașini au derapat scârțâind pe asfaltul ud. Apoi am putut auzi cum mașina a intrat în ceva și acel lucru a căzut cu multă gălăgie pe stradă. Când m-am uitat pe geam, am văzut mașina cu latura îndoită și un stâlp de iluminat dărâmat și făcut țandări. Roșul închis al mașinii era acum zgâriat și plin de noroi. M-am întors la tema la matematică. Am mai rezolvat vreo trei exerciții cu necunoscută când mi-am dat seama: în mașină nu era nimeni! M-am uitat din nou pe geam și am observat numărul de înmatriculare: VJTR. Am vrut să-mi continui tema, însă nu am mai reușit din cauza întâmplării. M-am tot gândit la ce ar putea să însemne și am încercat să îmbin lucrurile, dar fără niciun rezultat.

Deodată, s-a auzit un sunet ca un clinchet, dar nu foarte ascuțit. M-am alarmat destul de tare. Sunetul părea să fi venit chiar de pe hol. Apoi pașii cuiva au devenit clari. Ușa a scârțâit puternic, însă nu a apărut nimeni. Am înghețat de frică. Aveam pielea de găină și părul măciucă. Eram gata să fug și să țip cât de tare puteam. Dar nu am făcut asta, pentru că, în prag, a apărut o bătrânică simpatică. Avea un halat kaki cu centura maro, părul alb-gri și lung și un zâmbet mare pe față. Am întrebat-o cine este și de unde vine, dar ea mi-a răspuns doar:

- Ai să fii vrăjit de ce vei afla, dar oricum, nu vreau să-ți fac nimic rău.

M-a întrebat dacă vreau un biscuit cu ciocolată, dar eram prea șocat să răspund, așa că am dat din cap în semn că da și am luat biscuitul. Mi-a spus că este magic de dulce și atunci mi-am dat seama de ceva.

- Sunteți cumva o vrăjitoare? am întrebat.

- Da, pușor, și sper că nu te-am speriat prea tare, mi-a răspuns ea. Cu mașinile astea moderne, pierzi controlul ușor, adăugă apoi.

Rosti ceva vrăjitoresc și mașina se repară imediat. La fel și stâlpul de iluminat. Nu-mi venea să cred.

- Acum trebuie să mă duc și pe la alți copii. Vezi tu, eu îi vizitez pe copii și îi ajut să își învingă fricile. Biscuitul pe care ți l-am dat are puteri magice.

Odată ce am gustat, nu mi-a mai fost frică de nimic.

I-am mulțumit pentru vizită și apoi, cu același clinchet, a dispărut.

Eram uimit. Tocmai văzusem ceva ce credeam că există numai în povești și basme. Mi-am dat seama că vrăjitoarelor le place să te ia prin surprindere și că aceste persoane neașteptate nu sunt neapărat rele.

Descoperă secretele fascinantei lumi subacvatice alături de OCTY și prietenii săi!

Comandă folosind
codul de voucher **GD0145**
și primești un set de insigne
"OCTY și prietenii" **CADOU**

www.octy.ro

POVEȘTI le TERAPEUTICE

în viziune psihologică

Povestea terapeutică? O simplă poveste sau e mai mult de atât? Povestea terapeutică are multiple roluri. Unul din roluri este vindecător, altul este să ajute copilul să lucreze cu simboluri sau metafore. Ajută la dezvoltarea abilităților unui copil și la deprinderea de a gândi el singur. Psihologul clinician Elaine Atkinson spunea: „Copiii care pot lucra simbolic sau metaforic sunt cei mai buni în rezolvarea problemelor. Cei care au probleme de gândire metaforică se confruntă, de asemenea, cu dificultăți în sarcinile de rezolvare a problemelor”. Poveștile terapeutice lucrează cu metafore, iar conținutul unei povești este foarte relevant pentru copii (în funcție de vârstă și nivelul de dezvoltare). Așa cum Jacob Grimm, autorul poveștii „Albă-ca-Zăpada”, a trecut printr-o operație, fără anestezie, doar cu o poveste (în 1794) și a devenit un scriitor de basme și povești, la fel, copiii expuși la povești pot avea parte de o altă „distragere a atenției” într-o direcție care îi poate ajuta să fie mai motivați, să își aleagă valori și responsabilități, să fie mai disciplinați și se pot vindeca de răni emoționale. Sigur că lista beneficiilor poate continua în special când ajungi tu în rol de scriitor de povești terapeutice, nu doar ascultător. Provocarea, pentru copiii IOANID, în acest proiect, a fost să scrie ei singuri o astfel de poveste cu tâlc, cu morală. S-au întrecut pe sine și au muncit până au ajuns la forma finală. Dezvoltarea personală pe bază de povești terapeutice este un proces de lungă durată, beneficiile se văd în timp și copiii au un rol activ în propria schimbare. **Poveștile se scriu mai jos ....**

Psiholog / psihoterapeut, Agnes Remalia Dragomir

PĂMÂNTUL CA O CARTE

Matei a vrut să meargă în vacanța de vară în vizită la bunici, la munte, pentru că îi era foarte dor de ei. Când a ajuns acolo, a fost foarte fericit să îi revadă, iar bunica i-a pregătit niște gogoși delicioase.

Într-una din zile, Matei și bunicul său au mers să pescuiască în lac. Ei erau foarte fericiți pentru că puteau să facă asta împreună. La un moment dat, Matei a zis:

- Bunicule, am prins un pește!
- Bravo! Am putea să i-l ducem bunicii să îl gătească pentru prânz.
- Ce idee bună! Abia aștept! Putem merge chiar acum acasă?
- Desigur, dragul meu.

Pe drumul de întoarcere, mergând pe lângă lacul în care pescuiseră, se jucau „fazan” și încercau să găsească cuvințe legate de natură.

Acasă, au rugat-o pe bunica să le pregătească peștele și l-au mâncat cu toții cu mare poftă. Bunicul a fost singurul care a mâncat mai puțin, pentru că nu prea îi era așa de foame. Lui Matei însă i s-a făcut foarte rău după masă, așa că a mers să se relaxeze puțin în grădina casei. În timp ce stătea în grădină, a văzut cum niște oameni aruncau tot felul de gunoarie în apa lacului. Matei a realizat de ce i s-a făcut rău. Deși mâncase ceva sănătos, precum peștele, peștele trăise într-o apă poluată și murdară, deci nu era un pește bun. Matei plecă în viteză din grădină și intra agitat în casă:

- Bunicilor, bunicilor, oamenii poluează lumea! De aceea mi s-a făcut rău după masă, pentru că am mâncat un pește stricat. Am văzut acum că lacul este plin de gunoarie și deșeuri. Oamenii sunt foarte răi. Ei nu se gândesc la planeta noastră. Ei cred că nu fac niciun rău altor oameni,

dar, de fapt, ei fac un rău uriaș. Hai să strângem gunoaiele! Veniți cu mine?

- Matei, ai dreptate, dragule, spuse bunicul. Eu zic ca atunci când te întorci la școală, să le spui colegilor tăi ce ți s-a întâmplat în vacanță la bunici și să îi rogi să aibă și ei grijă de Pământ, pentru că este cel care ne oferă viața. Și acum, da, dragule, hai să mergem să strângem gunoaiele!

Lui Matei i-a mai venit o idee, să meargă la poliție și să îi roage să pună afișe mari, prin care să interzică oamenilor să mai arunce gunoaiele în lac.

În fiecare zi din vacanța pe care a petrecut-o la bunici, Matei a strâns gunoaie, a vorbit cu oamenii din zonă, rugându-i să aibă grijă de planetă și s-a gândit la ce alte lucruri ar mai putea face ca să fie de ajutor.

Odată întors la școală, Matei a povestit colegilor întâmplarea sa și aceștia au fost de acord ca, la finalul zilei de vineri, să meargă în satul în care bunicii lui Matei locuiau, ca să ajute și ei la strângerea gunoaielor.

Acțiunea copiilor ecologiști a apărut în ziarul local, iar Matei a fost invitat să dea un interviu la știri. În interviul său, Matei a spus:

- Este important să nu poluăm planeta. Noi credem, în mod greșit, că nouă nu ni se întâmplă nimic, dar în viitor, dacă nu ne gândim, o să ne moară familia, și de ce? Din cauza noastră! Adică, hai mai bine să nu poluăm și să avem grijă de planetă. Pământul nu este doar al nostru. A fost al bunicilor nostri și al stră stră stră bunicilor și ar fi frumos să lăsăm și noi această lume așa cum am primit-o. Lumea asta este ca un fel de carte pe care ai împrumutat-o de la un prieten. Nu ai voie să o uzi, să-i rupi paginile, nici să o mângălești, să îi dai foc sau să o murdărești, pentru că trebuie să i-o înapoiezi prietenului așa cum ai primit-o, CURATĂ!

Ioana Jantea, II A

MAGIA BUNĂȚĂȚII

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti. Departe, într-un ținut uitat de lume, trăia un împărat care a dat sfoară-n țară că cel care-i va aduce „ceea ce surdul poate auzi și orbul poate vedea” va avea mâna fiicei sale și jumătate de împărăție. Mulți au încercat, dar câți au încercat, tot atâția au eșuat. Prinți vestiți și regi bogați au adus împăratului toate bogățiile cerului și ale pământului. Dar împăratul nu asta cău-

ta. Într-o zi, fiul unui mare înțelept care sălășluia în inima pădurii, a vrut să-și încerce și el norocul, fermecat fiind de frumusețea fetei de împărat. Cu permisiunea împăratului, el a aruncat săgeata cu putere și unde a căzut, într-acolo a apucat-o. Nu după multă cale, trecu pe lângă un copac care a început să vorbească „Te rog, tinere chipeș, curăță-mi rana ca să pot rodi!” Și, cuminte și răbdător, tânărul îi curăță rana copacului. Nu peste mult timp, văzu pe marginea drumului un copil care plângea. „Mi-am pierdut cel mai bun prieten, câinele meu!” Tânărul a stat lângă el preț de ceva vreme, l-a ascultat, l-a strâns la piept și alinat. Merse el ce merse și dădu peste o colibă. Fericit că are unde să-și mai întindă oasele, intră, dar acolo găsi o bătrânică bonavă. Nu-l lasă inima, deși se grăbea grozav, și petrecu o bună perioadă de timp acolo, ajutând-o la treburile casei, până când bătrânică prinse puteri. Tânărul își luă rămas bun și plecă mai departe. Dar nu merse mult timp și întâlni un cal sălbatic prins într-o capcană. „Rogu-te, om bun, scoate-mă de aici!”. Tânărul nu stătu mult pe gânduri și sări să scoată calul din ghearele capcanei. În sfârșit, ajunsese la locul în care căzuse săgeata, dar nu mica i-a fost mirarea când nu a găsit nimic acolo. Dezamăgit, s-a întors la împărat și i-a mărturisit că, deși își dorea mâna fiicei lui, nu a găsit ceea ce-i ceruse. „Tinere, dar ce ți-a luat atât de mult timp?”, întrebă împăratul. Atunci, tânărul i-a povestit tot ce întâlnise în drumul lui: „Mi-ai adus, fără să știi, ceea ce-mi doream! Bunătatea stă în fiecare dintre noi și în faptele pe care le facem. Prinși în treburile noastre, uităm să îi ajutăm pe cei de lângă noi; grăbiți în a ne atinge scopurile, uităm să ne bucurăm de lucrurile mărunte. Ai reușit să te oprești din drumul tău și să oferi ce ai tu mai de preț: sprijin, bunătate, generozitate, înțelegere și prietenie.” Răspunse împăratul, bucuros că găsise un tânăr pe cinste pentru fiica lui.

În drumurile noastre, să ne oprim puțin și să privim cu blândețe în jur, cu înțelegere în interiorul nostru; să zâmbim florilor și să vorbim cu păsările; să alinăm sufletele care au nevoie de dragoste și să dăruim ceea ce nu se poate cumpăra!

Psiholog clinician specialist / psihoterapeut, Mirela Țigănaș

Ilustrație de Bianca Florea, VI B

PĂRINȚII ÎNTREABĂ PSIHOLOGUL RĂSPUNDE

Cum aflăm noi mai multe detalii despre ce face copilul la școală, atunci când refuză să ne povestească orice legat de ore?

Copiii sunt diferiți. Unii sunt mai timizi, alții mai expansivi, unii sunt mai vorbăreți, alții mai tăcuți, unii povestesc „totul” acasă, alții mai nimic. Pentru a afla mai multe de la copil, dacă este mai mic, atunci puteți să folosiți poveștile sau jucăriile preferate/eroii de desene animate preferați...adică să vă jucați „de-a școala”. Întrebările de genul „Ce-ai făcut la școală?”/„Cum a fost la școală?” s-ar putea să primească un răspuns sec, precum „Nimic”, „Bine”, „Nu știu”. Inclusiv pentru copiii mai mari, aflați în gimnaziu, aceste întrebări pot rămâne fără răspuns concret.

- Fiți dumneavoastră primul care povestește ce vi s-a întâmplat peste zi;
- Puneți întrebări deschise, de exemplu: „A fost ceva drăguț care s-a întâmplat la școală?”/„Cu cine te-ai jucat?”/„Cu cine ai stat?”/„Cu cine ți-ar fi plăcut să te joci sau să stai?”; „De ce?”/„Ce lucruri noi ai învățat astăzi?”;
- Începeți cu o simplă observație: „Am observat că ești: supărat/trist/ bucuros/ entuziasmat/ speriat etc. Ce s-a întâmplat?”;
- Ascultați orice are de spus, chiar dacă pare ceva banal pentru dumneavoastră, pentru el s-ar putea să fie ceva important. Astfel creați premisele unei bune comunicări și cultivați încrederea unul în celălalt;
- Nu forțați nota, dacă el nu vrea să discute, dar puteți crea contexte de viață/situații/ poate situații similare din filme de la care să începeți discuțiile;
- Țineți legătura strânsă cu profesorii.

Cum știm că adolescentul nostru manifestă doza „normală” de rebeliune și când ar trebui să ne îngrijorăm?

Adolescența este o perioadă „de furtună” emoțională și stres psihologic. „Rebeliunea” adolescentului ține și de nevoia lui de a fi diferit de părinți, el contestând aproape tot ce vine de la aceștia. Din acest punct de vedere, rebeliunea face parte din procesul formării identității personale. Atunci când adolescentul se ancorează în acțiuni/comportamente de risc, este nevoie de intervenția foarte fermă a părinților, în sensul stabilirii limitelor și a așteptărilor clare din partea acestora. Când are prieteni „dubioși”, când își modifică brusc obiceiurile, când întârzie neașteptat de mult de la școală sau își schimbă ruta pe care ajunge acasă, când constatați o schimbare majoră, nefirească în ceea ce privește dispoziția adolescentului,

atunci când lipsește foarte mult de acasă, când se ferește foarte mult de părinți, când pare că se ascunde sau când minte, atunci toate aceste semne trebuie să ridice „stegulețul roșu”.

Ce poți face pentru a stopa sau minimiza tendința spre imitație a adolescenților?

O nevoie a adolescentului este aceea de a fi „la fel” ca prietenii săi, apartenența la grup reprezentând o ancoră extrem de importantă în viața adolescenților. E important să scoateți în evidență particularitățile individuale ale adolescentului, punctele lui forte, lucrurile la care se pricepe el foarte bine. De asemenea, discutați cu adolescentul pentru a vedea ce stă, de fapt, în spatele acestei tendințe de a fi „ca celălalt”. Poate că cel pe care îl imită e „cool”/„bine văzut” printre prieteni/colegi, este „validat” de ceilalți. Identificați, împreună cu adolescentul, cum puteți face, cu ajutorul calităților lui, cum poate face el/ea să fie „cool” și „bine-văzut” exprimându-și modul original de fi.

Până unde poate avea un părinte încredere într-un adolescent? Controlul este „un rău” necesar la un adolescent?

Despre adolescență spun unii specialiști, că este o perioadă de trecere de la vârsta copilăriei la vârsta adultă, cu multe suferințe și coborâșuri. De aceea, printre motivele pentru care părinții menționează adesea dificultățile de relaționare cu propriii copii este pierderea controlului asupra acțiunilor întreprinse de aceștia. Ce-i de făcut?

- Relația de încredere din adolescență are ca fundament o relație de respect și încredere pe care o avem deja cu copilul;
- Trebuie să stabilim reguli și norme corecte pentru copilul nostru adolescent. Aceasta presupune o negociere permanentă, un „contract” în care menționăm foarte clar ceea ce așteptăm noi, ca părinți, de la adolescent. În același timp, trebuie să fim și noi flexibili, să lăsăm loc de negociere, să renunțăm la anumite așteptări care nu mai sunt conforme cu vârsta, să îi dăm puțină „libertate” și sentimentul că este stăpân pe programul lui;
- Comunicarea deschisă și autentică cu adolescentul, managementul propriilor noastre emoții (astfel încât adolescentul să știe că ne poate spune „orice”, că se poate baza pe noi, că nu ne vom lăsa pradă emoțiilor negative atunci când vom auzi lucruri mai puțin plăcute și chiar care ne vor pune în incurcătură); oferiți feedback și atunci când adolescentul se comportă contrar normelor și regulilor agreeate;
- Fiți un exemplu pentru adolescentul dumneavoastră, comunicați permanent cu el oferindu-i exemple din viața personală în care ați avut încredere în ceilalți!

Psiholog clinician specialist / psihoterapeut, Mirela Țigănaș

ART- TERAPIA ȘI BENEFICIILE PSIHOTERAPEUTICE

Art-terapia este o tehnică folosită cu scopul de a îmbunătăți starea de bine a persoanei, de a stimula dezvoltarea personală, indiferent că vorbim de această tehnică pentru copii sau pentru adulți.

Art-terapia folosește arta ca manieră de exprimare personală, pentru comunicarea trăirilor, a pulsionilor, a emoțiilor, pentru o explorare a interiorului în scopul creșterii și al armonizării.

Art-terapia este o tehnică folosită cu scopul de a îmbunătăți starea de bine a persoanei, de a stimula dezvoltarea personală, indiferent că vorbim de această tehnică pentru copii sau pentru adulți. Art-terapia folosește arta ca manieră de exprimare personală, pentru comunicarea trăirilor, a pulsionilor, a emoțiilor, pentru o explorare a interiorului în scopul creșterii și al armonizării.

Câteva beneficii ale art-terapiei:

- Facilitează proiecția;
- Oferă sprijin emoțional (pentru persoanele care trec prin suferință, traumă);
- Reduce stresul;
- Facilitează și deblochează creativitatea;
- Favorizează dezvoltarea personală;
- Îmbunătățește percepția despre sine, dar și despre cei din jur.

Așa cum aminteam și mai sus, la modul general, starea de bine se îmbunătățește. Nu este neapărat obligatoriu să avem talent sau o înclinație pentru artă în general, aceasta este o formă de terapie care contribuie la dezvoltarea potențialului fiecăruia. Art - terapia poate fi folosită la copii și adulți, cu dificultăți majore de dezvoltare, motricitate, limbaj, vedere etc.

În cazul copiilor, are loc optimizarea atenției și a concentrării, o creștere a gradului de motivație și o deschidere spre tot ceea ce înseamnă frumos. În afara faptului că ajută la îmbunătățirea motricității fine, la dezvoltarea cognitivă, poate antrena și răbdarea.

În acest an, în Școala Altfel, am folosit art- terapia cu nisip colorat, tehnică ce poate ajuta celelalte funcții care ameliorează atenția și concentrarea, aspecte extrem de importante în procesul învățării.

COPILUL DE AZI , PUBLICUL DE MÂINE

*Dedic aceste cuvinte elevilor mei.
Ei sunt cei care m-au ajutat să devin profesorul de azi...*

Aș vrea să vă vorbesc despre un aspect important pe care-l are muzica în activitatea și dezvoltarea unui copil. Ne-am propus să descoperim împreună beneficiile muzicii, sub orice formă, în viața unui copil, care poate nu se gândeste să urmeze o carieră muzicală, care nu practică studiul unui instrument muzical. Frumusețea muzicii ar trebui să fie accesibilă nu numai unui virtuoz sau inițiat, ci oricui își dorește să nu fie cu totul ignorant. Muzica nu reprezintă, în cadrul școlii, doar o disciplină de studiu, ci este o sursă importantă de factori benefici în dezvoltarea elevului ca individ complex. Fiind calificată drept domeniul cel mai popular dintre toate cele ce se regăsesc, datorită accesibilității acesteia, muzica i-a făcut pe mulți să se îndrăgostească de ea, să pătrundă cât mai adânc în tezaurul nesfârșit al frumuseții ei, să se apropie și să se împrietenească cu ea. Așadar, profesorul de muzică ar trebui să modeleze structura elevului plecând de la cea de simplu ascultător din băncile școlii și ajungând la melomanul împătimit, pentru care trebuie să ai o anumită condiție spirituală, să înțelegi complexitatea procesului de creație, iar punctul de pornire este ora de Educație muzicală. Pentru a educa o persoană spre un nivel înalt de cultură, este necesară prezența muzicii în dezvoltarea acestuia de la vârste cât mai fragede.

Nivelul de cultură muzicală al unui elev poate fi estimat prin volumul de cunoștințe acumulate, prin genurile muzicale audiate, prin felul în care interpretează muzica, prin capacitatea de a deosebi muzica de calitate de cea de o calitate discutabilă, prin felul în care vorbește despre muzică și artă în general. Muzica poate transforma zbuciumul interior în atitudini controlate, cu cât mai puține efecte negative pentru individ. Emoțiile umane sunt percepute atât la nivel inconștient, cu efect rapid, prin sistemul limbic, cât și la nivel conștient, cu efect lent, prin cortexul prefrontal. „Numai învățând să <<conducă>> emoția în zona cortexului prefrontal, omul poate deveni o ființă echilibrată, o ființă socială, capabilă să se autogestioneze și să relaționeze normal. Această capacitate de subordonare a impulsurilor emoționale, de control al acestora cu ajutorul gândirii este numită generic inteligență emoțională.”

Inteligența muzicală se instalează încă din perioada intrauterină, fiind cel mai timpuriu tip de inteligență, ascultarea muzicii aducând beneficii asupra creșterii optime a capacităților cognitive și a aptitudinilor muzicale viitoare. Acesta este și motivul pentru care este recomandată începerea studiului muzicii de la vârste fragede, deoarece inteligența muzicală este împletită cu cea kinestezică, cu cea matematică, cu inteligența interpersonală și intrapersonală. Aceste tipuri de inteligență funcționează prin interdependență și se dezvoltă simultan, deși autonome, ele funcționează într-un tot unitar. Într-o lume preocupată de material, mecanizată și tehnizată, omul simte nevoia de a se regăsi în gânduri, în artă, într-o eternă fugă de haosul unui cotidian ce distruge ușor eul. Revenirea la ego se întrepătrunde cu muzica, căci fiecare om găsește în iluzia sunetului puterea de a depăși rutina zilnică.

Educația muzicală contribuie la modelarea elevilor în spiritul idealului estetic, la formarea personalității lor complexe. Pedagogia oferă profesorului de muzică posibilitatea de a sensibiliza elevii, de a ajunge la universul sufletesc pentru că muzica înseamnă sentiment sublimat în sunet. Profesorul de muzică este un deschizător de drumuri, un bun observator și de ce nu, un liant între copil și lumea din exteriorul lui. Măiestria și experiența dascălului sunt primordiale în actul educațional pentru că ele fac posibilă decoperirea universului în care un copil își ascunde fricile! Profesorul de muzică este și va fi un formator, un arhitect care va sculpta în interiorul copilului cu blândețe, știință și multă dăruire, până când acesta va avea curaj să se exprime singur.

Profesor de muzică, Ștefania Chițulescu

O picătură de MUZICĂ în sufletul unui COPIL

Muzica. Pentru fiecare dintre noi, ea reprezintă ceva diferit. Unii ar spune că îi ajută să se relaxeze, alții că îi energizează și că îi face să danseze. Pentru mine însă, muzica este un antidot: o putere care mă ridică când mă simt descurajat. Muzica e o forță care îmi limpezește mintea ori de câte ori am nevoie și care mă duce departe, într-un univers paralel, un univers în care mă pot bucura de ceea ce iubesc în liniște și în pace. Mă curăță atât de griji, cât și de suferințe. Îmi este prieten vechi și ne vom urma reciproc oricum am crește, oriunde ne-am duce, toată viața împreună.

Eu apreciez muzica de când mă știu. Poate datorită faptului că avem acasă zeci de CD-uri și ai mei ascultă muzică mereu, nu știu exact de ce. Însă lucrul de care sunt sigur este că am început să cânt la vârsta de patru ani, încurajat de profesoara de muzică de la grădiniță. Nu aveam nici cea mai vagă idee că o să-mi placă să cânt și că voi continua. Mai pe scurt, eram atât de timid încât mi-a trebuit mult timp și am avut nevoie de multe încurajări din partea părinților și a profesorilor ca să pot urca pe scenă. De aceea, pentru o perioadă îndelungată, am considerat corul varianta cea mai bună de a cânta fără să fiu în prim-plan. În cei cinci ani cât am cântat în cor mi-am făcut mulți prieteni, am învățat să interacționez cu oameni noi și, mai important decât toate, am reușit să-mi controlez emoțiile. Astfel am reușit, într-un final, să cânt singur pe scenă. Această încredere în mine mi-a dat și curajul să aplic la castinguri pentru piese de teatru și, din fericire, până acum am reușit să joc în producții precum „Sunetul Muzicii” și „Familia Addams”. Toate aceste experiențe dobândite datorită muzicii m-au ajutat să descopăr ce îmi place să fac, ce valorizez la oamenii din jurul meu și, cel mai important, mi-au oferit șansa de a-mi învinge fricile, de a trece peste barierele puse chiar de mine și de a evolua în varianta care sunt astăzi. E greu să spun unde mă va purta viața. În planurile mele, voi pleca la o facultate de arte foarte cunoscută în străinătate, și apoi voi deveni un mare cântăreț când voi fi adult. Însă nimeni nu știe cu exactitate. De ce sunt sigur însă este că îmi doresc să pot continua să fac ceea ce mă face fericit. Până acum, acel loc în inima mea l-a ocupat muzica: ea m-a ghidat prin bine și prin rău, ascultând muzică m-am descărcat de furie, ascultând muzică am plâns de supărare și ascultând muzică am reușit să mă calmez după o perioadă grea. Ideea la care vreau să ajung este că muzica mi-a fost mereu alături. Ea m-a consolată când am avut nevoie și a dansat cu mine când eram vesel. Muzica este acum parte din mine și așa va fi mereu.

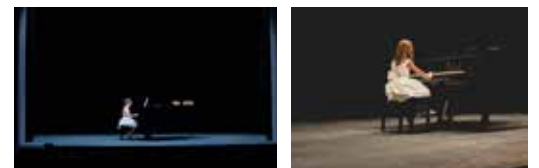
Matei Hotăranu, VIII B

Recital de PIAN, în dulcele stil clasic

Recitalul de pian IOANID este un eveniment așteptat cu nerăbdare atât de micii pianști cât și de profesorii, părinții și prietenii acestora.

La sfârșitul lunii mai, am avut plăcerea de a-i vedea pe elevii care au optat pentru opționalul de pian, pe scena cinematografului „Elvire Popesco”, care au susținut un recital inedit. Momentele muzicale au fost alese cu grijă și pregătite cu drag și cu seriozitate.

Repertoriul a cuprins multe compoziții renumite, însă enumerăm câteva: John Thompson's Vivaldi „Spring”, Ludwig van Beethoven (arr. John Schaum) - „Oda Bucuriei”, Anna Magdalena Bach - „Menuet în Sol major”, Franz Joseph Haydn - „Surprise Symphony” - Andante. Nici vestimentația nu a fost aleasă la întâmplare. Fiecare participant și-a pregătit din timp rochița sau costumul cel mai potrivit pentru o ocazie atât de specială. Micii pianști au pășit cu emoție și hotărâre pe scenă și au oferit cu drag familiei și prietenilor prezenți momentele muzicale pe care le-au pregătit. În schimb, aceștia au primit binemeritate aplauze, flori și îmbrățișări. Momentele au fost pline de emoție, muzicalitate și căldură sufletească. La finalul evenimentului, acestea s-au împletit cu dorința și nerăbdarea de a ne revedea anul viitor.

Profesor de muzică, Cătălina Neagu

ELA

Maria Vârlan un debut promițător

Bună, cine ești tu?

Eu sunt Ela-Maria Vârlan și îmi place să râd și să îmi imaginez filme în minte, să desenez și să cânt, la pian și cu vocea.

Ai jucat într-un film. Cum a început totul?

Mama m-a anunțat ca voi merge la un casting pentru rolul Mariei Tănase copil într-un film și apoi au început pregătirile. Eu știam de Maria Tanase, pentru că la noi acasă am ascultat muzica ei și ea a fost pacienta străbunicului meu, a cărui profesie era cea de medic. Am câștigat castingul după ce am stat de vorbă cu domnul regizor Titi. Am intrat într-o clădire frumoasă, fără mama mea, care nu a avut voie, unde erau foarte multe camere și multă lume străină, care se pregătea. Domnul Titi mi-a spus că eman seriozitate și că am comunicat fără să mă sperii de cameră și să plâng. Apoi, am avut o săptămână la dispoziție pentru pregătirea rolului.

Îți place să faci și altceva în afară de a juca în filme?

Da, îmi plac o mulțime de lucruri: mineralele, peșterile, drumețiile în natură, piscinele cu ape termale, spectacolele, pianul și desenul liber.

Ai avut și alte roluri până acum sau acesta este debutul?

Am fost pe scenă înainte, în spectacole de balet, împreună cu echipa de atunci, când am jucat rolul unei zâne și al unui păun. Dar acesta este primul rol singură într-un film. La balet a fost ca la o serbare. La filmare am avut nevoie de foarte multă răbdare și în jur sunt multe pregătiri și agitație ale adulților.

Este vreun actor sau o actriță alături de care ți-ai dori să lucrezi într-un film?

Oh, da, aș juca într-un film de aventuri împreună cu Johnny Depp. Cred că oricine este copil lângă el.

Cum te-ai descurcat cu viața de actriță și cu cea de elevă?

Am încercat să nu lipsesc de la școală în săptămâna de pregătiri, iar zilele de filmări erau muuuult mai lungi decât cele de școală. Pe platoul de filmare profesorul meu a fost domnul Titi, regizorul, pe care l-am ascultat cât am putut eu de exact și cu multă concentrare. Ca la școală. Ne-am înțeles foarte bine pentru că el era calm și amuzant și a avut încredere în mine.

Cine este actorul tău preferat sau actrița ta preferată?

Actorul meu preferat este Johnny Depp pentru că se poate transforma foarte ușor, e amuzant și inteligent. Actrița mea preferată este Natalie Portman pentru că are o frumusețe foarte naturală, ca un copil. Îmi place și Zendaya căci e foarte talentată și Bruno Pelletier, pentru vocea lui.

Dacă ai putea alege, ce rol ți-ai dori în orice alt film?

Eu văd multe spectacole, filme și muzee. Aș juca în filme active, cu magie, sirene, pirați, spioni și exploratori, dragoni, elfi și personaje SF. Dar aș face și roluri clasice, foarte cunoscute: Esmeralda din Notre Dame de Paris, Belle din Frumoasa și Bestia, Julieta din Romeo și Julieta, prințesa Anastasia, Regina Noptii din Flautul Fermecat, Clara din Spărgătorul de Nuci etc. Le-aș face pe toate. Am crescut cu aceste spectacole și povești.

Ne poți descrie o zi de filmări?

Îmi amintesc multă agitație și pregătiri, camere și lumini peste tot, multe trucuri și multă atenție din partea domnului Titi. Am făcut exact ce îmi spunea el, am încercat să nu râd și să privesc fix în cameră, când era cazul. Să stau pe scaun cum îmi spunea el, să mă plimb, să observ, să alerg. Să nu merg mereu la tatăl meu, care aștepta pe platou. M-au durut picioarele și spatele la un moment dat, pentru că trebuia să car un buchet imens de flori, în plin soare, toată ziua, și uneori, prin iarba înaltă până la umerii mei. S-a filmat o petrecere la țară, în natură. A trebuit să nu mă sperii și să privesc cum se jumuleau niște rațe și găini pentru ciorbă și cum se taie carnea pentru friptură. Să nu mă sperii de focul pentru grătar. A trebuit să joc într-o horă cu buchetul mare în brațe. Toată lumea era ocupată și camera îmi urmărea fiecare mișcare și privire. Îmi amintesc multe flori și miros de salcâmi și apoi mâncare foarte bună, cu toată echipa, după filmare. Domnul Titi a spus că nu au tras multe duble și asta a fost bine.

Îți dorești să continui cu actoria?

Mi-ar plăcea, fiindcă îmi dă libertatea de a interpreta mai multe personaje. Dar trebuie să studiez, să iau lecții de actorie și de canto, să termin școala. Voi vedea dacă am talent când voi mai crește. Domnul regizor Titi a spus că, dacă nu am fugit de păsările jumulte, pot fi orice doresc eu în viitor.

A consemnat
Bianca Maria Florea, VI B

MUNTEAN

(R)evoluție actoricească

FILIP

Te rog să te prezinți în câteva cuvinte!

Mă numesc Filip Munteanu, am 11 ani, sunt la IOANID de la trei ani, îmi plac mult sporturile, sunt pasionat de actorie, muzică și dans. Am un frate, David, mai mare cu doi ani. Îmi plac animalele, am două pisici și mi-aș dori tare mult să am și un câine.

Știi că tu cochetezi atât cu teatrul,

cât și cu filmul, ne poți spune ce roluri ai interpretat până acum?

Am interpretat în două stagiuni la Opera Comică pentru Copii, rolul Kurt Von Trapp în musicalul „Sunetul Muzicii”, în regia lui Răzvan Mazilu. De curând, am luat castingul pentru rolul Lawrence din Musicalul School of Rock, tot la Opera Comică pentru Copii și voi juca în stagiunea 26 mai - 5 iunie 2023. De asemenea, joc în serialul CLANUL de la Pro TV, în rolul „Florinel”, fiul mafiotului Bebe Măcelaru. Am încheiat filmările la al doilea sezon, acum suntem în vacanță și în iunie încep filmările pentru sezonul următor. O să joc și în filmul O SECUNDĂ, în regia lui Octavian Iacob, unde voi interpreta varianta copil a personajului principal, Alex Rayworth.

Povestește-ne despre primul tău spectacol.

Cum te-ai simțit atunci?

La primul meu spectacol, am avut multe emoții dar pentru că repetasem mult, știam foarte bine rolul, atât textul, cât și coregrafia, încât nu mi-a fost greu. Mai multe emoții avusesem la casting pentru că nu știam ce va urma.

Cum arată o zi de filmare?

Ai vreo întâmplare amuzantă pe care ne-o poți prezenta?

Îmi place mult experiența de pe set. Mai întâi mă ia de acasă în fiecare zi de filmare o mașină trimisă de producție, apoi merg să îmi aranjeze părul și să mă tundă dacă este cazul. După aceea, merg la costume unde probez ținutele din ziua respectivă, mă duc în rulota specială pentru actori, unde mă relaxez, mă îmbrac, îmi repet textul și aștept să fiu chemat pe set. Odată ajuns la cadru, merg să mă cablez, fac o repetiție de text împreună cu actorii, iar regizorul ne dă diverse indicații. Fiecare scenă se repetă de multe ori, pentru că ea este filmată din diverse unghiuri. Cele mai amuzante momente sunt scenele alături de Theo Rose atunci când trebuie să facem teme pentru că noi ne jucăm mereu Spânzurătoarea. Au mai fost foarte amuzante și scenele de la promo-ul de Crăciun cu Florinel singur în CLAN, alături de domni George Ivașcu și Codin Maticiu.

Cum îmbini actoria cu școala?

Din fericire, primul sezon s-a filmat în vacanța de vară, iar din al doilea sezon am lipsit doar câteva zile pe lună de la școală, până acum.

Ți-ai dori ca actoria să fie serviciul tău în viitor?

Nu știu ce voi face în viitor, mulți spun că sunt talentat și că voi ajunge un mare actor. Momentan mă bucur de această experiență, mi-am făcut mulți prieteni, sunt fericit că am șansa să joc alături de mari actori și că sunt într-un proiect atât de mare.

Ce persoane consideri că ți-au influențat începutul în ceea ce faci acum?

Primul om care m-a influențat a fost mama. M-a încurajat mereu și mi-a dat multă încredere. Refuzam de fiecare dată să merg la vreun casting, dar apoi, mai ales după ce luam rolurile, nu regretam deloc, dimpotrivă. În fiecare producție la care particip, întâlnesc oameni care mă inspiră și îi iau drept exemplu. Mă bucur de multă încredere și răbdare din partea regizorilor și le mulțumesc pentru asta lui Anghel Damian, Millo Simulov, Cristian Buje și Peter Kerek. Fiecare actor cu care am jucat și anume: domnul George Mihăiță, Cătălina Grama, Theo Rose și Denis Hanganu, care m-au ajutat să intru în pielea lui Florinel și să joc relaxat alături de ei.

Ai și alte hobby-uri în afară de actorie?

Îmi place foarte mult gamingul, să desenez, să joc fotbal, baschet, volei, să fac snowboard și wakeboard.

A consemnat
Bianca Maria Florea, VI B

Un ocean inepuizabil de hobby-uri și pasiuni Picii de la clasa

1B

Ruxandra, echitație pe ritmuri de cha cha

Alexandru, fotbalistul rebel

Olga, un taifun sportiv de neoprit

Anda, o sportivă cu multiple talente

Sophia, balerină și fotomodel

Maria, cofetar-pianist la schi și escaladă

Petru, sportiv complex: înot, baschet și fotbal

Tudor, dublu campion la kickboxing

Sophia Ioana - un pui de înotător

Milan, un fotbalist pe urmele tatălui

Annelise, multe pasiuni noi, dar și vechi

Olga, un taifun sportiv de neoprit

Maia, un carusel de hobby-uri surprinzătoare

Natalia, șpagat pe schiuri și pictură în pași de dans

Renee, colecționara de cărți și de viniluri

Alexander, fotbalist în prezent, viitor arhitect

Clara, karatista pianistă cu pasiuni variate

DE SPRE

ELENA

Elena D. Bocai, eleva noastră din clasa I A, debutează pictural în „Octava neliniștii” cu mai multe lucrări caracteristice ținutului dintre Dunăre și Marea Neagră. Cuvintele cheie ale pensulei sale precum peisaj marin, pescăruș, Balcik, Dervent, fântână, copaci, câmpie, maci, anotimp, creează o legătură de netăgăduit între natură și privitor.

Printr-o sinergie perfectă între Elena și bunicul ei Mihalache Bocai (Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România), a luat naștere volumul de versuri „Octava Neliniștii”, o carte pe care, dacă o citești, te face să vrei să întâlnești locurile dobrogene în toată frumusețea lor sau măcar pentru o clipă, închizând ochii, să poți să fii acolo, să simți emoțiile zbaterii apei și valurilor Mării Negre.

Elena a redat toate aceste trăiri prin lucrările sale cu tonuri cromatice temperate, dar și cu tușe groase, ce reușesc să creeze efectul de lumină și volum al tematicii, realizând, totodată, și o expresivitate necesară, atent distribuită. Astfel, simplitatea stărilor și trăirilor din lucrările Elenei vorbește despre armonizarea omului cu natura, despre noblețea, frumusețea și unicitatea locurilor dobrogene, impregnate cu istorie. Desigur, în demersul pictural al elevei, subliniem și contribuția profesioniștilor școlii noastre și pe această cale îi mulțumim doamnei profesor Doina Crăciun. Alături de dumneaei, Elena a obținut premiul I la concursul de pictură „MAMA, O MINUNE A MINUNILOR” ediția a XVII.

Echipa redacțională IOANID

MARIA

Avea doar 5 ani când a vizitat pentru prima oară Liceul Internațional IOANID și a petrecut câteva ore cu colegi mai mari. I-a plăcut mult și își aduce aminte cu plăcere de acea jumătate de zi. De aceea, n-a stat deloc pe gânduri, iar părinții au avut încredere în sistemul de educație pe care avea să-l urmeze. Ea e Maria Cernita-Subțirică,

elevă a clasei a II-a A, o fetiță pasionată de lectură care, după cum spune mama ei, „a apărut chiar cu prima carte de la IOANID”. Este vorba despre o carte cu benzi desenate (preferatele ei), Dog Man, pe care a citit-o în două zile, desi, în clasa pregătitoare fiind, de-abia învățase să citească. Orice carte pe care o citește acum se concentrează într-un scurt proiect, pe care-l prezintă colegilor în cadrul orelor de library.

Niciun proiect nu seamănă cu altul, de fiecare dată își dă frâu altul, de fiecare dată își dă frâu imaginației și creativității.

Ne surprinde mereu cu originalitatea ei, cu modul în care expune conținutul lecturii pentru a facilita înțelegerea. Atenția ei pentru detalii și pasiunea pentru artă o ajută să creeze cele mai neobișnuite și spectaculoase proiecte. Vine cu întrebări și provocări pentru colegii de clasă, iar prezentarea proiectelor ei este mereu interactivă. Pe lângă acestea, Maria ne încântă cu surprize! Când a lecturat „Tom Gates-Cadouri super speciale (... sau nu)” a descoperit că personajul principal, Tom, avea o plăcere pentru stafidele în ciocolată pe care mama lui le ținea ascunse. Maria le-a împărțit colegilor ei stafide, pentru a-i readuce în poveste. „Vrăjitorul din Oz”, de L. Frank Baum, a impresionat-o, și, deși personajul ei preferat a fost Omul de Tinichea, pe care l-a confecționat ea însăși, cu ajutorul mamei, ea a remarcat, răsfoind cartea, că Dorothy mânca pișci, și le-a oferit colegilor, fiind cuprinși încă o dată de magia poveștii.

Mariei îi place să citească, să deseneze, să aranjeze în pagină, să extragă idei, să facă surprize și să uimească, totodată. Văzându-i această pasiune, mama i-a spus într-o zi că, **„dacă poate concentra ideea unei cărți într-o pagină cu desene și scheme, este Picasso”**.

Este foarte atentă la aranjarea în pagină, dar și la redactarea corectă a ideilor. Proiectul începe cu o schemă, pe care o dezvoltă pornind de la ideile principale. Pune mult suflet pe hârtie, multă emoție se citește pe fața ei atunci când își prezintă munca, parcă ea însăși este personajul principal care a făcut o faptă bună, care a dat o lecție cuiva sau care chiar a învățat ceva. Cu toate acestea, se consumă foarte mult când greșeste, pentru că este o fetiță ambițioasă, foarte serioasă și dornică să se autodepășească. Ca dascăl, mă bucur că am reușit s-o motivez pe Maria (și nu numai pe ea) să citească. Pentru ea, lectura este un mod de a se relaxa, de a se deconecta de la rutina cotidiană și, de ce nu, de a-și petrece o parte din timpul liber. Așa și-a îmbogățit vocabularul, și-a dezvoltat abilitățile lingvistice și imaginația și tot așa vine și succesul ei la școală în viața de zi cu zi. Sunt convinsă că munca, efortul și hotărârea ei o vor ajuta să performeze în călătoria spre ceea ce-și dorește!

Profesor învățământ primar, Florentina Bogdan

CARE A FOST CEA MAI FERICITĂ ZI A TA

IV A

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa pregătitoare, în prima zi de școală, deoarece emoțiile pe care le-am simțit au fost speciale, diferite, și nu le voi uita niciodată. **Sofia-Maria Gaspar**

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa a IV-a, când teacher Camelia mi-a spus că m-am calificat la etapa națională Comper. **Sara Anghel**

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa a II-a, care a fost prima zi la IOANID, când mi-am întâlnit minunații colegi și învățătoarea. **Zoe Ionescu**

Cea mai fericită zi pentru mine, din ciclul primar, a fost când Teacher Camelia ne-a scos la înghețată, pizza și în parc, în clasa a III-a. M-am simțit fericit și am avut ceva special față de colegi și de Teacher, ca un val de simpatie reciprocă! **Horia Minoiu**

Cea mai fericită zi a fost în clasa a III-a, când am fost la înghețată cu teacher Camelia și colegii mei, am făcut cu mâna oamenilor din mașinile care treceau pe lângă noi. Oamenii din mașini ne zâmbeau și ne făceau și ei cu mâna. **Mircea Proteasa**

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa pregătitoare, în prima zi de școală, fiindcă era începutul unui nou capitol interesant din viața mea. **Luca Sibiceanu**

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa a IV-a, în excursia de la Constanța, la Delphinariu și am fost impresionat de tumbel și mișcările delfinilor. **Mario Împăratu**

Cea mai fericită zi a mea a fost în clasa I, când a fost prima zi de școală aici, la IOANID. **Andrei Pușcașu**

IV B

Cea mai frumoasă zi de școală a fost atunci când am ieșit în parc la ora de dramă, iar noi am văzut un băiat drăguț, așa că am rugat-o pe teacher Dora să-l întrebe cum îl cheamă și de unde vine, după care, am fost supărate fiindcă nu am făcut rost de numărul lui.

Antonia Maria Barbu

Cea mai fericită zi din viața mea la școală a fost când am avut Pijama Party, deoarece ne-am uitat la un film și am mâncat foarte multe dulciuri. **Bobic- Sayed Rayan Ghassan**

În clasa a IV - a, în a doua zi din tabără de Halloween, când am avut ocazia să ne pictăm pe față unii pe ceilalți. **Andra Elena Brișuț**

A fost în clasa a III-a atunci când am făcut serbarea de final de an; a fost prima mea experiență pe scenă și m-am simțit foarte bine, deși m-am încurcat la o replică. **Maria Alexandra Constantinescu**

Cea mai frumoasă zi din acești ani de școală a fost în clasa a III-a, la petrecerea de Halloween. M-am simțit fericit. **Alexandru Dascăl**

Mi-a plăcut Pijama Party când eram în clasa pregătitoare, deoarece a fost o zi relaxantă petrecută cu colegii mei. **Karina Maria Dărăban**

Ziua care mi-a plăcut cel mai mult a fost ziua în care ne-am costumat în tabăra de Halloween. **Carla Maria Gavrilescu**

Cea mai frumoasă zi petrecută la școală a fost Pijama Party de anul trecut pentru că am mâncat multe dulciuri, ne-am uitat la filme și ne-am relaxat. **Luca Andrei Ghițuleasca**

Pentru mine, cea mai fericită zi de la școală a fost în clasa pregătitoare, când m-am împrietenit cu Andrei și cu alți copii. **Matei Niia**

DIN CLASA PREGĂTITOARE PÂNĂ ÎN PREZENT?

În clasa I sau a II-a, când școala noastră a jucat fotbal contra altei școli și am fost în echipă. **Vlad Cristian Păculea**

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa a IV-a, în ultima zi din tabăra de Halloween, atunci când ne-am strâns lângă focul de tabără și am mâncat bezele, alături de colegii mei. **Raisa Maria Scripcariu**

Ziua mea preferată de la școală este cea cu petrecerea de Halloween, deoarece am mâncat dulciuri aduse de colegii noștri și ne-am distrat și relaxat. **Tudor Soare- Stoicescu**

Pentru mine, cel mai fericit moment al meu a fost în clasa pregătitoare, când am intrat la școală. **Radu Ștefan Spiridon**

Cea mai fericită zi din ciclul primar a fost atunci când am luat FB+ la limba română și 9,65 la matematică. **Ana-Grace Sudriu**

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa a III-a, când școala noastră a jucat baschet contra școlii Alethea, iar eu am fost în echipă și am câștigat. **Andrei Cristian Tomescu**

Cea mai fericită zi pentru mine a fost în clasa a IV-a, când am avut Pijama Party și au participat doar cinci copii și ne-am distrat foarte mult, chiar dacă nu am fost alături de toți colegii noștri. **Ioan Vărvăroi**

IV C

Cea mai frumoasă zi a fost în clasa a III-a, când am fost la Edenland împreună cu colegii. **Alexis Bacula**

Cel mai fericit moment de la școală a fost în prima zi de școală, când mi-am făcut prieteni noi și am cunoscut niște oameni care m-au ajutat cinci ani din viața mea, adică profesoarele. **Andreea Badea**

Cele mai frumoase momente, din clasa pregătitoare până în prezent, au fost serbările alături de colegi. **Radu Belciu**

Pentru mine cel mai frumos moment a fost în clasa a III-a când am mers la cules de mere cu celelalte clase. **Maia Bota**

Am avut multe momente frumoase, ca atunci când am mâncat pizza în parc cu clasa sau atunci când am prezentat proiectul despre spațiu cu Eric și Crișan. Dar trebuie să aleg una, deci voi alege ziua în care am fost la Acacia Village în clasa a III-a și am prins o libelulă. Este momentul meu preferat, pentru ca toată lumea se uita la libelulă și au făcut poze cu mine, chiar dacă am căzut în lac. **Vladimir Chitafes**

Cea mai frumoasă amintire a fost în clasa a III-a, când ne-am dus în parc și am mâncat pizza și înghețată. **Alma Cîțu**

Cel mai bun moment a fost când ne-am reîntâlnit la școală după multă vreme de online din cauza pandemiei. **Sofia Diaconescu**

Una dintre cele mai frumoase amintiri este din clasa I, când încercam să recunoaștem literele pipăind niște cartonașe. **Ilinca Gheorghe**

Momentele mele preferate au fost când am ieșit la picnic în clasa a treia, când am adus tort de ziua mea și la festivitatea de final de clasa a treia. **Petru Neagu-Crînguș**

Când am fost cu colegii în parcul I.O.R ca să facem un picnic. A fost super! :) **Clara Ropotan**

Atunci când am mâncat pizza în parc, dar am în minte multe zile fericite, cum ar fi serbările de sfârșit de an, unde m-am distrat foarte mult. **Crișan Ștefănescu**

Cel mai frumos moment, din clasa a II-a până în clasa a IV-a, a fost la finalul clasei a III-a, când eu și colegii mei am jucat într-o scenetă superbă. **Matei Ursu**

Cele mai frumoase amintiri au fost: în clasa a III-a, când am fost la Acacia Village, în parc și am mâncat pizza, în clasa a IV-a, când am cules de mere și în Școala Altfel, la Regatul Cailor, când le-am demonstrat colegilor că știu să călăresc. **Ecaterina Seichea- Marin**

Cel mai frumos moment de la școală a fost când am cunoscut-o pe teacher Ana, în clasa pregătitoare. **Matei Stoicescu**

Când am mâncat pizza cu colegii, în parc. **Andrei Ionescu**

Cel mai frumos moment a fost în clasa a IV-a, când am participat la Concursul Public Speaking. **Eric Birman**

În tabăra de Halloween. **Patrik Pedersen**

NATALIA, ȘAH MATUL CLASEI I A

Natalia Pușnei a început să joace șah din curiozitate, la vârsta de 4 ani și în decurs de 3 ani, a ajuns să joace la nivel profesionist, din pasiune. Ea a deprins cu ușurință regulile și strategiile pentru universul celor 64 de pătrățele, profesorii Clubului Universitar de Șah (CSU) București admirându-i jocul curajos și inventivitatea.

Natalia a făcut loc șahului în timpul ei liber în mod armonios, fără a face din competiții un scop în sine. Vesele și creativă, Natalia i-a uimit pe profesorii ei spunând că piesa ei preferată este pionul (deși pionul are cel mai mic punctaj comparativ cu celelalte piese de pe tablă). De ce? Dacă este plasat cu dibăcie, pionul se poate transforma în orice piesa vrea. Sperăm că Natalia să continue să își urmeze pasiunile, oricare vor fi acelea în viitor.

Natalia a câștigat numeroase trofee, cele mai recente incluzând: Locul I (fete U7) la Festivalul Internațional de Șah Satori Art (ediția a XIII-a), locul III (fete U8) la Competiția Bitcoin Romania Chess Open (ediția a IV-a), locul III (fete U8) la Competiția Internațională de Șah Trofeul Francez (ediția I), locul II la Campionatul Național pe Echipă în 2022.

UN SPORT CU GREUTATE

Kristian Heltne pășește pe urmele părinților săi în ceea ce privește pasiunea pentru sport, așa că în anul 2022 a început să practice aruncarea greutății de trei ori pe săptămână. Cum evoluția sa la acest sport era un favorabilă, a participat la primul său concurs, Winter Run Athletics Cup, unde a și câștigat la categoria sa de vârstă (Copii 3, greutate bilă – 1 kilogram). Acesta a fost semnul că este nevoie să trateze cu mai multă seriozitate sportul practicat, pentru a duce pasiunea la grad de excelență. Zis și făcut, astfel că, numărul antrenamentelor săptămânale a crescut de la trei la cinci, iar Kris a început să se pregătească intens pentru viitoarele competiții. În luna martie a acestui an, a participat la Campionatul Național de Atletism, proba de aruncarea a greutății, trecând la o categorie superioară, mai exact la aruncarea unei bile de 3 kilograme.

S-a calificat la faza națională, iar rezultatul muncii sale nu a întârziat să apară – a obținut titlul de Campion Național de sală! Kristian este în acest moment legitimat la CSM București și se antrenează intens pentru Campionatul Național în aer liber, care are loc în luna mai pe stadionul Iolanda Balaș. Îi ținem pumnii și sperăm că va reveni cu un nou titlu de campion.

Echipa redacțională

TUDOR BOGDAN

EVOLUȚIE ACCELERATĂ

Am avut plăcerea să îl interviewez pe colegul meu mai mic, Tudor Bogdan, elev în clasa I B. Ne-am întâlnit în curtea Liceului Internațional IOANID, acolo unde învață elevii ciclului primar, locul în care mă întorc mereu, cu drag. Ne-am așezat să stăm un pic de vorbă, dar nu înainte de a juca o scurtă partidă de fotbal.

Daria: Tudor, am auzit ca ești un băiat isteț și că te descurci foarte bine la școală. Dar ce faci tu în timpul liber?

Tudor: Îmi place să joc fotbal la școală sau cu sora mea, în parc, joc șah cu mama sau cu tata, dar cel mai mult îmi place să merg la kickboxing, sport pe care îl și practic la C.S. TAKAYAMA”.

Daria: Ce te-a motivat să practici acest sport?

Tudor : În primul rând, trebuie să spun că tata este cel care m-a motivat, el este modelul meu, pentru că și el a făcut acest sport și a câștigat multe premii internaționale. De la el am aflat despre acest sport, de ce e bine să-l practic și tot el m-a învățat primele scheme. În al doilea rând, când eram mai mic, îmi plăcea ideea de a mă lupta, dar nu să fiu violent, așa că am decis să o fac într-un cadru organizat.

Daria: Da, o alegere înțeleaptă. De cât timp practici kickboxing?

Tudor: Am început acum un an.

Daria: Deci, erai în clasa pregătitoare.

Tudor: Da, sunt cel mai mic sportiv al clubului și deja fac parte din lotul de performanță.

Daria: Ai participat la vreo competiție importantă?

Tudor: Da, și nu doar la una. Până în prezent am luat parte la trei competiții, toate importante, dintre care două au fost campionate naționale.

Daria: La aceste concursuri, ai câștigat vreun premiu?

Tudor: Da, deși prima dată a fost mai greu, pentru că nu mai fusesem niciodată pe un tatami oficial, nu mă mai urmărise niciun arbitru, am reușit să urc pe podium la ambele stiluri, cu toate că am avut adversari buni, mult mai experimentați. Cele mai mari realizări au fost în cadrul competiției „Trofeul Dacic – Cupa CRK”, care s-a desfășurat

la Sala Polivalentă din Blejoi, județul Prahova, unde am câștigat locul I la ambele stiluri. Sunt mândru și de medaliile de la Campionatul Național și Cupa României, unde, de fiecare dată, am ajuns pe podium la ambele stiluri (locurile II și III), concurând cu sportivi mai mari (și ca înălțime, dar și ca vârstă).

Daria: Pentru asemenea performanțe, bănuiesc că trebuie să te antrenezi destul de des.

Tudor: Așa e. Merg la antrenamente regulat de 3 ori/săptămână, dar sunt și săptămâni cu 4 sau chiar 5 antrenamente și îmi place foarte mult.

Daria: Ai fost vreodată dezamăgit în cadrul competițiilor sportive?

Tudor: Chiar la ultimul concurs m-am simțit nedreptățit, adversarul a folosit o lovitură nepermisă și, după vreo 10 minute, poate mai mult... mie mi s-a părut foarte mult de pe margine, arbitrii au decis să-l descalifice. Din cauza asta, eu nu am mai putut juca încă un meci, pentru locul 1 sau 2 pentru că, așa cum mi-au explicat, asta scrie în regulament... ce vină am avut eu că a lovit greșit celălalt? N-a fost corect pentru mine.

Daria: Ți s-a întâmplat vreodată să te accidentezi?

Tudor: Sigur că da, dar nu m-am speriat și nici nu am plâns, un sportiv trebuie să fie rezistent.

Daria: Tot ce ai spus tu până acum este destul de serios, dar îți amintești și o întâmplare amuzantă?

Tudor: Da. Odată, în timpul unui antrenament, pentru că râdeam de un coleg care primise 20 de genuflexiuni, ca pedeapsă, antrenorul mi-a dat și mie... 30 de genuflexiuni.

Am râs împreună, apoi i-am mulțumit pentru toate informațiile oferite. Înainte de a pleca, mi-a prezentat cu mândrie toate diplomele și medaliile obținute la diferite competiții și... nu erau puține.

L-am felicitat și i-am urat succes în continuare.

Daria Elena Bădescu, VI A

BUCKET LIST

FROM OUR SENIORS

Elevii clasei a VIII-a A vă recomandă
câteva lucruri
pe care să le bifați
înainte de a merge la liceu!

- Să te bați cu zăpadă (afară, dar și înăuntru)!
- Să te stropești cu apă!
- Să intri la ore la timp (uneori ajută intratul pe geam).
  - Să nu ratați chiflele de la prânz!
  - Să puneți muzică pe durata simulărilor!
- Să nu lipsiți de la petrecerile de Halloween și cele de Crăciun, în pijamale!
- Să vă duceți la toate standurile de la târguri – de iarnă, de primăvară, de vară!
  - Să nu ratați... intrarea, dimineața în școală!

În timp ce elevii clasei a VIII-a B
consideră că este necesar să...

- Să stați la discuții mai lungi cu profesorii de la liceu!
  - Să vă faceți mulți prieteni!
- Să încercați toate produsele din meniul 5ToGo.
  - Să nu ratați IOANID Talent Show. În niciun an!
- Să organizați măcar un chiul împreună cu toți colegii!
  - Să mergeți în toate excursiile!
- Să învățați serios pentru examen, în fiecare an, pentru că este greu și vă va decide viitorul!

COPIII SPUN LUCRURI TRĂZNITE

De cum încep să lege câteva cuvinte, copiii spun tot felul de lucruri surprinzătoare: unele haioase, altele înduioșătoare, asocieri interesante de noțiuni și cuvinte, replici la care nu te aștepti... noi le denumim „perle” și ne topim de dragul omuleților care încearcă zi de zi să exprime cât mai interesant ce simt și ce cred ei despre lume.

*Perle culese de Andreea Ionescu,
educatoare grupa mini Buburuze*

Grupa mini Buburuze

- E ora de plecare, a venit mama la toți copiii, haideți! – Victor
- De ce venim noi la grădiniță? Ca să mâncăm tot! – Matei

Grupa mică Libelule

- Miss... e grea dragostea asta pentru mami! – Filip Ș.

Grupa mică Fluturași

- Am fost la film și am mâncat CORN CORN . – Ioachim
- Azi am venit cu o COCIORIE (jucărie) nouă! E de la mami ! – Rebeca
  - Eu m-am trezit dimineață foarte sculată! – Ami
- Mă duc la GAMAZIN (magazin) cu mami să cumpăr prințese pentru colegele mele. – Adam
  - Înainte eram fată mică. – Ela
- La noi acasă, seară, am mâncat niște ciuperci otrăvitoare și au fost delicioase! – Amelia

Grupa mijlocie Albinuțe

- De unde știi cât te iubește mami? Păi îmi dă apă să beau. – Eden
  - Am desenat o cămilă cu două GOGOȘE – Ava
- Miss, știi ce o să fac când o să mă trezesc? Nu! Ce ? O să vezi! – Adam
  - Cum se numește copacul care face ghinde? Ghind! – Ana

Grupa mijlocie Furnicuțe

- Nu o să îmi șterg ștampila până la sfârșitul vieții! Mănușile astea mă încălduresc. – Dimitrie
  - Mă doare pansamentul! – Damian
  - O să îi spun lui mami să mă spele la papuci. – Ava
- Cu ce culoare colorezi? Cu pink to be fetiță! Azi am băut milk de vacă . – Ava
  - E tunsă așa ca să arate mai cool. Blugii tăi arată chic, ca mine! – Carina
  - Mi-e cald la cap! Pe mami o doare vocea . – Thomas
  - Mă doare sufletul cât ați strigat! – Caterina

Grupa mare Greierași

- Hai că nu m-am tunsat mult. – Theo
- Eu când o să mă fac mare, o să locuiesc în canal (Canada). – Nicolae

Grupa mare Libelule

- Stai liniștită, sunt vegetariană, deci nu vă mănânc. – Veronica
  - Miss, am nevoie de ceva, dar nu știu de ce... – Hakon

Grupa intermediară Steluțe

- Sunt supărat! Pe cine? Pe viață! – Filip
- Mama mea face bani pentru piscine și vacanțe! – Sophia

IOANID

NIVEL PREȘCOLAR

Str. Polonă nr. 4,
sector 1, București

0758 054 441
office@ioanid.com

NIVEL PRIMAR

Str. Nicolae Iorga nr. 21,
sector 1, București

0758 054 401
officescoala@ioanid.com

NIVEL GIMNAZIAL

Str. Gen. C-tin Budișteanu nr.
15, sector 1, București

0758 054 438
officegimnaziu@ioanid.com

NIVEL LICEAL

Calea Victoriei 109,
sector 1, București

0747 272 201
officeliceu@ioanid.com

ISSN 2457-3582

9 772457 0358003